

Rajaturvallisuusunioni ry

3/2018

RAJAVIESTI

Gränssäkerhetsunionen rf

www.rtu.fi

TULE
NUORI
RAJALLE
TÖIHIN!

RAJAVARTIO
LAITOS

3

KILPAILUA:
VETOUISTELUN
SUOSIO
KESTÄÄ!

KENRAALI ILKKA LAITINEN

RAJAN UUSI PÄÄLLIKKÖ

A pair of dark-colored Merrell tactical boots with mesh panels and laces, resting on a dark tactical bag. A silver helmet is visible in the background. The Merrell logo and 'TACTICAL' text are at the top. The slogan 'OUTDOOR PERFORMANCE AT WORK' is at the bottom, along with the contact information for Merrell Finland.

MERRELL

TACTICAL

OUTDOOR PERFORMANCE AT WORK

MERRELL FINLAND P. 09-2290010

PÄÄTOIMITTAJA / HUVUD- REDAKTÖR

Erkki Hirvonsalo
Seulankatu 4
94100 KEMI
erkki.hirvonsalo@rtu.fi
p. 040 752 1389

TOIMITUS / REDAKTIONEN

Olli Ranua
rajaviesti@rtu.fi
p. 0400 830 040

RUOTSIKSI / ÖVERSÄTTNING

Bertil Nygård

PAINO / TRYCK

Fram Vaasa 2018

ILMOITUSASIAT / ANNONSER

(Laskuja koskevat tiedustelut)
Print Screen Oy
p. 040 448 1274
ilmoitukset@rtu.fi

LEVIKKI / SPRIDNING

Lehti toimitetaan jäsenetuna kaikille unionin jäsenille ja mm. Rajavartiolaitoksen kaikkiin toimipisteisiin, liittojen sidosryhmille, ilmoittajille ja kansanedustajille. Tidningen distribueras till alla medlemmar, Gränsbevakningsväsendets enheter, intressegrupper, annonsörer och riksdagsledamöter.

RAJAVIESTI NRO 4/2018

Artikkelien oltava toimituksessa viimeistään 30.11.2018. Redaktionen bör handa artiklarna senast 30.11.2018.

KANNEN KUVA / PÄRMBILDEN

Olli Ranua

ISSN-L 1236-0104

ISSN 1236-0104 (Painettu / Tryckt)
ISSN 2242-3737 (Verkkolehti / Nättidning)

Lehdessä julkaistut tekstit ovat kirjoittajien omia mielipiteitä ja näkemyksiä, eivätkä välttämättä edusta Rajaturvallisuusunionin virallista kantaa.

Arvoisat lukijat

Jouissakin piireissä puhutaan, ettei ammatillinen järjestäytyminen enää kiinnosta nykynuoria. Olen kuitenkin saanut ilolla huomata, että ainakin Rajaturvallisuusunioniin liittyy koko ajan uusia nuoria jäseniä. Tämä kertoo siitä, että myös nuoret ymmärtävät järjestäytymisen tärkeyden ja haluavat varmistaa selustansa Rajavartiolaitoksessa toisinaan esiintyvien työelämän ongelmatilanteiden varalta. Haluan toivottaa uudet jäsenet erittäin lämpimästi tervetulleeksi Rajaturvallisuusunionin edunvalvonnan piiriin. Älkää epäröikö kysyä apua paikallisilta edunvalvojilta matalalla kynnyksellä teitä askarruttavissa asioissa.

Painotuore Rajaturvallisuusunionin jäsenopas on otettu kentällä hyvin vastaan. Jäsenistön jokapäiväiseen käyttöön suunnatusta kompaktista ja selkokielisestä paketista löytyy kätevästi vastauksia ja ohjeita työelämän tyypillisiin ongelmatilanteisiin. Vahva lukusuositus vanhoillekin jäsenille!

Rajavartiolaitoksen päällikkö Jaakko Kaukanen siirtyi 31.08.2018 lukien eläkkeelle. Kaukanen päällikkyyden aikaa leimasi Suomessa meneillään olleet jatkuvat, Rajavartiolaitoksen määrärahoja säälimättömästi leikkaavat valtion budjetit. Näistä

kovista leikkauksista ja säästövelvoitteista huolimatta Kaukanen antoi lupauksen, että vaikka rahat olisivat kuinka vähissä, Rajavartiolaitoksessa ei irtisanottaisi ketään. Tuo lupaus oli yksittäisenä tekona todella merkittävä asia henkilöstön työhyvinvoinnin kannalta. Tämän antamansa lupauksen Kaukanen myös piti. Haluan kiittää sanansa mittaista miestä Jaakko Kaukasta Rajavartiolaitoksen henkilöstön hyväksi tehdystä työstä taloudellisesti erittäin hankalan ajanjakson aikana. Toivottavasti häntä päällikkönä seuraava kenraaliluutnantti Ilkka Laitinen voi antaa samanlaisen lupauksen Rajavartiolaitoksen henkilökunnalle. Toivotan uudelle päällikölle menestystä haastavassa tehtävässä.

Rajavartiolaitoksen selviäminen lähitulevaisuuden taloudellisista ongelmista huolestuttaa minua suuresti. Rajavartiolaitos sai rahaa vuoden 2019 talousarviossa, mutta samalla päätettiin toteuttaa jälleen leikkauksia, jotka ovat lähes saman suuruiset kuin korotuksetkin ovat. Rajavartiolaitoksen vuokramenot korottuvat 900 000 € vuodessa siirryttäessä pääoma- ja ylläpitovuokrasta kokonaisvuokramalliin vuoden 2018 alusta. Vuokrankorotus johtuu Senaatti-kiinteistöjen yksipuolisesta päätöksestä nostaa vuokria vuokramallin muutoksen yhteydessä. Rajavartiolaitos yritti saada korotuksen kompensointia toimintamenoihinsa, mutta ei saanut sitä. Edellä mainitusta vuokrankorotuksesta Rajavartiolaitos selviytynee, mutta lähitulevaisuudessa Senaatti-kiinteistöt aikoo korottaa Rajavartiolaitoksen kiinteistöjen vuokria entisestään useilla miljoonilla euroilla! Syynä vuokrankorotuksiin on se, että iso osa Rajavartiolaitoksen Senaatti-kiinteistöiltä vuokratuista tiloista ovat niin huonokuntoisia, että niitä pitää kunnostaa, ja tästä syystä vuokrat nousevat huimasti. Toivon, että Rajavartiolaitoksen esikunta tekee kaikkensa saadakseen määrärahat vuokrankorotuksiin. Muuten Rajavartiolaitos joutuu taas sopeuttamaan operatiivista toimintaansa, ja siihen ei Suomella ole varaa koko ajan monimutkaisemmaksi muuttuva kansainvälinen turvallisuustilanne huomioon ottaen.

Rajavartiolaitoksen valtakunnallinen työsuojeluvaltuutettu tohtori Pekka Alaräisänen (vanhempi rajavartija evp) erosi Rajavartiolaitoksen palveluksesta ja siirtyi toisiin tehtäviin. Kiitoksia Pekalle siitä kovasta työstä, jonka teit koko Rajavartiolaitoksen henkilökunnan hyväksi työsuojelutoiminnan saralla.

Tänä syksynä valitaan Rajavartiolaitoksen uusi työsuojeluvaltuutettu sekä hänelle varavaltuutettu. Toivotavasti tehtäviin ilmoittautuu lukuisa määrä hyviä ehdokkaita, niin pääsemme toteuttamaan demokratiaa eli äänestämään uusia toimijoita. Muistakaa äänestää vaaleissa!

Rajavartiolaitoksen talousnäkymistä huolestunein terveisin,
Puheenjohtaja Erkki Hirvonsalo

RAJAVARTIOLAITOKSELLE UUSI PÄÄLLIKKÖ

1.9.2018 ALKAEN RAJAVARTIOLAITOKSEN UUSI PÄÄLLIKKÖ ON KENRAALILUUTNANTTI ILKKA LAITINEN. PITKÄN TYÖURAN MM. FRONTExIN PÄÄJOHTAJANA TEHNYT LAITINEN ASTUU KENRAALILUUTNANTTI JAAKKO KAUKASEN JÄTTÄMIIN SAAPPAISIIN. KAUKANEN EHTI OLLA RAJAVARTIOLAITOKSEN PÄÄLLIKKÖNÄ KYMMENEN VUOTTA.

KYSYMYKSET **OLLI RANUA**

KUVAT **JUHA SAARI**

Kenraali Laitinen taitaa olla ensimmäinen Rajavartiolaitoksen päällikkö, jolla ei ole kokemusta raja- tai merivartioston komentajana toimimisesta, mutta muuta kokemusta hänellä sitten on senkin edestä.

Laitinen lupaa Rajaviestille antamassaan haastattelussa "pitää Rajavartiolaitoksesta niin hyvää huolta kuin vain ikinä pystyy".

Kysyttäessä kenraali Laitiselta mitä vuodet eri hallintoyksiköissä ja Euroopassa ovat hänelle tuoneet ja opettaneet, tuo hän peittelemättä esille henkilöstön ja sen tuoman voimavaran Rajavartiolaitokselle ja täten koko Suomelle. Laitisen mielestä "rajamieshengestä kumpuaa Rajavartiolaitoksen vahvuus - sitoutunut ja ammattitaitoinen henkilöstö". Uusi laitoksen päällikkö vahvistettuna uudella henkilöstöosaston osastopäälliköllä lupaakin paljon nimenomaan henkilöstöjohtamisen näkökulmasta katsottuna.

Seuraavassa Rajaviestin kysymykset ja uuden päällikön vastaukset:

1) Mitkä ovat perhesuhteenne ja mitä harrastatte vapaa-aikananne?

Olen naimisissa. Minulla on kaksi aikuista lasta (toinen sallalainen ja toinen muoniolainen). Harrastuksia on. Metsästys ja kalastus tietenkin hyvin läheisiä. Talvella hiihto, alppihiihto ja hiihtovaellus. Sulan maan aikaan muu lenkkeily ja mökkeily sekä golf. Tennistä pelaan läpi vuoden. Musiikki.

2) Oma historianne Rajavartiolaitoksessa?

Alokaaksi Onttolaan saapumiserässä II/81. Varusmiespalveluksen jälkeen kesä 1982 vänrikkinä Onttolassa. Siitä Kadettikouluun kurssille 69. Lapin rajavartiostossa palvelin ensimmäiset 10 vuotta. Ensimmäiset sissikouluttajana ja sitten rajavoukkueen johtajana Sallassa (I/ KemijRJK). Siitä Kemijärven johtopaikan kautta LRE:aan vuoden 1989 alussa. Kapteenikurssi 1989-90 jonka jälkeen varapäälliköksi Muonioon syksyllä 1990. Sieltä vuonna 1993 Sotakorkeakouluun, josta 1995 K-SRE:aan

rajatoimiston päälliköksi ja 1997-1998 apulaismomentajaksi. Rajaesikuntaan kesällä 1998. Sitten kahden vuoden Brysselin mutka vuoden 2000 kesällä. Rajaesikuntaan takaisin syksyllä 2002. Raja- ja meriosaston apulaisosastopäällikön hommasta sitten Varsovaan Frontexin pääjohtajaksi keuhällä 2005. Takaisin Suomeen kesällä 2014. Rajavartiolaitoksen apulaispäälliköksi vuoden 2015 alussa ja nyt sitten 1.9.2018 Rajavartiolaitoksen päälliköksi. Eli rajamies alokaasta päälliköksi.

3) Mitä vuodet Suomessa eri hallintoyksiköissä ovat Teille opettaneet?

Tietenkin paljon ammatillisesti. Suurin anti on ollut kuitenkin oppia tuntemaan paikallisia ihmisiä, mukaan luettuna rajamiehet, ja heidän elämäänsä. Se oppi on mukaan jäänyt, että Rajavartiolaitokseen on hakeutunut oivallista ja isänmaallista väkeä, jolla on halu kehittää laitosta. Väkeä, joka palkitsee johtajansa kunhan tämä vaan osaa johtaa oikein.

4) Mitkä ovat olleet Rajavartiolaitoksen suurim-

mat merkkipaalu tähänastisen uranne aikana?

Kyllä Neuvostoliiton hajoaminen ja sen seurannaisvaikutukset ovat olleet historialliset. Toiminnallisesti tietenkin rajatarkastusten haltuunotto 1990-luvun alussa.

5) Minkälaista näkökulmaa vuodet Frontexin pääjohtajana ovat Teille tuoneet?

Kansainvälistä ja tietenkin eurooppalaista. Näkemystä siitä, millaisia rajaturvallisuushaasteita muualla on ja miten niihin vastataan. Ja erityisesti sen, miten hyvä sekä ammatillisesti että erityisesti hengeltään Suomen Rajavartiolaitos ja sen henkilöstö on.

6) Minkälaiset saappaat edellinen Rajavartiolaitoksen päällikkö on Teille jättänyt?

Kyllähän niissä saappaissa kokoa on! Rajakenraali Kaukasan kanssa palvelimme samassa toimistossa LRE:ssa talvella 1989. Tunnumme toisemme hyvin jo pitkältä ajalta. Jatkan hienon miehen ja todellisen rajamiehen työtä.

7) Mitkä asiat ovat mielestänne Suomen Rajavartiolaitoksen vahvuudet, Euroopan muihin vastaaviin laitoksiin verrattuna?

Henkilöstö, sen ammattitaito ja asenne. Ehdottomasti! Ja tietenkin terve organisaatio ja toimiva rahankäyttö.

8) Minkälaisena näette lähitulevaisuuden, seuraavat viisi vuotta, meidän rajoilla ja lähialueilla Rajavartiolaitoksen näkökulmasta katsottuna?

10) Viime vuosina RVL on tottunut budjettiohjauksella "tehostamaan" toimintaansa. Minkälaista kehittämistä ja/tai tehostamista näette, että meillä olisi vielä varaa tehdä? Organisaatiouudistuksia? Jopa vapaaehtoisesti. Vai onko kaikki toiminta niin sanotusti "mirnassa"?

Minä puhuisin pikemminkin sopeuttamisesta. Molemmat sopeuttamisohjelmat on suunniteltu hyvin ja myös henkilöstön näkemykset on otettu mielestäni hyvin huomioon. Kun rahat

tavalla. Keskusteluyhteys on hyvä ja mutkaton. Pyrimme kaikki yhteiseen hyvään. Järjestötoiminta ansaitsee sellaisena, kun se tällä hetkellä näyttäytyy, kiitoksen.

12) Millaisena Te näette rajamieshengen tilan tällä hetkellä? Mikä rooli Rajavartiolaitoksen päälliköllä mielestänne on rajamieshengen kohottamisessa ja ylläpitämisessä?

Voisi kuvitella, että nykyaika ja uudet raja-

miessukupolvet olisivat vieraantuneet meidän vanhempien omaksumasta rajamieshengestä. Minun havainnot puhuvat toisin. Sekä varttuneempi väki että nuorukaiset jakavat samat Rajavartiolaitoksen arvot, palvelivatpa sitten maarajalla, merellä taikka vartiointolaivueissa tai koululla. Rajamieshenki on hyvä, paljon parempi kuin minun rajamiesurani alkuaikoina. Rajavartiolaitoksen päälliköllä on tärkeä rooli, ei pelkästään

Vuoden 2014 jälkeen, turvallisuusympäristön muuttuessa, on rajatilanteen ennustettavuus heikentynyt olennaisesti. Kaikki riippuu eurooppalaisesta ja yleismaailmallisesti kehityksestä. Toivotaan parasta, mutta varautua meidän pitää kaikkiin mahdollisiin ughiin.

9) Onko Rajavartiolaitoksen resurssit mielestänne riittävät nykyisiin tehtäviin? Entä viiden vuoden päästä?

Tämä vuosi 2018 on niin sanotusti hyvä vuosi, kun katsoo taaksepäin ja lähivuosien kehityksiä. On kuitenkin muistettava, että 2013-17 sopeuttamisohjelma (n. 28 m€) ja tämä nykyinen (n. 15 m€) asettaa meidät aika kauas takamatkalle. Viiden vuoden päästä meillä on uusia, resurssia syöviä haasteita edessämme. Niihin pitäisi pystyä varautumaan jo nyt. Oma lukunsa ovat Rajavartiolaitoksen investoinnit. Dornierit ovat tulossa elinkaarensa päähän, sekä itärajan että merialueen valvontateknologia on vanhenemassa ja sen luotettavuus menee koko ajan alaspäin. Eli kyllä haasteita piisaa myös tulevaisuudessa.

vähenevät, niin joitakin tehtäviä vaan vähennetään. Niinhän se menee - tai pitäisi mennä. Edellisen ison sopeuttamisohjelman ulkopuolelle rajattiin viisi toimintaa, tällä nykyisellä sopeuttamisohjelmalla on kolme kokonaisuutta, johon ei kajota. Itärajan turvallisuus, meripelastusjärjestelmän luotettavuus ja sotilaallisen maanpuolustuksen velvoitteet. Toisin sanoen ollaan tultu aika tavalla perusasioiden äärelle. Organisaatiouudistusten tie on sekin kuljettu aika tavalla loppuun. Organisaation keventäminen ja ohentaminen aloitettiin jo 1990-luvun alussa. Hallinto- ja tukipalvelut on keskitetty, samoin HR-palvelut. Muuten Rajavartiolaitoksen organisaatiossa ei ole tarkistustarpeita.

11) Millaisena näette yhteistyön merkityksen henkilöstöjärjestöjen kanssa?

Erittäin tärkeänä. Varsinkin apulaispäällikköaikana minulle tuli hyvä mieli. Järjestöt tukivat laitoksen resurssietuja omilla keinoillaan, Rajavartiolaitoksen strategia 2017 laadittiin yhteistyössä. Ja viimeksi saimme jaettua sen pienen lisäjakovaran yhteisesti hyväksytyllä

historiaa paasaavana starikkana, vaan nykyaikaisen isänmaallisen rajamieshengen vaalijana. Rajamieshengestä kumpuaa Rajavartiolaitoksen vahvuus - sitoutunut ja ammattitaitoinen henkilöstö. Mitä enemmän ajattelemme ja toimimme yhteisen hyvän eteen, sitä varmemmin tuloksia syntyy.

13) Minkälaisia terveisiä uusi Rajavartiolaitoksen päällikkö haluaa toivottaa päällikkökautensa aluksi noin 2 700 alaiselleen?

Haluan esittää rajamiehen kiitokseni koko henkilöstölle. Toivon, että Rajavartiolaitoksen lähes satavuotinen menestystarina jatkuu. Tulen johtamaan Rajavartiolaitosta niin hyvin kuin pystyn, aina ajatellen sen etuja. Ja kun saan tehtävälleni henkilöstön tuen, onnistumme.

GRÄSNBEVAKNINGSVÄSENDET FÅR **NY CHEF**

FRÅN OCH MED 1.9.2018 ÄR GENERALLÖJTNANT ILKKA LAITINEN GRÄSNBEVAKNINGSVÄSENDETS NYA CHEF. LAITINEN MED SIN LÅNGA KARRIÄR BLAND ANNAT SOM FRONTEX HÖGSTA CHEF STIGER NU DE STÖVLAR SOM GENERALLÖJTNANT JAAKKO KAUKANEN LÄMNAR EFTER SIG. KAUKANEN HANN VARA CHEF FÖR GRÄSNBEVAKNINGSVÄSENDET I TIO ÅR.

FRÅGOR **OLLI RANUA**

BILDER **ALEKSI KOLEHMAINEN JA TUULA LAITINEN**

General Laitinen borde bli den första chefen för Gränsbevakningsväsendet som inte har erfarenhet av kommandöruppgiften i gräns- eller sjöbevakningssektionerna. Däremot har han betydligt mer erfarenheter från annat. Laitinen lovar i intervjun med Rajaviesti "att sköta om Gränsbevakningsväsendet så gott jag bara kan".

Då man frågar general Laitinen vad åren i de olika sektionerna och Europa har gett och lärt honom, lyfter han utan tvekan fram personalen och vilka resurser den ger åt Gränsbevakningsväsendet och i förlängningen Finland. Laitinen anser att "gränsbevakarandan lyfter fram Gränsbevakningsväsendets styrka – en engagerad och professionell personal". Den nya chefen för verket, förstärkt med den nya avdelningschefen för personalbyrån, vittnar om att mycket kommer att ske uttryckligen inom personalledningsperspektivet.

Rajaviesti ställde följande frågor och fick svar av den nya chefen:

1) Vilket är ert civiltillstånd och vad gör ni på er fritid?

Jag är gift. Jag har två vuxna barn (den ena i Salla, den andra i Muonio). Jag har hobbyer, jakt och fiske är mycket viktiga. På vintern skidning, slalom och långfärdsskidning. Under sommarhalvåret jogging och stugliv samt golf. Jag spelar tennis året runt. Musik.

2) Vilken är er egen historia inom Gränsbevakningsväsendet (med egna ord, CV finns på GVB:s hemsidor)?

Jag börja som beväring i Onttola II/81. Efter beväringstiden fortsatte jag som fänrik i Onttola sommaren 1982. Därifrån till kadettskolans kurs 69. Jag tjänstgjorde i Lapplands gränsbevakningssektion de 10 första åren. Först som "sissi"-utbildare och senare chef för gränstrupperna i Salla (I/KemijRjK). Därifrån via Kemijärvis områdesledning till Lapplands

stab i början av 1989. Kaptenskurs 1989-1990 och efter d-som den vicechef i Muonio hösten 1990. Därifrån år 1993 till Krigshögskolan och fortsatte som gränsbyråchef i Syd-östra Finlands gränsbevakningssektion och 1997-98 vicekommendör. Förflyttning till Gränsstaben sommaren 1998. Därefter en 2 års sväng till Bryssel börjades frn sommaren 2000. Tillbaka till Gränsstaben hösten 2002. Från vicechefs-posten för Gräns- och sjöavdelningen till Warszawa som chef för Frontex våren 2005. Tillbaka till Finland sommaren 2014. Sen början av 2015 vicechef för Gränsbevakningsväsendet och nu 1.9.2018 chefs-posten för Gränsbevakningsväsendet. Mao från gränsbevakningsbeväring till chef.

3) Vad har åren i de olika förvaltningsenheterna i Finland lärt er?

Självklart mycket yrkesmässigt. Största belöningen har hursomhelst varit att lära känna människor lokalt, inräknat även gränsbevakare, och deras liv. En lärdom som speciellt fastnat är att Gränsbevakningsväsendets personal består av mycket listiga och patriotiska människor, som har en vilja att utveckla verket. En personal som uppskattar sin chef förutsatt att han kan leda dem rätt.

4) Vilka har varit de största milstolparna inom Gränsbevakningsväsendet under er karriär hittills?

Sovjetunionens fall och dess följder har definitivt varit historiska. Ur verksamhetsperspektiv kan nämnas övertagandet och ansvaret för gränskontrollerna i början av 1990-talet.

5) Hurudan insikter har åren som chef för Frontex gett er?

Både internationella och självklart europeiska insikter. En uppfattning om hurudana gränssäkerhetsutmaningar som finns på andra ställen och hur man reagerar på dem. Och framför allt det, hur professionell och god anda det finska Gränsbevakningsväsendet och dess personal har.

6) Hurudan stövlar har Gränsbevakningsväsendets föregående chef överlämnat till er?

Visst finns det storlek på stövlarna! Vi tjänstgjorde tillsammans med Gränsgeneralen Kaukanen i Lapplands stab vintern 1989. Vi känner varandra väl sen länge tillbaka. Jag fortsätter i en god mans och en verklig gränsbevakares spår.

7) Vilka saker anser ni att är Gränsbevakningsväsendets styrkor jämfört med motsvarande

myndigheter i Europa?

Definitivt personalen, dess kompetens och attityd! Och förstås en frisk organisation och måttlig användning av resurser.

8) Vilken är er uppfattning om framtiden, de följande fem åren, på våra gränser och närområden ur Gränsbevakningsväsendets perspektiv?

Förändringar i säkerhetsomgivningen har betydelsefullt försämrat förutsägbarheten i gränssituationer efter år 2014. Allt beror på Europas och omvärldens utveckling. Vi hoppas på det bästa men förbereder oss för alla möjliga hotbilder.

9) Anser ni att Gränsbevakningsväsendets resurser är tillräckliga för nuvarande uppgifter? Och hur ser det ut om fem år?

År 2018 är ett så att säga gott år du man blickar tillbaka och de närmaste årens budgetramar. Man bör komma ihåg att 2013-2017 anpassningsprogram (ca 28 m€) och det nuvarande (ca 15 m€) försätter oss rätt långt på efterkälken. Om fem år har vi nya resurskrävande utmaningar framför oss. Vi borde kunna förbereda oss på dem nu redan. Ett eget kapitel är Gränsbevakningsväsendets investeringar. Dorniererna närmar sig slutet av sin livtid, både östgränsen och havsområdets övervakningsteknologi föråldras och dess pålitlighet försämras hela tiden. Det finns nog utmaningar även i framtiden.

10) Det senaste året har GBV vant sig vid att "effektivera" verksamheten. Hurudan utveckling och/eller effektivisering anser ni att vi fortfarande har råd att göra? Organisationsförändringar? T.o.m. frivilliga. Eller är all verksamhet så att säga anpassad?

Jag skulle hellre tala om anpassning. Båda anpassningsprogrammen har planerats väl och personalens åsikter har beaktats väl enligt min uppfattning. Då pengarna tryter så minskar man på uppgifterna. Så funkar det – eller borde funka. Från det tidigare stora anpassningsprogrammet exkluderades fem verksamhetsområden, i det nuvarande tre stycken helheter som inte kommer att drabbas. Östgränsens säkerhet, sjöreddningssystemets pålitlighet och det militära landsförsvarets skyldigheter. Med andra ord har vi återvänt till upprätthållande av basverksamheten. Organisationsförändringarnas väg

har även också använt till sitt slut. Man påbörjade organisationsförändringar och lättnader redan i början av 1990-talet. Administrativa och stödtjänster har koncentrerats, samma gäller HR-tjänsterna. I övrigt finns det inte behov av granskningar inom Gränsbevakningsväsendet.

11) Vad anser ni om samarbetet med personalorganisationerna?

gemensamt gott. Organisationsverksamheten förtjänar, i sin nuvarande form, ett beröm.

12) Hur ser ni på gränsbevakarandan för tillfället? Vilken roll har Gränsbevakningsväsendets chef i upprätthållande och förbättrande av gränsbevakningsandan?

Man kunde kanske föreställa sig, att nuvarande och nya generationer av gränsbevakare har fjärmats från de äldres ingrodda gränsbevakaranda. Mina egna observationer tyder på annat. Både de äldre och yngre människor delar samma värderingar inom Gränsbevakningsväsendet, oberoende om man tjänstgör på landsgränserna, till havs, i luften eller på skolan. Gränsbevakarandan är god, mycket bättre än under början av min tid som gränsbevakare. Gränsbevakningsväsendets chef har en mycket viktig roll, inte endast som en gammal historieberättare, utan också som en nutida patriotisk skapare av gränsbevakarandan. Ur gränsbevakarandan kommer Gränsbevakningsväsendets styrka – en engagerad och professionell personal. Ju mer vi tänker och arbetar för det gemensamma goda, desto mer tydligt syns resultaten.

13) Hurdana hälsingar vill Gränsbevakningsväsendets nya chef skicka till sina cirka 2700 underordnade?

Jag vill framföra en gränsbevakares tacksamhet till hela personalen. Jag hoppas att Gränsbevakningsväsendets nästa hundraåriga framgång fortsätter. Jag kommer att leda Gränsbevakningsväsendet så gott jag kan och alltid lägga verkets bästa i första hand. Och då jag får personalens stöd i min uppgift så kommer vi att lyckas tillsammans.

Det är mycket viktigt. Speciellt under tiden som vicechef fick jag en väldigt god bild. Organisationerna stödde verkets resursbehov med sina egna sätt, Gränsbevakningsväsendets strategi 2017 gjordes som samarbete. Och senast fick vi fördelat den lilla tilläggsporten tillsammans på ett godtagbart sätt. Kommunikation är god och okonstlad. Vi strävar alla efter

Bästa läsare

Ivissa kretsar sägs det att nutidens unga inte längre är intresserade av fackföreningsverksamhet. Jag har ändå glatt konstaterat att Gränssäkerhetsförbundet hela tiden får nya unga medlemmar. Det här vittnar om det att även de unga förstår vikten av fackföreningsverksamheten och vill försäkra sig från problemsituationer som ibland förekommer inom Gränsbevakningsväsendet. Jag önskar alla nya medlemmar varmt välkomna till Gränssäkerhetsunionens intressebevakningskretsar. Tveka inte att fråga om hjälp av lokala förtroendemän med ärenden som väcker frågor.

Den nytryckta Gränssäkerhetsunionens medlemsguide har tagit emot väl på fältet. Det kompakta och i klartext skrivna paketet ger praktiska svar och anvisningar åt medlemmarna i arbetslivets normala alldagliga problemsituationer. Även övriga medlemmar uppmanas läsa guiden!

Gränsbevakningsväsendets chef Jaakko Kaukanen blir pensionär fr.o.m. 31.08.2018. Kaukanens chefsperiod kommer att gå till historien som en tid i Finland då Gränsbevakningsväsendets verksamhetsanslag utan nåd gång på gång skurits ner i statsbudgeten. Trots dessa hårda nedskärningar och sparkrav, gav Kaukanen ett löfte om att ingen kommer att avskedas oberoende hur lite pengar det finns. Detta löfte hade, som enskild handling, en betydelsefull inverkan på personalens välmående i arbetet. Kaukanen höll även sitt löfte. Jag vill tacka Kaukanen, som en man av sitt ord, för det goda arbetet till förmån för Gränsbevakningsväsendets personal i en ekonomiskt mycket svår period. Förhoppningsvis kommer hans efterföljare, generallöjtnant Ilkka Laitinen att kunna ge ett liknande löfte åt Gränsbevakningsväsendets personal. Jag önskar framgång åt vår nya chef i en utmanande uppgift.

Gränsbevakningsväsendets förmåga att klara sig ur framtidens ekonomiska problem oroar mig verkligen. Gränsbevakningsväsendet fick mer pengar i år 2019 budget, men samtidigt beslöt man även om nedskär-

ningar i samma storlek som tilläggspengarna. Gränsbevakningsväsendet hyresutgifter steg med 900000 € i året då man beslöt om att flytta från kapital- och underhållshyra till helhetshyresmodell i början av 2018. Hyreshöjningen grundar sig på Senatsfastigheternas enväldiga beslut att lyfta hyrorna i samband med förändringen. Gränsbevakningsväsendet försökte få höjningen kompenserade i verksamhetsutgifterna men fick inte det. Gränsbevakningsväsendet borde klara sig från denna tidigare nämnda hyreshöjning men inom snar framtid har Senatsfastigheterna för avsikt att höja hyran från dess tidigare nivå med flera miljoner euro för Gränsbevakningsväsendet! Orsaken till hyreshöjningarna är det att en stor del av Gränsbevakningsväsendets hyrda utrymmen är i så dåligt skick att de måste renoveras och därför höjer Senatsfastigheterna på hyrorna. Jag hoppas att Gränsbevakningsväsendets stab gör allt i sin makt för att mer anslag till hyreshöjningarna. I annat fall hamnar Gränsbevakningsväsendet att ännu en gång anpassa sin operativa verksamhet och Finland har inte råd med det i den allt mer komplicerade internationella säkerhetsomgivningen.

Gränsbevakningsväsendets riksomfattande arbetsskyddsombud doktor Pekka Alaraisänen (äldre gränsbevakare) sade upp sig från sin tjänst i Gränsbevakningsväsendet och flyttar till en annan uppgift. Pekka har gjort sig förtjänt av ett stort tack för det omfattande arbete han utfört till förmån för hela Gränsbevakningsväsendets personal via arbetsskyddet.

Den här hösten väljs Gränsbevakningsväsendets nya arbetsskyddsombudsman och hans suppleant. Förhoppningsvis kommer många goda kandidater att anmäla sig till uppgiften så att vi kan verkställa demokratin, dvs välja nya aktörer med val. Kom ihåg att rösta i valet!

Hälsningar med bekymrade utsikter för Gränsbevakningsväsendets ekonomiska läge,
Ordförande Erkki Hirvonsalo

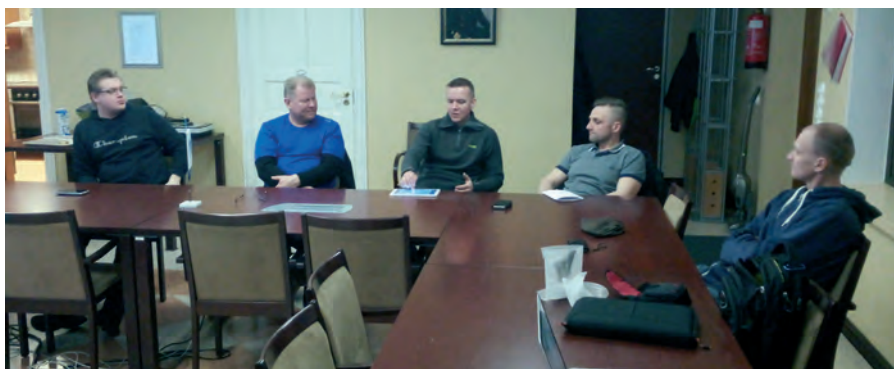
POHJOIS-KARJALAN RAJAN

HENKILÖSTÖYHDISTYKSEN VUOSIKOKOUS

POHJOIS-KARJALAN RAJAN HENKILÖSTÖYHDISTYKSEN SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN VUOSIKOKOUS PIDETTIIN ONTTOLASSA PÄÄVARTION KOKOUSTILASSA 16.4.2018. HALLITUS KOKOONTUI ENNEN VARSINAISTA KOKOUSTA, JA SIINÄ KÄYTIIN LÄPI TOIMINTAKERTOMUS JA TOIMINTASUUNNITELMA TULEVALLE VUODELLE.

TEKSTI JA KUVA **TOMI STRANDMAN**

Pääluottamusmies Jouni Kurttila saapui kutsuttuna paikalle. Hän kertoi neuvottelutilanteesta, sekä liiton viimeisimmät agendat missä mennään.

SUORITUSOSAN MAKSUAJANKOHTAAN TARKENNUSMUUTOKSIA

KEVÄÄLLÄ KÄYTYJEN VIRASTOERÄNEUVOTTELUIJEN YHTEYDESSÄ KIRJATTIIN HENKILÖKOHTAISEN PALKANOSAN SUORITUSOSASTA TARKENNUKSIA. TARKENNUS KOSKEE UUSIA JA MUUTTUNEIDEN TEHTÄVIEN ARVIOINTEJA, EI KEVÄÄN KEHITYSKESKUSTELUKIERROKSEN ARVIOINTEJA.

TEKSTI PLM **JOUNI KURTTILA**

Henkilön siirtyessä uuteen tehtävään, edellisen tehtävän suoritusosa säilyy euromääräisesti saman suuruisena, kunnes henkilön työsuoritus uudessa tehtävässä arvioidaan kuuden kuukauden kuluttua. Henkilökohtainen työsuoritus tulee uudessa tehtävässä arvioida viivytyksettä edellä mainitun kuuden kuukauden määräajan jälkeen. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että arviointi tulisi suorittaa seitsemännen kuukauden aikana, koska palkkaus maksetaan vahvistetun suoritusosan mukaan kahdeksannen kuukauden alusta lukien. Mikäli arviointi tehdään myöhässä, tulee arviointitulokseen sopimuksen mukaan voimaan takautuvasti kahdeksannen kuukauden alusta lukien. Esimies ja alainen voivat erityisestä syystä sopia kuutta kuukautta lyhemmästä arviointiajasta. Tällöinkin palkkaus maksetaan vahvistetun suoritusosan mukaisena vasta kahdeksannen kuukauden alusta lukien.

Yli 30 päivää kestävä virkavapaus- tai vuosiloma vaikuttaa uuden tehtävän arviointiin. Yhdenjaksoisesti kestävää virkavapautta- tai vuosilomaa ei oteta huomioon sopimusmääräyksen mukaista kuuden tai kahdeksan kuukauden aikaa laskettaessa, vaan ajat pitenevät edellä tarkoitetun poissaolon seurauksena yhdellä kuukaudella kutakin täyttä poissaolokuukautta kohden. Käytännössä tämä tarkoittaa

seksä kuuden kuukauden arviointijakson, itse arvioinnin ja palkan muutoksen siirtymistä eteenpäin täysien poissaolokuukausien verran. Sama koskee tilanteita, joissa yli 30 päivän pidempi yhdenjaksoinen poissaolo muodostuu virkavapauden ja vuosiloman yhdistämisestä. Edellä mainituilla muutoksella ei ole kuitenkaan vaikutusta normaaliin kevään kehityskeskustelujen arviointeihin.

FÖRÄNDRINGAR I UTBETALNINGEN AV PRESTATIONSDELEN

I SAMBAND MED VÅRENS ÄMBETSFÖRHANDLINGAR GJORDES FÖRTYDLIGANDEN I DEN PERSONLIGA LÖNEDELENS PRESTATIONSDEL. SPECIFIERINGEN BERÖR BEDÖMNINGAR AV NYA OCH FÖRÄNDRADE UPPGIFTER, INTE BEDÖMNINGAR SOM GJORTS UNDER VÅRVINTERNS UTVECKLINGSSAMTAL.

TEXT **JOUNI KURTTILA**

Då en person flyttas till en ny uppgift förblir den personliga prestationslönedelen fryst till det eurobelopp man hade tidigare tills en ny utvärdering av personen görs i den nya uppgiften. Bedömningen av den personliga prestationen görs utan dröjsmål efter sex månader i den nya uppgiften. I praktiken betyder det att bedömningen utförs under den sjunde månaden, eftersom lönen utbetalas enligt den fastställda prestationsnivån från och

med åttonde månaden efter utnämning. Ifall att bedömningen görs senare, träder utvärderingens nivå ikraft retroaktivt från och med början av den åttonde månaden. Förmannen och arbetstagarerna kan av särskilda skäl besluta om en kortare utvärderingsperiod än sex månader. Även i detta fall utbetalas den bekräftade prestationsdelen tidigast från och med början av den åttonde månaden.

Över 30 dagars tjänsteledigheter och semester påverkar utvärderingen av den nya uppgiften. En tjänsteledighets- eller semesterperiod beaktas inte då man beräknar tiden för sex och åtta månader, utan förlänger bedömningstidpunkten med en månad för varje full frånvaromånad. I praktiken betyder det att sex månaders utvärderingsperioden förlängs och löneförändringen flyttas framåt lika många månader som frånvaromånaderna. Det samma gäller över 30 dagars frånvaroperioder som uppkommit genom att kombinera tjänsteledighet och semester. Denna förändring påverkar inte de normala utvecklingssamtalens bedömningar som hålls under våren.

TULOKESELLISUUTEEN PERUSTUVA **KERTAERÄ** MAKSUUN TAMMIKUUSSA 2019

VIRKAMIEHELLE JA TYÖNTEKIJÄLLE, JONKA PALVELUSSUHDE ON ALKANUT VIIMEISTÄÄN 3.9.2018 JA PALVELUSSUHDE ON KESKEYTYMÄTTÄ JATKUNUT 18.11.2018 SAAKKA, MAKSETAAN TAMMIKUUN 2019 PALKANMAKSUN YHTEYDESSÄ ERILLINEN KERTAERÄ. KERTAERÄ ON SUURUDELTAAN 9,2 %:A YLEISEN VIRKA- JA TYÖEHTOSOPIMUKSEN 7 §:N MUKAISESTA KUUKAUSIPALKKAUKSESTA (=POISSAOLOAJAN PALKKA).

TEKSTI PLM **JOUNI KURTTILA**

Palvelussuhde katsotaan jatkuneen keskeytyksettä, jos 3.9.2018–18.11.2018 välisenä aikana on enintään seitsemän kalenteripäivän mittainen keskeytys. Tuona aikana voi yksi tai useampi jakso keskeytyksiä, mutta enintään kuitenkin seitsemän kalenteripäivää. Mikäli virkasuhde katkeaa ennen 18.11.2018, et ole oikeutettu kertaeraan. 18.11.2018 jälkeen tapahtuvat muutokset kuten osa-aikaisuus, palkaton poissaolo, muu olosuhdemuutos tai virkasuhteen päättymisen ei vaikuta kertaeran maksamiseen.

Vakituisesti työssä käyvä saa kertaeran automaattisesti, mutta palkattomalla vapaalla sekä

osa-aikaisuutta tekevän, tai sitä harkitsevan on hyvä tietää, miten kertaeran maksu vaikuttaa heihin.

Kertaerää ei makseta, mikäli virkamiehellä tai työntekijällä ei ole 3.9.2018 – 18.11.2018 aikana ollut yhtään palkallista päivää (=saanut palkkaa). Täten esimerkiksi palkattomalla hoitovapaalla tai palkattomalla virkavapaalla oleva ei ole oikeutettu kertaeraan. Kertaeran voi kuitenkin saada palkattomalla vapaalla, jos sopii työnantajan kanssa tulevana töihin vain yhdeksi päiväksi, tai sopii vuosiloma-aikaa tarkastelujaksolle. Oleellista on siis se, että jakson aikana virkamiehelle tai työntekijälle on maksettu palkkaa vähintään yhdeltä päivältä pl ne virkamiehet, jotka eroavat ennen 18.11.2018. Tällaisiksi päiviksi lasketaan myös kaikki ne

poissaolopäivät, joista muutenkin maksetaan palkkaa, esimerkiksi vuosiloma tai palkallinen sairausloma. Äitiysvapaan 72 ensimmäistä päivää ovat palkallisia, joten ne täyttävät ehdon kertaeran maksusta. Jos on aikeissa ryhtyä syksyllä kokoaikaisesta osa-aikaiseksi (esimerkiksi osittaiselle hoitovapaalle), kannattaa se tehdä vasta 19.11.2018 lukien, mikäli se on mahdollista. Tämä siksi koska jos virkamies tai työntekijä on ollut 3.9.2018 – 18.11.2018 välisenä aikana osa-aikainen, kertaeran suuruus määrytyy 18.11.2018 voimassa olleen osa-aikaprosentin mukaisesti.

PRODUKTIVITETSBASERADE ENGÅNGS- ERSÄTTNINGEN **BETALAS** UT I JANUARI 2019

TILL TJÄNSTEMAN OCH ARBETSTAGARE VARS ANSTÄLLNINGSFÖRHÅLLANDE HAR INLETTS SENAST DEN 3 SEPTEMBER 2018 OCH PÅGÅTT OAVBRUTET TILL DEN 18 NOVEMBER 2018 BETALAS I SAMBAND MED LÖNEUTBETALNINGEN I JANUARI 2019 EN SEPARAT ENGÅNGSPOTT. ENGÅNGSPOTTEN UPPGÅR TILL 9,2 PROCENT AV MÅNADSLÖNEN ENLIGT § 7 I DET ALLMÄNNA TJÄNSTE- OCH ARBETSKOLLEKTIVAVTALET.

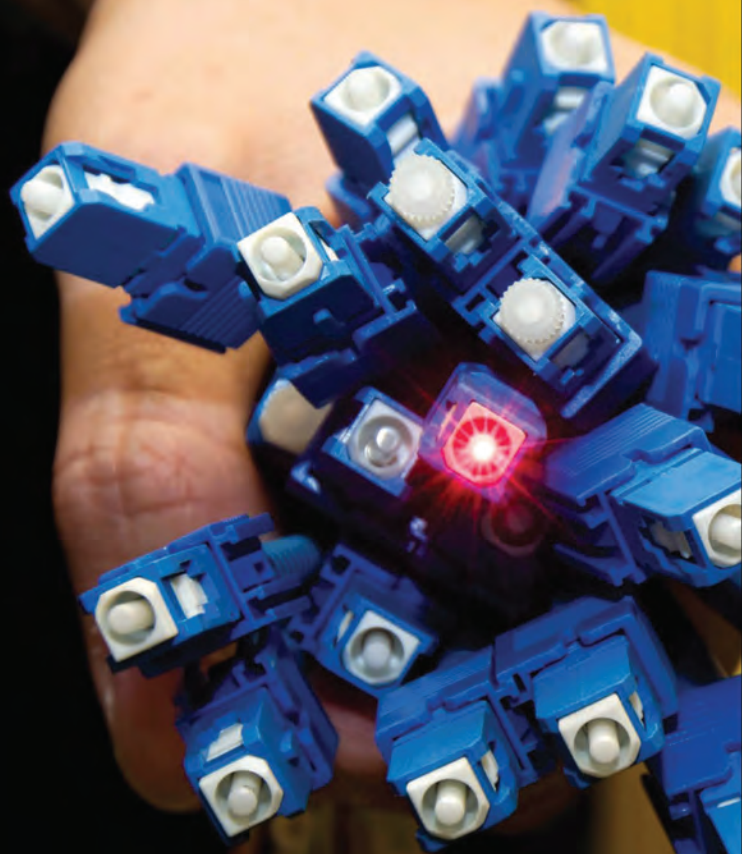
TEXT **JOUNI KURTTILA**

Anställningsförhållande anses ha pågått oavbrutet i det fallet att mellan tiderna 3.9.2018–18.11.2018 finns avbrott på sammanlagt sju kalenderdagar. Under den tiden kan man ha ett eller fler avbrott, men högst sju kalenderdagar totalt. Om anställningsförhållande avbryts upphör 18.11.2018, är du inte berättigad till engångsersättningen. Förändringar efter 18.11.2018, som deltidsanställning, oavlönad frånvaro, övriga förändringar i anställningsförhållande eller upphörande av anställningsförhållande, påverkar inte utbetalningen av engångsersättningen.

Fastanställda får engångsersättningen automatiskt, men de som har oavlönad tjänsteledighet eller deltidsanställning eller om man överväger något av dessa alternativ bör försäkra sig om hur engångsersättningen påverkas i deras fall.

Engångsersättningen utbetalas inte, om tjänstemannen eller arbetstagaren inte haft en enda avlönad dag under tiden 3.9.2018 – 18.11.2018 (dvs fått lön). Till exempel de som har oavlönad vårdledighet eller tjänsteledighet är inte berättigade till engångsersättningen. Man kan ändå få engångsersättningen under oavlönad ledighet om man kommer överens med arbetsgivaren att komma på jobb under en dag eller använda semesterdagar under

tiden. Det väsentliga är att lön har utbetalats för minst en dag under perioden med undantag för de tjänstemän som säger upp sig innan 18.11.2018. Även frånvarodagar som berättigar till lön, t.ex semesterdagar och avlönad sjukledighet, räknas som sådana dagar. Moderskapsledighetens 72 första dagar är avlönade, så de uppfyller villkoren för engångsersättningen. Om man har för avsikt att gå ner från heltid till deltid (t.ex vårdledighet), lönar det sig att göra det först efter 19.11.2018 om det är möjligt att flytta tidtabellen. Detta därför att om tjänsteman eller arbetstagaren har varit deltidanställd under tiden 3.9.2018 – 18.11.2018, bestäms engångsersättningen enligt deltidssprocenten som varit ikraft 18.11.2018.

ETD Finland Oy -

**Valokuituratkaisuja jo
15 vuotta Suomeen**

ETD on erikoistunut valokuitu kytkentätarvikkeisiin. Varastoimme laajasti erilaisia kytkentätarvikkeita, paneeleita ja jatkoskoteloita Suomessa. Laatu ja nopeat toimitukset ovat meidän vahvuuksia. Asiakaskohtaiset ratkaisut ja sovellukset ovat meille arkipäivää. Laajaan asiakaskuntaamme kuuluvat operaattorit, konesalit, verkonrakentajat, urakoitsijat, teollisuus ja erikoistoimialat.

”NUORI TULE RAJALLE TÖIHIN”

RAJAVARTIJAN PERUSKURSSIN NRO 27 PÄÄSYKOKKEET JÄRJESTETTIIN IMATRALLA IMMOLASSA 20. - 25.8. ja 27. - 30.8.2018. MENEILLÄÄN OLEVA ”RAJU” REKRYTOINTI TYÖLLISTÄÄ RAJA- JA MERIVARTIOKOULUN LISÄKSI MYÖS HALLINTOYKSIKÖITÄ.

TEKSTI JA KUVAT **HEIKKI TIIPPANA**

Suomen hallitus kohdensi maan turvallisuuteen kevään 2017 kehyspäättöksessään 98 miljoonaa euroa. Rajavartiolaitoksen osuus tästä on noin kymmenen miljoonaa euroa. Rajavartiolaitoksen tulossuunnitelman 2018 sekä toiminta- ja talossuunnitelman 2019 - 2022 mukaan kymmenestä miljoonasta kohdennetaan rahaa muun muassa itärajan valvontaan ja uusien rajavartioiden palkkaukseen.

OSA KOULUTUKSESTA HALLINTOYKSIKÖISSÄ

Suurten oppilasmäärien takia opetusvastuuta annetaan tulevina vuosina Imatran raja- ja merivartiokoululta Rajavartiolaitoksen hallintoyksiköille. Hallintoyksiköitä veloitetaan ottamaan Raja- ja merivartiokoululta oppilaita työssäoppimisjaksoille. Uudistetun rajavartijan peruskurssin opinnot kestävät yhteensä noin 12 kuukautta. Ensimmäinen osa (noin 6 kk) käsittää lähiopetusta Raja- ja merivartiokoululla. Toinen osa (noin 6 kk) käsittää ohjattua työharjoittelua sekä monimuoto-opetusta hallintoyksiköissä eli vartiostoissa. Vartiostoissa suoritettavan puolen vuoden aikana kurssilaiset opettelevat työntekeä muun muassa raja- ja merivartioasemilla. Samalla opiskelijat tekevät koulun antamia tehtäviä ja kokeita työn ohessa. Oppilaiden ohjauksesta hallintoyksiköissä vastaavat vakinaiseen henkilökuntaan kuuluvat ”tutorit” ja ”mentorit”. Raja- ja merivartiokoulu on saanut helpotusta myös opettajapulaan hallintoyksiköistä siirrettävien määräaikaisten opettajien ansiosta 1.1.2018 alkaen.

Pasi Kylmämaa pitämässä aloituspalaveria haastattelijoille.

KURSSILLE 120 OPPILASTA

Rajavartijan peruskurssin numero 27 pääsykokeisiin oli kutsuttu noin 300 kelpoisuusvaatimukset täyttävää hakijaa. Pääsykokeen perusteella valitaan 120 oppilasta tammikuussa 2019 alkavalle kurssille. Aikaisempiin vuosiin verrattuna kurssin oppilasmäärä on suuri. Tätä selittää osittain valtion Rajavartiolaitokselle myöntämä rahoitus, millä on tarkoitus palkata uusia rajavartiota. Tammikuussa 2019 alkavalta peruskurssilta valmistuneet rajavartijat sijoitetaan Raja- ja merivartiostoihin seuraavasti: Kaakkois-Suomen rajavartiosto 51, Pohjois-Karjalan rajavartiosto 12, Kainuun rajavartiosto 4, Lapin rajavartiosto 6, Suomenlahden merivartiosto 42 ja Länsi-Suomen merivartiosto 5.

PÄÄSYKOE EI OLE ”LÄPIHUUTOJUTTU”

Pääsykoe koostuu viidestä eri osa-alueesta. Fyysisen kunnon kokeet pitävät sisällään 12 minuutin Cooperin juoksutestin ja 200 metrin uimataitotestin. Psykologisissa testeissä mitataan oppimiskykyä, motivaatiota, sosiaalisia taitoja sekä stressinsietokykyä. Kielitestejä on kaksi. Ensiksi selvitetään toisen kotimaisen kielen (suomen tai ruotsin kielen) kielitaito. Tämän jälkeen oppilaan on annettava näytöt myös englannin kielen kielitaidosta. Näiden lisäksi oppilaan on suoritettava kahden rajavartiomiehen pitämästä haastattelusta. Kaikki pääsykokeen viisi osa-aluetta on läpäistävä.

”OPPILASAINES” PYSYNYT TASAISEN HYVÄNÄ

Pääsykokeiden järjestelyissä on ollut mukana pitkän työuran Raja- ja Merivartiokoululla tehnyt EVP Kapteeni Pasi Kylmämaa. Tällä hetkellä Kylmämaa toimii projektipäällikkönä Rajavartiolaitoksessa. Projektipäällikön tehtävät ovat liittyneet pääasiassa rekrytointiin ja pääsykokeiden organisoimiseen.

”Oppilasaines on pysynyt tasaisen hyvänä, ja Rajavartiolaitoksella on toivoa tulevaisuudessa

Cooperin testi on pitänyt pintansa pääsykokeissa. Kurssille pääsemiseksi miesten tulee juosta 2400 m, ja naisten 2200 m.

työntekijöiden suhteen”, kertoo Pasi Kylmämaa.

PÄÄSYKOEISSA TOISTA KERTAA

Pääsykokeisiin oli saapunut Uudestakaupungista Juha-Matti Valmunen. Valmunen on 22-vuotias talonrakentaja. Valmunen oli pääsykokeissa jo toista kertaa. Edellisellä kerralla helmikuussa 2018 Valmunen jäi varasijoille. Mikä saa nuoren miehen hakeutumaan rajalle?

”Mielenkiintoinen työympäristö, merelliset harrastukset ja isäni, joka toimi merivartiostaseman päällikkönä, on suositellut minulle tätä ammattia”, vastaa Valmunen. Testeissä ei Valmunen mielestä pääse helpolla. ”Testit ovat vaativat. Pitää urheilla

Päivärannan kurssikeskus majoittaa Raja- ja merivartiokoulun majoittujia, kun koulun omat ”punkat” on täynnä. Päiväranta sijaitsee lähellä koulua Immalanjärven rannalla.

ja valmistautua hyvin pääsykokeisiin. Kielitaidon merkitys myös korostuu”, kertoo Valmunen.

”JATKOON, EI JATKOON”

Yhdestä haastattelijaparista toinen oli Raja- ja merivartiokoulun edustaja, toinen hallintoyksiköistä komennettu rajavartiolaitos. Tämän lehtijutun kirjoittaja pääsi toiseksi haastattelemaan pääsykokeilaita. Haastattelijoille annettiin

valmis kysymysrunko, jonka pohjalta kysymyksiä esitettiin kokeilaille. Myös ”spontaanit” kysymykset olivat sallittuja, jopa suotavia. Kysymyksiin ei ollut oikeita ja vääriä vastauksia.

Haastattelun lopuksi haastattelijapari teki koonnin ja arvion vastauksista, jonka pohjalta annettiin arvosana jokaiselle kokeilalle haastattelusta. Haastattelukokemus oli antoisa, jota voi suositella kaikille rajavartiolaitokselle ja -naisille. Lopuksi täytyy todeta, että välillä olo oli kuin Idols-tuomarilla. ”Jatkoon, ei jatkoon.”

Juha-Matti Valmunen.

OULUN YHDISTYKSEN VUOSIKOKOUS

VUOSIKOKOUS PIDETTIIN 16.3.2018 VIRPINIEMEN MERIVARTIOASEMALLA. PAIKALLE OLII SAAPUNUT KAHDEKSAN JÄSENTÄ JA UNIONIN PUHEENJOHTAJA ERKKI HIRVONSALO. KOKOUKSESSA KÄSITELTIIN SÄÄNTÖJEN MÄÄRÄÄMÄT ASIAT.

TEKSTI MIKA AHOLA

Hirvonsalo toi Unionin kuulumiset ja avasi edunvalvonnan nykytilaa jäsenille.

Yhdistys palkitsi jäseniään yhdistyksen hyväksi tehdystä työstä. Rajaturvallisuusunionin pronssisen ansiomerkin sai seuraavat henkilöt: Jarmo Martin (sihteerinä 3 vuotta), Maria Vesterinen (sihteerinä 3 vuotta), Jyrki Teräsniska (hallituksessa 12 vuotta, joista 4 vuotta sihteerinä) ja

Tuomo Pajula (hallituksessa 7 vuotta, joista 4 vuotta sihteerinä).

Rajaturvallisuusunionin viiri annettiin 50 vuotta täyttäneille ja tänä vuonna täyttävälle jäsenille.

Viirin saivat Eija Annala, Jarmo Martin, Jyrki Lahti, Markku Saukkoriipi, Jyrki Teräsniska ja Ilpo Pietiläinen.

Yhdistyksen Logo-kilpailu ratkesi alkuvuodesta. Kilpailuun osallistui yhteensä seitsemän logoa. Hallitus valitsi voittajaksi Tuomo Pajulan logon. Kisan palkintona oli 100€ lahjakortti. Voittajalogo on puhtaaksi piirretty Onemusketeer-mainostoimistossa ja sieltä on saatu tarpeelliset tiedostomuodot logon käyttöön.

MIKKO MALINEN ELÄKKEELLE

TOHMAJÄRVEN RAJAVARTIOASEMALLA KOKOONNUTTIIN 6.6.2018 MIKON LÄKSIÄISKAHVILLE. PAIKALLE KOKOONTUI TYÖKAVEREITA NIIRALAN RAJATARKASTUSASEMALTA SEKÄ TOHMAJÄRVEN RAJAVARTIOASEMALTA. MIKKO MUISTETAAN NÄPPÄRÄNÄ, VILKKAANA JA VAUHDIIKKAANA TYÖKAVERINA. MIKKO MYÖS OSASI KEVENTÄÄ TUNNELMAA HUUMORILLA KAIKISSA TILANTEISSA.

TEKSTI **TOMI STRANDMAN**

KUVA **MIKKO MALINEN**

Mikko aloitti rajavartijan uran marraskuussa 1995 ja ensimmäinen virkapaikka oli Närsäkkälän rajavartioasema pyhäjärven rannalla. Siellä hän palveli 1995-99 välisen ajan. Komennuksella Suomenlahdella Helsingissä Mikko piipahti 1998. Siirto Suomenlahdelle Helsinki-Vantaan lentoasemalle toteutui toukokuussa 1999. Siellä vierähti 1999 - 2011 välinen aika rajatarkastajan, sekä oto-asiakirjatutkijan tehtävässä. Tästä tuli sitten myöhemmin päätoiminen asiakirjatutkijan tehtävä.

2011 Mikko haki siirtoa takaisin Pohjois-Karjalaan Niiralan rajatarkastusasemalle, ja tämä toteutui melko nopeasti. Paluusiirto oli luvattu vuonna 1999, kun hän hakeutui silloin Helsinkiin. Työtehtävänä Mikolla oli asiakirjatutkija 2011 - 2013 Niiralassa.

2013 kesällä MS sairaus iski rajusti päälle, ja tästä hetkestä Mikko oli sairauslomalla vuoden. Tämän jälkeen prosessi eteni vuoden kerrallaan määräaikaaisesti kuntoutustuelle, ja tämä prosessi kesti neljän vuoden ajan.

Eläkeyhtiö myönsi toistaiseksi voimassa olevan työkyvyttömyyseläkkeen 1.6.2018. Mikko

siirtyi reserviin tästä päivästä 23 vuotta rajassa palvelleena.

Sisältöä Mikko on saanut elämänsä video/valokuvaamisesta, sekä luonnossa liikkumisesta. Kitaran soittokin on jatkunut entiseen malliin.

Mikon toivomus on että häntä ei tarvitse karttaa, vaan tulla rohkeasti juttusille ja pyytää

mukaan yhteisiin kinkereihin. Tietty kaveririnki on kadonnut, ja sosiaalinen elämä on välillä melko yksinäistä.

Mikko jatkaa RTU:n eläkeläisjäsenenä.

Toivotan kaikkea hyvää eläkeläiselle, ja tsemppiä jatsoon!

P-KR:STA **RESERVIIN** 2017-18 SIIRTYNEET YHDISTYKSEN JÄSENET

PERJANTAINA 17.8.2018 POHJOIS-KARJALAN RAJAN HENKILÖSTÖYHDISTYKSEN KUTSUMANA KOKOONNUTTIIN JOENSUUN JOKIASEMALLE UITTOMIESTEN SAUNALLE. TILAISUUS ALOITETTIIN TERVETULIAISMALJALLA. PAIKALLISYHDISTYKSEN PJ TOMI STRANDMAN TOIVOTTI JUHLAVÄEN TERVETULLEEKSI VIETTÄMÄÄN MUKAVAA ILTAA.

TEKSTI JA KUVA **TOMI STRANDMAN**

Näissä tilaisuuksissa tarina lentää, ja niistä saisiikin helposti vaikka kirjan kirjoitettua. Niin paljon on ajan saatossa itse kullekin rajamiehen työssä sattunut ja tapahtunut.

Tikkataulu oli jokiaseman toimesta laitettu yhden rakennuksen seinälle, ja tästä saatiin aika

helposti kisa käyntiin. Kilpailuviettiä ei tarvinnut etsiä, vaikkakin naurua riitti, ja kisa vedettiin leppoisassa tunnelmassa. Maksimaisen Tapio pesi koko porukan tarkoilla heitoillaan.

Tämän jälkeen siirryttiin ruokailemaan sisätiloihin, ja mukava puheensorina täytti tunnelmallisen uittomiesten saunatuvan.

Perinteeseen kuuluu muistamiset. PJ sekä hallintoyksikön luottamusmies Heikki Tiippanan

kanssa jaettiin eläkkeelle lähteneille yksi kerrallaan RTU:n pöytästandaarit, sekä rajan historiikki. Loppuilta meni saunoessa. Ja pari aperitiiviä kului siinä sivussa myöskin.

Petri Mertanen

Palvelusura 1.8.1986 - 1.7.2018. Varusmiespalvelus Kontiorannassa 1984-1985.

Tämän jälkeen laitoin hakupaperit rajavartios-

toon, jos sinne pääsisi töihin.

Olin opiskellessani armeijan jälkeen metsätalousinsinööriksi, mutta sitten tuli soitto Onttolasta v.1986 että tuletko töihin! Viikko tämän jälkeen olin Haapovaaran vartiolla Ilomantsissa.

Seuraavat paikat olivat Talikkajärvi-Mölkö-Hattuvaara-IloRvAs! Koko työura Ilomantsin alueella.

Raja on ollut hyvä työnantaja, ja minulle jäi hyvä fiilis koko työurasta. Olen tykännyt eri työtehtävistä. Reserviin Ilomantsin asemalta 1.7.2017.

Kiitos kaikille työkavereille, sekä työnantajalle. Positiivisella asenteella eteenpäin!

Jari Kauppinen

Synnyin armon vuonna 1964 Vieremällä Pohjois-Savossa.

Muutaman ammattikouluvuoden jälkeen olin töissä lisälässä kuusi vuotta. Pikkuhiljaa urheilu ja ampumahiihto olemaan osa kuvioo ja sitä myöten ajatus työpaikasta missä työ ja urheilu voidaan yhdistää heräsi. Tarjolla oli Asevarikko 9 lisälässä, Ponsse ja Rajavartiola. 1.3.1987 alkoi sitten ura RVL:ssä, jota kesti eläkeikään saakka.

Tulo Ilomantsiin ja Mölköön oli kaikki niin uutta, eihän varsinaisesti tehtävästä ollut mitään käsitystä. Mölkön aikaa kesti 1.3.1987-31.5.2004 eli yli 17v. Tuli paikka tutuksi. Sitten Hattuvaaraan 2004-2010, josta sitten siirryttiin Ilomantsin rajavartiolasemalle kirkon kylälle koko porukka ja sitten eläkkeelle 1.7.2017.

Kuljetusvälinevastaavan tehtäviä tein Mölkön ajalta lähtien.

Rajavartiola tarjosi työn ja toimeentulon, viihdyin työssäni, vaikka kyllähän siellä

vuosienvarelle mahtui monenlaista, mutta niinhän se on, jokaisessa työpaikassa omat juttus. Luonto on kiinnostanu aina ja liikkuminen siellä, joten oli helppo lähteä rajavartijan tehtävään.

Nyt reilu vuosi eläkkeellä, hienoa aikaa, työtä en kaipaa, työkavereita mukava jututtaa ja kuulla kuulumiset.

Lämmintä syksyn jatkoa, niin sinne rajan varteen kuin eläkeläisillekin.

Markku Kuikka

1.7.1988 rajamiehen työt alkoi Kivivaaran vartiolla Ilomantsissa. Koko työura on ollut Ilomantsin alueella. Näissä kolmessa paikassa, Kivivaara, Talikkajärvi, Ilomantsin rajavartiolasema.

Varusmiespalvelus Onttolassa 1984-1985

sissikoiraohjaajana.

Tämän jälkeen Etelä-Libanoniin koiraothjaan tehtävässä YK-joukoissa 1985-87.

Pienestä pojasta saakka on luonnossa liikkuminen, metsästys, kalastus kiinnostanut, ja siitä varusmiespalveluksen sekä etelä Libanonin jälkeen pääsin rajalle koiraothjaan tehtävään.

Koko työura olen ollut koiraothjaajan tehtävässä.

Minulle jäi erittäin hyvät muistot koko työurasta, sekä rajavartioston koiratoiminnasta, ja ennen kaikkea työkaverit ovat olleet huippuja!

Kaikille toivotan hyvää syksyä, ja tsemppiä työrintamalle!

Jorma Maksimainen

Aloitin työllisyysvaroin palkattuna 1.7.1985, olin noin vuoden töissä Kivivaaran vartiolasemalla Ilomantsissa. Sitten välillä muualla, kunnes 1.7.1987 Haapovaaran vartiolasemalle töihin. Sitten Kivivaaran vartiolasemalle 1.1.1988. Mölkön vartiolasemalle 1.8.1993. Sitten 2010 Ilomantsin Rajavartiolasemalle.

Hattuvaaran kylällä seurattiin pienenä poikana rajamiesten töitä, ja siitä sain kimmokkeen pyrkiä rajalle töihin. Koiran varaohjaajan tehtävässä aloitin Kivivaarassa, ja sitten sain myöhemmin vanhan koiran ohjattavakseni, ja tämä tehtävä vaihtui tämän jälkeen varsinaiseksi. Koko työura on mennyt koiran ohjaajan tehtävässä, ja tehtävästä olen tykännyt!

Itse kun jäin reserviin, niin ohjattava koirani jäi uudelle ohjaajalle jatkamaan töitä.

Raja on ollut hyvä työnantaja, ja nautin eläkepäivistä sillä harrastuksia riittää! Kannattaa verkostoitua ja huomata se, että työn ulkopuolelakin on elämää!

Kaikille hyvää syksyä!

Tapio Maksimainen

Tapio jäi reserviin Tohmajärven rajavartiolasemalta. Koko työura kesti 33 vuotta.

Ilomantsin alueella eri työpisteissä, ja sitten Tohmajärven asemalla viimeinen palvelupaikka.

Työstä olen tykännyt porukassa toimimisesta, sekä myöskin yksinään kulkeminen on onnistunut hyvin.

Hattuvaarassa syntynyt, ja kutsu rajamiehen ammattiin on ollut lapsesta saakka.

Varusmiespalvelus Onttolassa 1983-1984, sen jälkeen rajalle töihin.

Kiitos kaikille työkavereille, sekä työnantajalle, ja hyviä työvuosia kaikille!

Martti Leinonen

Martti siirtyi reserviin Onttolan mäeltä RVL:en teknisen osaston Onttolan palveluryhmästä.

Varusmiespalvelus 8 kk tuli suoritettua Onttolan SissiK:ssa II/84 erässä.

Koko palvelusuran 1988-2018 on Leinonen tehnyt Onttolassa eri virkatehtävissä.

Ensiksi kiinteistöryhmässä -91 vuoden

loppuun, tämän jälkeen keskusvarastolle varastonhoitajan tehtävään.

Työ meni siellä varastonhoitajan eri tehtävissä, muutos työtehtävään tuli 2011 syksyllä, jolloin nimettiin taisteluvälineupseeriksi ja päävastuualueeksi aseiden tekniset tarkastukset sekä räjähdewarastointi. Ko. tehtävään vaati melkoiset kurssitukset ja näyttökokeet PV:n puolella, että sai tarkastusoikeudet asejärjestelmille. Mielenkiintoinen ala kaiken kaikkiaan, yhteistyötä paljon PV:n joukkojen ja Millog Oy:n kanssa.

Tärkeänä tehtävänä tukitehtävissä myös

operatiivisen puolen sekä varusmieskoulutuksen tukeminen

materiaalilla ja huolloilla.

Kiitokset kaikille työkavereille sekä työnantajalle, vakaa työpaikka ei ole aina itsestäänselvyys.

Toivotan kaikille hyviä virkavuosia ja -tehtäviä sekä muistakaa pitää huumoria yllä!

Minulle tulee ikävä Sonet-kiirnapitojärjestelmää, mutta ei tule ikävä Rajavartiolaoksen työaikajärjestelmää!

Vielä lopuksi iso kiitos Rajaturvallisuusunionille edunvalvonnasta, RTU on saanut isoja asioita ajan saatossa aikaan ja on tärkeä osa kokonaisuutta.

TIEDOTUSSIIHTEERIN TYÖPÄIVÄ

SAAVUN TYÖPISTEELLE JA LAITAN TAKIN KAAPPIIN. KÄVELEN TIETOKONEELLE JA TYÖNNÄN VIRKAKORTIN LAITTEESEEN. ODOTAN, ETTÄ TIETOKONE AVAUTUU, AVAAN SAMALLA RADION. MIETISKELEN, ETTÄ TAAS TÄMÄ PÄIVÄ TÄYNNÄ JOTAKIN PUUHAA, KUN NAPSAUTAN AUKI RUUDULLE SÄHKÖPOSTIN JA KOMPASSIN. TÄYTYY MUISTAA TEHDÄ YHTEENVETO OSALLISTUJISTA TULEVAAN TILAISUUTEEN JA MUUTENKIN POHTIA SEN TOTEUTUSTA JA LÄPIVIENIÄ, AJATTELEN MIELESSÄNI.

TEKSTI JA KUVA PÄIVI DAHL

Istun toimistossa ja naputan näppäimistöä. Tietokoneen ruudulla on ikkunoita auki useampia, milloin päivitin Innofactorin sivuja siis Kompassia tai vien tiedotetta Rajavartiolaitoksen nettisivulle. Välillä käyn naputtelemassa Kiekussa työaikakirjanpidon ajan tasalle ja katson onko tili tulossa ajallaan. Sähköposti kilahtaa. Siellä on selvityspyyntö yhteen asiaan. Avaan Actan ja etsin sieltä kyseiseen asiaan liittyvän asiakirjan ja vastaan sähköpostiin.

Huomenta tuumaan juuri kerrokseen nousseelle komentajalle, huikkaan hei vaan rajatoimistosta poistuvalla virkamiehelle.

Nousen tuolilta ja kipitän vastaanottamaan tulostushuoneeseen juuri sinne lähettämäni tuloksen, jonka työnnän skanneriin. Skanneri surahtaa ja sitten kipaisen takaisin työpisteelle, avaan sähköpostista tuon skannauksen ja kopioin sen tarvittaviin projektikansioihin. Samalla työpisteelle ni saapuu virkamies kysymään yhtä työasia, sen selvittämiseen menee tovi, kun palautan mieleeni asian aikaisemmat vaiheet.

Kahvitauko katkaisee sopivasti, kun saamme työasian selväksi. Laskeudun alas ruokalaan ja naputtelen numerokoodin ja kahvautomaatti tirstää minulle kahvit. Ruokalassa on kolme muuta työntekijää ja porisemme eilispäivän kuulumiset. Tasan 12 minuutin jälkeen palaan toimistoon.

Istun koneen ääressä ja mietin seuraavaa siirtoa eli tehtävää. Pohdin toimistotarvikkeiden tilaustarpeita. Tilaustarpeita on tullutkin esille ja laitan ne muistinkätköistäni kynällä aluksi paperille. Samalla Lync-ruutu vilkuttaa ja siellä yksi virkamies kyselee A4-tulostuspaperien perään. Lupaen toimittaa niitä mitä pikimmiten kyseiselle

asemalle seuraavan huoltoajan yhteydessä.

Puhelin pirahtaa ja entinen rajan virkamies kyselee vierasmajoitusta. Katson Outlookin kalenterivarauksista kyseisen ajankohdan majoittumismahdollisuuden ja juttelen kuulumiset entisen virkamiehen kanssa. Kerron hänelle tiedon, jotta majoittuminen ei onnistu, koska vierashuone on varattu virkamatkalaisten käyttöön. Ehdotan entiselle virkamiehelle ystävällisesti, että ehkä voitte kääntyä Kajaanin muiden majoituspalvelujen tarjoajien puoleen. Toivotamme molemmille jaksamista helteissä. Lasken puhelimen ja jatkan sitä mitä olen tekemässä.

Ai niin, se saapuva posti. Avaan toimiston tuuletusikkunan, jotta jos olen tietokoneen ääressä, niin kuulen kun postipoika romistelee alaovella ja tiedän mennä vastaanottamaan aamun saapuvat postit. Lähdän kuitenkin varastolle hoitamaan sen A4-paperilaatikoiden toimituksen eteenpäin. Paluumatkalla varastolta pitkin kellarikäytävää yritän muistaa käydä katsomassa onko se posti saapunut. Se tuleeikin parahiksi pääovelle ja kuittaam muutamat paketit vastaanotetuksi ja otan päivän postit vastaan. Jaahas, pelastava ruokatauko - käyn talon ulkopuolella syömässä ja saan hieman liikuntaa ja mielen tuuletusta.

Ruokatauon jälkeen palaan konttoriin. Apulaiskomentaja käy ovelta kysymässä seuraavalla viikolla järjestettävän tapahtuman osallistujamäärää. Ilmoitan sen ja selvitan samalla kyseisen tilaisuuden alustavia järjestelyjä. Keskustelun jälkeen mietin mitä vielä pitää huomioida ja muistaa, kun tilaisuus lähestyy. Kirjaan asioita ylös ruutuvihkoon. Muistan samalla, että tänään piti noutaa tilaamani työasioihin liittyvät tuotteet läheisestä liikkeestä. Tuumasta toimeen ja haen autotallista kaupunkiajoon varatun auton ja hurautan portista asioille. Onneksi kaikki on tässä pikkukaupungissa lähellä ja pian olen jo takaisin konttorissa.

Seuraavaksi vuorossa on askartelua. Liimailen noutamiani kaiverrettuja laattoja paikoilleen pienoislippuihin ja muistamisiin. Nousen työpöydän

äärestä ja haen komentajan työhuoneesta vieraskirjan. Askartelen siihen seuraavalla viikolla pidettävän tilaisuuden otsikon. Tietokoneella avaan tekstinkäsittelyohjelman ja värkkään tekstin kasaan. Etsin tovin sopivaa fonttilajaa ja kun saan tekstin mieleiseksi, niin tulostan sen ja leikkelen sopivan kokoiseksi ja liimaan sen kiinni vieraskirjan tyhjälle sivulle. Tämäkin pitää muistaa ottaa sitten mukaan tilaisuuteen, muistutan itseäni.

Samalla virkamies tulee konttoriin ja kyselee kirjatun kirjeen lähettämisestä. Ohjaan häntä ystävällisesti tutkimaan Kompassista juuri ilmestynyttä Postitus uudistuu -ohjetta. Luemme yhdessä ohjetta ruudulta ja hän lähtee omaan konttoriinsa toimimaan ohjeen mukaan. Sähköposti kilahtelee. Muistan, että tekemistäni ostoksista täytyy laatia maksukortin ostoselvitys selityksineen. Avaan ruudulle kyseisen lomakkeen ja täytän sen asianmukaisesti ja tulostan sekä allekirjoitan. Kiinnitän teipillä selvityksen alkuperäiset kuitit ja käyn tulostushuoneessa ottamassa kopion omaan taltioon ja samalla skannaan selvityksen eteenpäin.

Päiväkahvin jälkeen kävelen kollegan huoneeseen ja kurkistan ovelta voiko mennä jutulle. No hän on varattu, puhuu juurikin luurit päässä tärkeänä vissiinkin Helsingin kirkolle, joten käännyn takaisin ja palaan konttoriin. Muistan samalla, että päivän sanomalehti onkin lukematta. Otan kymmenen minuuttia ja selaan lehden läpi.

Tietokoneen äärellä suunnittelen työviikkoa eteenpäin. Laitan kalenteriin muistutuksia tehtävistä, jotka pitää hoitaa määräaikaan mennessä. Pohdin samalla perinnehuoneen paketoinnin järjestämistä, taulut ensin alas, jotta saadaan taulukiskot siirrettyä ja samalla kohdevaloja voisi myös irrottaa. Sitten muuta irtotavaraa laatikoihin, niiden sisällöt on kuvattava, että tiedetään mitä on missäkin. Ja laatikoihin pitää laittaa vaikka numerot, jotta tiedän mistä etsiä, jos muut pakkaavat tavarat.

Jep, tämä päivä olikin tässä. Nyt kotiin ja latautumaan taas seuraavaan työpäivään.

northoutdoor.com

MIKSI NORTH OUTDOOR?

North Outdoor on suomalainen tuotemerkki. Jokainen vaate, yksityiskohta ja käyttötarkoitus on suunniteltu Suomessa, pohjoisen vaihteleviin olosuhteisiin.

INTENSE

ACTIVE

LAUVU

INTENSE

ACTIVE

ARCTIC

Tutustu merinovillaan ja uuteen mallistoon northoutdoor.com

MUISTELO **UUODEN** JÄLKEEN

HEIKKI MUIKKU OLI TARINANKERTOJANA VERTAANSA VAILLA. TILANNEÄLY JA SIIHEN LIITTYNEET SUTKAUTUKSET VYÖRYIVÄT TOINEN TOISTAAN MEHEVIMPINÄ HEIKIN SUUSTA, KUN HÄN OIKEIN INNOSTUI. KEVÄTTÄLVELLA 2017 PUHELIMENI SOI, ”HEIKKI TÄSSÄ TERVE. NYT ON HEIKILLÄ HUONOJA UUTISIA, VIIMENEN KESÄ KUULEMA EISSÄ, SEMMOSEN TUOMION ANTOVAT.” ILMOITUKSEN HÄN KERTOI VAILLA PIENINTÄKÄÄN DRAMATIikkaa.

TEKSTI **REIJO ”REKE” KORTTELAINEN**
KUVAT **RVJAL:N ARKISTO**

Heikki Muikku syntyi Pielisjärvellä Höntön-Jaakonvaaran seudulla. 1960-luvun lopulla hän tuli Rajavartiolaitoksen palvelukseen Ilomantsin Kivivaaran vartiolla.

Vuonna 1971 hän sai siirron Sallaan, jossa sitten palveli rajamiesaikansa eläköitymiseen saakka. Heikki kiinnostui ammatillisesta edunvalvonnasta heti palvelukseen tultuaan. Rajavartijainliiton luottamustehtävät hän aloitti jo Ilomantsissa. Heikki kävi paikallisyhdistysten kokouksissa ja oli erityisen huolestunut rajamiehen palkasta. Heikki vertasi rajamiehen palkkaa sekatyömiehen palkkaa pienemmäksi. Heikki totesikin: ”Palkkataso oli semmonen, että sillä ei oikein tullu toimeen. Hyvinki rupes kiinnostamaan, mitä tälle asialle piti tehdä.”

Heikki valittiin Rajavartijainliiton puheenjohtajaksi 23.3.1980 Miehikkälän liittokokouksessa. Ehdokkaita oli neljä. Heikki sai jaossa olleista 1463 äänestä 1145 tulen valituksi vakuuttavalla tavalla.

Heikki Muikun, Olavi Mustalahden ja Jalo Riikosen yhteistyöllä ja johdolla toteutui rajavartioiden eläkeratkaisu. Eläkettä oli ajettu 25 vuotta. 1982 eläkelain muutos toi rajavartijalle täyden eläkkeen poikkeavalla eläkeiällä. Heikki oli myös ensimmäinen puheenjohtaja, jolle alettiin maksaa pientä palkkaa tehtävän hoidosta. Samoin Heikki oli ensimmäinen Rajavartijainliiton puheenjohtaja Virkamiesliiton hallituksessa. Heikin puheenjohtajuus kesti kevään 1986 liittokokoukseen. Tämän jälkeen kutsui Heikkiä rajavartijan leipätyön ohella poromiehen askareet Sallan Hirvasvaarassa.

Yksi Heikiltä kuulemani kuolematon sutkaus kuului: ”Demokratia on niin arvokas asia, ettei sitä kansan käsiin kannata pitkäksi aikaa antaa”, tätä hän käytteli erityisesti silloin, kun jostain asiasta jouduttiin kokouksessa äänestämään. Hallituksen kokouksessa hän oli myös usein tuumannut: ”Pidetään tämä juttu sitten vain oman piirin tiedossa”, myöhemmin hän oli todennut: ”Kyllä oli pysynyt omassa piirissä, mutta piiri oli vain laajennut.”

Tuon vakavaviestisen puhelun aikana sovimme, että tapaisimme Lieksan Siikasuoella Heikin viimeisessä kodissa, ennen kuin kutsu käy. Summasen Jorman kanssa sitten menimme tapaamaan entistä puheenjohtajaamme.

Vaikea sairaus oli syönyt fyysiset voimat viimei-

silleen, mutta ajatuksen juoksua ja verbaalista kykyä se ei ollut kenennyt lannistamaan. Muisteltiin vanhoja aikoja pitkähkö tovi, Heikki sutkautteli väliin vanhoja, väliin uusia juttuja ja päälle yhteisen naurun remakka. Sitten keskustelu vakavoitui. Heikki kertoi meille avoimesti viimeiset toiveensa. Ei mitään hautajaisia, ei muistojuhlia. Suoraan tuhkaukseen ja tuhkat samalle Sallan selkoselle, jonne edellisenä kesänä oli oman pojan tuhkat siroteltu.

Lopuksi hän lupasi, että muistokirjoituksen saa myöhemmin kirjoittaa ja pyysi samalla välittää muistokirjoituksessa lämpimät kiitokset kaikille entisille työkavereille ja erityisesti luottamustehtävissä Heikin aikaan mukana olleille.

Vielä lopuksi joimme Eeva-puolison laittamat kahvit. Vielä kahvipöydässä Heikki muistutti Eevan veljeä, ”Käy halakovajassa puottelemassa pillikeitä alemmaksi, jotta ei Eeva mäne ihteessä särkemään.” Pyynnön saattoi hyvinkin ymmärtää pitkäkestoisemmaksi, samalla me kaikki paikalla olleet saimme nähdä sanoin lausuttuna pilkahduksen Heikin sisimpään.

Rajavartijainliiton puheenjohtaja Heikki Muikku, viimeisenä puheenjohtajuusvuonaan 1985.

HEIKIN MUISTOLLE

”Siellä ne vaeltaa valkoiset porot ei kuulu koppujen kopse niin on paksut jäkälät sinne tahdon minäkin... lepäämään.”

Heikin johdettavaksi valittu hallitus 1982 Muoniossa.
Eturivi vasemmalta: Heikkinen Raimo, Paasovaara
Veikko, Tyynelä Matti, Vuopionperä Akseli, Miettinen
Pertti, järjestösihteeri Riikonen Jalo. Seisomassa
vasemmalta: Pennanen Pertti, Bovellan Olavi, Muikku
Heikki, Luukkainen Keijo, Viitala Reima, Peltomaa Martti,
Oinonen Tauno, Mustalahti Olavi.

Olavi Bovellan onnittelee juuri valittua puheenjohtaja
Heikki Muikkua Muonion liittokokouksessa 1982.

JYRKI KARJALAINEN. Kesäpäivä Sallatunturissa +28
astetta. Ari heittää keppejä ja Osku hakee vaikka päivän
sitä.

KORTESALMEN TYHY-PÄIVÄ

KORTESALMEN RAJAVARTIOASEMAN VÄKI VIETTI TYHY-PÄIVÄN SYYSKUUN ALUSSA MUOJÄRVELLÄ JA SEN RANNALLA. KALASTUKSEN OHELLA OHJELMAAN KUULUI MYÖS KESÄKISA, SAUNOMISTA SEKÄ SYÖMISTÄ JA KAHVITTELUA.

RTU-UISTELU KOLILLA JA PIELISELLÄ

OLI TULLUT JÄLLEEN AIKA RATKAISTA MOOTTORUISTELUN PAREMMUUS PERINTEIKKÄÄSSÄ RTU-UISTELUKILPAILUSSA. TAPAHTUMAPAIKKANA OLI TÄLLÄ KERTAA KOLI JA JÄRVENÄ KALAISAKSI KEHUTTU PIELINEN. MAJOITUKSENA TOIMIVAT UKKO-KOLIN RANTAMÖKIT, JONNE MUUTAMA VENEKUNTA SAAPUI JO 27.6. ETSIMÄÄN VILLIN KUHAN ASUINALUEITA. TAISIPA JOKU VENEKUNTA LUOTTAA PELKKÄÄN KARTTATIEDUSTELUUN KALAPAIKKOJEN ETSINNÄSSÄ.

TEKSTI MIKA KOHONEN

KUVAT JARNO PÖLÖNEN JA JORI ÖRN

Sääennuste kilpailupäivälle ei ollut kovin suotuisa. Luvassa oli sadetta, tuulta ja jopa ukkosta. Jostain syystä ilmojen laatija kuitenkin armahti ja kilpailuun starttasi 28.6. kello 10.00 kahdeksan venekuntaa varsin mainiossa säässä.

Kello 19 asti jokainen venekunta kalasti parhaansa mukaan viritellen tutusti viilemään omia salaisia ottipelejä. Sääennusteesta poikkeava kilpailun alun auringonpaiste aiheutti hetkittäin jopa tuskaa paatissa, mutta loppua kohden olosuhteiden muututtua olisi ilman takkia ja hattua tullut vilu.

Kilpailun päättyttyä havaittiin, että jokainen venekunta oli saanut kalaa "messiin", joku enemmän joku vähemmän, mutta vähintään yksi kuha oli lähes poikkeuksetta saaliina. Niinpä alkoi ankara kalojen punnitseminen ylipäätuomari Kari-Jussi Kinnarin toimesta ja tulostilaksi muodostui seuraava:

1. Pekka Kuivalaisen venekunta (Kuivalainen, Korhonen, Vlasoff) saaliin paino 5,62 kg, pisteet 1280
2. Mika Kohosen venekunta (Kohonen, Pölönen, Hiltunen) saaliin paino 8,20 kg, pisteet 1162
3. Vesa Mustosen venekunta (Mustonen, Laukanen, Jaatinen) saaliin paino 7,18, pisteet 1090
4. Jori Örnin venekunta (Örn, Haukijärvi, Kinna-r) saaliin paino 4,68 kg, pisteet 1042
5. Esko Kettusen venekunta (Kettunen, Hiltu-

nen) saaliin paino 3,58 kg, pisteet 1008

6. Timo Ihanuksen venekunta (Ihanus, Pirho-

nen) saaliin paino 3,87 kg, pisteet 917

7. Antti Pesosen venekunta (Pesonen, Kettunen) saaliin paino 1,96 kg, pisteet 362

8. Jukka Issakaisen venekunta (Issakainen, Okkonen) saaliin paino 2,48 kg, pisteet 248

Kilpailun suurin kala hauki 5,43 kg ja suurin kuha 1,02 kg sattui tällä kertaa Kohosen venekunnalle ja suurin ahven 0,41 kg Mustosen venekunnalle. Lohikaloja ei punnitukseen tänä vuonna saatu lainkaan.

Kansallismaisemamme Kolin pimenevässä illassa uistelun tuoksina ja tilanteiden kertaus jatkui vielä myöhään yöhön ruokailun ja saunomisen

merkeissä. Maukasta lihaa hirvisopan muodossa oli tarjolla riittävästi sekä muitakin yleishyödyllisiä tuotteita, puhumattakaan hyvästä seurasta. RTU-uistelu oli jälleen onnistunut ja erittäin virkistävä tapahtuma, joka toivottavasti jatkuu tulevana vuosinakin!

Sivun loppuun lienee paikallaan kiitokset Teille Rajaturvallisuusunioni, Pohjois-Karjalan rajan henkilöstöyhdistys, Ukko-Kolin rantamökit, HK-varma, Jokierä sekä tapahtuman organisoijat Kari-Jussi Kinnari, Antti Pesonen ja Esko Kettunen. ISO KIITOS omasta ja osallistuneiden puolesta! Teidän ansiostanne saimme kokea unohtumattoman kalastustapahtuman.

VETOUISTELUMITTELÖT **KUHMOS**

JO VIIDETTÄ KERTAA SAAPUI LAMMASJÄRVEN POROSLÄLLE TOINEN TOISTAAN VÄKEVÄMPIÄ VENEKUNTIA TAVOITTELEMAAN HALUTTUA UISTELUMESTARITITTELIÄ JA VIELÄKIN HALUTUMPAA KIERTOPALKINTOA. JA TAISIPA JOLLAIN MIELESSÄ MYÖS KÄYDÄ AIKAISEMPINA VUOSINA OLLEET HUIKEAT ARPAJAISPALKINNOT. MITÄHÄN TÄNÄ VUONNA...

TEKSTI **JAAKKO HALTTU**
KUVAT **KILPAILIJAT**

Kilpailukeskuksena toimi tuttuun tapaan Puurusten mahtava mök-
kiranta. Venekuntia kisaan saapui
yhdeksän ja miehistöä yhteensä
22 henkeä. Kisailijat olivat Kuhmon
rajavartioaseman, Vartiuksen rajavartioaseman,
johtokeskuksen sekä Vartiuksen tullin henkilös-
töä. Sääennusteista poiketen, pelätty sade- ja
ukkosrintama loisti poissaolollaan ja sää oli mitä
mainioin kisan läpiviemiseksi. Ilman ja veden läm-
pötila oli suunnilleen sama 22-23 astetta plussalla.

Ennen lähtölaukausta kerrattiin säännöt ja aika-
rajat sekä nautittiin lähtökahvit. Sovittiin kertoimet
kaloille sekä kalastusaika. Kalastettiin siis suurinta
kalaa. Kertoimet olivat: Ahven 10. Kuha 1,5. Hauki
1. Taimen 5. Kalastusalue rajattiin vähintäänkin
riittäväksi. Kello oli pykälässä ja lähtölupa annettu!
Suurin osa venekunnista lipui hiljalleen lähe-
selle Poroselälle. Muutama epäuskoinen, (lue:
paikallinen) kuitenkin tökkäsi hanat kaakkoon ja
häipyivät koneet ja miehistö ulvoen kisa-alueen
äärilaitaan, kartan oikeaan alanurkkaan. Jälleen
kerran turhaan.

Kisan edetessä ja nesteiden vähetessä alkoi
sodan käynti sosiaalisessa mediassa. Kisa-Whatt-
sAppiin alkoi tulla epämääräistä kuvamateriaalia.
Hauen pyrstö siellä, ahvenen silmä täällä, kuhan
suomuja tässä, virvokkeita tuossa, mies yli laidan
tuolla.

Kaikki hyvä loppuu aikanaan. Niin myös

viiden tunnin vetoaika. Kisaveneet saapuivat
ajallaan kisakeskukseen. Elettiin jännittäviä aikoja.
Jännittynyt puheensorina päivän tapahtumista
täytti rannan. Jollain oli ollut iso kiinni. Toisella taas
oli ollut koukku sormessa ja joutunut käymään

lekurissa kesken kisan. Jollain oli sähkömootto-
rista loppunut bensa. Höpinät sikseen ja punnitus
käyntiin! Venekunta kerrallaan toi viimeiseen asti
piilossa pidetyn saaliinsa kaiken kansan ihmetel-
täväksi. Oli hauen pulikkaa ja mittakuhaa. Tullin

venekunta piti kuitenkin tiukasti kärkeä hallussa komealla 400 gramman ahvenella. Kymmenen kertomella tarkoittaa siis reilua neljän kilon haukea tai muuta ässä hihasta! Ei löytynyt hihasta mitään vaan viimeisen venekunnan kalasaavista löytyi hauki. Toista metriä pitkä hauki pysäytti puntarin lukemiin 8.36 kg. Haltun venekunta vei mestaruuden kohtalaisen ylivoimaisesti. Kolmen vuoden peräkkäinen kakkostila kirkastui lopultakin sijaan numero 1. Palkintohuuman jälkeen siirryttiin ehkä himotuimpaan osioon eli arpajaisiin. Arpajaiskintopöytä notkui jälleen kerran toinen toistaan loistavampia palkintoja. Pääpalkintona arvottiin Sthil-merkkinen moottorisaha. Onnetar suosi tällä kertaa Tomi Määttä. Arpajaisien edessä estradilta poistui suu hymyssä moni mies kainalossa muun muassa: Trimmeri, riistakamera, vaelluskengät, erävaatteita, uistelusettejä, uistimia,

lahjakortteja, autonhoitotuotteita yms.

Jännityksen purkauduttua keskityttiin illan viettoon mahtavassa kesäsäässä syöden, juoden, saunoen ja uiden. Taisipa joku käydä myös lämpimässä Lammasjärven tekemässä inkkarikäänöksiä.

KILPAILUN TULOKSET:

1. Jaakko Halttu, Petri Huovinen, Hannu Määttä ja Tuomo Korhonen (hauki 8,36kg)
2. Jyrki Rieki, Seppo Kyllönen, Esa Törmänen (Vartiuksen tulli, ahven 400g)
3. Janne Heikkinen, Toni Heikura, Antti Juntunen (hauki 3.80kg)

ISO KIITOS TAPAHTUMAA TUKENEILLE:

Kainuun rajan henkilöstöyhdistys ry

Kajaanin Pienkone oy

C.P.E. Production oy

Sasta oy

Eränetti.fi

Kuhmon Raskaskone oy

Kuhmon Autokatsastus oy

A-katsastus Kuhmo

Tähtikoukku oy

UM-Tuote oy

Würth Oy

Kaesan Kotileipomo oy

Juha Möttönen

Antti Leinonen

Henri Manninen

Puuruset

Arto Eronen

EVP-POOLISTA TUKEA RAJATARKASTUKSIIN

KESÄKAUSI ON KIIREISTÄ AIKAA RAJANYLITYSPAIKOILLA. SAMAAAN AIKAAN KUN HENKILÖSTÖ PITÄÄ LOMIAAN, OVAT LOMALLA MYÖS RAJOJA YLITTÄVÄT TURISTIT. HELSINKI-VANTAAN KASVAVIIN LIIKENNEMÄÄRIIN ON VASTATTU KOMENTAMALLA MAAKUNNISTA VÄKEÄ TUKEMAAN RAJATARKASTUKSISSA. SAMALLA ONGELMA ON SIIRTYNUT TOISEEN PAIKKAAN JA MAARAJOJEN YLITYSPAIKOILLA ON KESÄAIKAAN NS. KAAVITTU LAARIN POHJIA.

TEKSTI JA KUVA ASKO RISTOLAINEN

Työnantaja on palkannut kiireimmän loma-ajan tueksi EVP-poolista "kesäpoikia" eli eläkkeelle jääneitä rajavartiomiehiä. Niiralan rajatarkastusasema sai kaksi kokenutta miestä kesäkaudeksi. Toinen heistä oli rajavartiomestari Kari Havukainen.

Kari, jäit eläkkeelle Niiralan rajatarkastusamalta vuoropäällikön tehtävästä 1.9.2011. Ehdit olla eläkkeellä jo hyvän tovin. Miten sait ajan kulumaan näinä vuosina?

- Tein eläkkeelle jäämisen jälkeen pieniä remonttihommia pääosin kotona ja lasten luona, mutta myös jonkun verran vieraille.

Sinua kysyttiin EVP-pooliin vuonna 2016, jolloin olit ollut eläkkeellä jo hyvän aikaa. Oliko pooliin lähteminen pitemmän harkinnan tulos?

- Mietin pari päivää ja päätin sitten lähteä mukaan. Entisiä työkavereita oli mukava nähdä ja halusin kokeilla vielä miltä tuntuu säännöllinen työ. Eikä ylimääräinen rahakaan ollut pahitteeksi.

Oliko sinulla toiveita paikan suhteen vai oliko kaikki mahdollisuudet avoinna?

- Halusin P-KR:oon ja Niiralaan. Oli helppo palata entiseen paikkaan, pääosin tuttuihin kuvi-

oihin ja tuttujen työkavereiden pariin. Vastaanotto porukkaan oli odotusten mukaisesti mukava. Toki jotkut asiat ja toimintatavat olivat vuosien aikana muuttuneet mutta sain hyvää perehdytystä.

Mitkä ovat mietteet kesän jälkeen? Vieläkö houkuttaa tulla uudelleen tulevana kesänä vai onko tämä nyt nähty?

- Välillä oli kyllä pitkiä ja työn täyteisiä päiviä. Eläkeläisenä olin tottunut vähän vapaampaan menoon. Aika näyttää mitä tulevat kesät tuovat tullessaan. Koskaan ei voi sanoa ei koskaan.

ILMAVOIMIEN **100 –VUOTISJUHLALENTONÄYTÖS** 16.-17. KESÄKUUTA

AURINKO HELLI **LENTONÄYTÖSTÄ**

SUOMEN ILMAVOIMAT YHDESSÄ SUOMEN ILMAILULIITON JA KESKI-SUOMEN ILMAILIJAT RY:N KANSSA JÄRJESTIVÄT JUHLALENTONÄYTÖKSEN ILMAVOIMIEN 100-VUOTISJUHLAVUODEN KUNNIAKSI. KAKSIPÄIVÄISEEN NÄYTÖKSEEN OSALLISTUI YHTEENSÄ NOIN 26 000 KATSOJAA. LAUANTAINA NÄYTÖSLIPUT MYITIIN JOPA LOPPUUN JA KAIKKI HALUKKAAT EIVÄT PÄÄSSEET NÄYTÖKSEEN. KATSOJIA OL I LAUANTAINA NOIN 16 000.

KUVAT **MARTTI ROSENDAHL**
TEKSTI **ANTTI LAPPALAINEN**

Lauantaina suurten ihmismäärien ja helteen vuoksi alueella oli jonoja vesipisteillä ja sunnuntaina vesipisteiden määrää lisättiin. Näytösohjelma sujui muuten ongelmitta, mutta lauantaina viimeisten esitysten aikana Ilmavoimien Midnight Hawks -taitolentoryhmän lento-ohjelmassa koneen numero neljä pääälaskutelineen rengas

puhkesi. Kapteeni Tapani Parvio toi koneen turvalisesti laskuun, mutta kiitotien puhdistus viivästytti aikataulua niin, että näytös päätettiin siltä päivältä. Näkemättä lauantaina jäi Saab Gripenin ja Hornetin sooloesitykset, sekä loppunäytös Midnight Hawksien kanssa. Sunnuntaina kaikki saatiin vietyä läpi aikataulussa.

Konekalustoa oli näytökseen haalittu koko ilmavoimien historian ajalta. Vanhinta kalustoa edusti ruotsalaisen Mikael Carlsonin omistama Fokker D.VII –hävittäjän replika, joka on valmistettu täysin

alkuperäisen mukaiseksi. Koneen moottori on alkuperäinen 200 hevosvoiman Daimler-Mercedes D.IIIa. Suomen Ilmavoimilla oli kolme kappaletta Fokker D.VII –koneita vuosina 1919-1924.

Muita historiallisia koneita näytöksessä oli Lentotekniikan Killan omistama maailman ainoa säilynyt Gloster Gauntlet II –tyyppinen hävittäjä, Phil Lawtonin VL Viima II –koulutuskone, Saab 91D Safir –koulutuskoneet sekä Swedish Air Force Historic Flightin Saab J35J Draken –suihkuhävittäjä.

Maanäyttelyyn oli Suomen Ilmavoimamuseo tuonut Ilmavoimien ensimmäisen lentokoneen Thulin typ D –koneen replikan, maailman ainoan säilyneen Bristol Blenheim Mk.IV –pommikoneen, Messerschmitt Bf 109 G-6 –hävittäjän sekä VL Myrsky II –projektin. Blenheim –pommikoneita hankittiin Ilmavoimien käyttöön Englannista jo vuonna 1936. Koneita valmistettiin myös lisenssilä Valtion Lentokonetehdaalla ja niillä lennettiin aina jatkosodan loppuun asti. Myös muutama kone oli käytössä vielä sotien jälkeen ja myöhemmin portinvartijanakin toiminut BL-200 on nykyään entisöity jatkosodan aikaiseen asuunsa.

Saksalaisia Messerschmitt –hävittäjiä saatiin aseapuna Saksasta jatkosodan viimeisinä vuosina 1943-44 ja niillä oli merkittävä rooli jatkosodan loppuvaiheen torjuntataisteluiden aikana. Kaksi konetta on säilynyt Suomessa näihin päiviin saakka.

Yhteistyössä Suomen Ilmailumuseon, Ilmailu-museoyhdistyksen sekä Suomen Ilmavoimamuseon kanssa restauroitava kotimainen sodan-aikainen Valtion Lentokonetehdaan VL Myrsky II –hävittäjä oli myös esitteillä vielä keskeneräisenä olevana projektina.

Näiden lisäksi museokoneiden alueella oli nähtävillä myös VL Viima –entisöintiprojekti sekä MiG-21 BiS ja Saab J35 Draken –hävittäjät.

Ilmavoimien HX –hävittäjähankkeeseen liittyen

näytökseen oli kutsuttu kaikki hävittäjäehdokkaiden valmistajat. Ehdokkaista lentonäytöksessä lentäviä koneita olivat Boeing EA-18G Growler, joka edusti Super Hornet –versiota, ranskalainen Dassault Rafale, yhteiseurooppalainen Eurofighter Typhoon, sekä ruotsalainen Saab JAS39 Gripen C, joka edusti uutta E/F –mallia. Amerikkalaisen Lockheed-Martin F-35 –koneesta oli näyttelyssä ainoastaan luonnollisen kokoinen ns. mock up –maketti, samoin kuin Saab Gripen E/F –mallista. Kaikki valmistajat olivat panostaneet näytökseen ja koneita ja niiden ominaisuuksia esiteltiin näyttävästi valmistajien omilla osastoillaan.

MYÖS VARTIOLENTOLAIVUEEN KALUSTOA NÄYTILLÄ

Rajavartiolaitos oli myös tuonut lentävää kalustoaan näyttelyyn; AgustaWestland 119 Ke Koala

–helikopterin sekä Dornier DO 228 –valvonta-koneen. Koala osallistui myös lentonäytökseen esittelemällä kopterin liikehdintää sekä palonsammutusta.

Dornier Do 228 on vuonna 1995 valmistunut kaksimootorinen valvontakone, joita on Rajavartiolaitoksella kaksi kappaletta. Koneilla voidaan meri- ja rajavallvonnan lisäksi suorittaa ympäristövalvontaa koneen v. 2009 uusitulla MSS 6000 –järjestelmällä. Pääasiassa siis öljynpäästövalvontaa. Lisäksi koneessa on säätutka, valvontatutka ja sivukulmatutka. SLAR –sivukulmatutka on öljypäästöjen havainnoinnin kannalta tärkein laite. Öljyvuotojen arvioimiseen koneessa on myös Infrapuna- ja ultravioletteikilain, jonka avulla pystytään mittaamaan öljylauttojen paksuuksia. Koneen miehistöön kuuluu kaksi ohjaajaa, kaksi

operaattoria sekä tarvittaessa 3 matkustajaa/ tähystäjää. Koneen suurin nopeus on 518 km/h ja toimintamatka 1400 km.

Koala edusti Vartiolenolaivueen uusinta kopterialustoa, niitä hankittiin neljä kappaletta vuosina 2010 ja 2011 korvaamaan Agusta Bell 206 –kopterit, jotka olivat palvelleet Rajavartiolaitosta jo vuodesta 1969. Koala on varustettu mm. pimeänäkölaitteilla, sairaankuljetuspaareilla ja se voidaan varustaa metsäpalosammutusvälineistöllä jonka kapasiteetti on 1000 litraa. Sen huippunopeus on 250 km/h ja toimintamatka 750 km. Matkustajia miehistön lisäksi voidaan ottaa 7 henkeä.

JOUKKUEURHEILU KAAKKOIS-SUOMEN RAJAVARTIOSTOSSA

KAAKKOIS-SUOMEN RAJAVARTIOSTOON ON PÄÄTYNYT AIKOJEN SAATOSSA TYÖNTEKIJÖITÄ JOKAISESTA ILMANSUUNNASTA, LÄHEMPÄÄ JA KAUEMPAA. ERI MURTEET JA ALUEELLISET KULTTUURIVIVAhteet SULAUTUVAT TÄÄLLÄ YHTEEN JA OVAT ARKIPÄIVÄÄ TYÖYHTEISÖSSÄMME MEILLE KAIKILLE. TYÖKAVEREIDEN YHTEISET HARRASTUKSET HELPOTTAVAT VARSINKIN UUSIEN TYÖNTEKIJÖIDEN SOPEUTUMISTA UUTEEN TYÖYHTEISÖÖN.

TEKSTI JA KUVAT **REKO IHALA**

Varsinkin liikunta on sellainen harrastus joka pitää lisäksi mielen virkeänä ja auttaa jaksamista myös työn parissa. Tässä pieni pintaraapaisu mitä joukkueurheilua Kaakkois-Suomen Rajavartiostossa harrastellaan.

JALKAPALLO

Jalkapalloa pelataan kesäisin erotuomarikerhon ylläpitämässä puulaakisarjassa Lappeenrannan alueella. Varsinaisia pelivuoroja järjestetään satunnaisesti omien asemien kesken. Myös elokuussa pelatussa RVL:n turnauksessa oli K-SR:stä joukkue.

JÄÄKIEKKO

Jääkiekkoa käydään pelaamassa Lappeenrannan UK-areenalla kerran viikossa. Joinakin vuosina vuoroja on ollut jopa kaksikin kertaa viikossa. Keskimääräinen kävijämäärä vuorolla vaihtelee 10-25 pelurin välillä. Suurin osa vuorolla kävijöistä pelaa myös pääosin rajamiehistä koostuvassa joukkueessa, joka osallistuu Etelä-Karjalan alueella pelattavaan harrastesarjaan. Pelejä on noin kerran viikossa ja kauden mittaan kertyy noin 20 peliä.

Melkein joka vuosi on järjestetty myös Kaakkois-Suomen rajan jääkiekkoturnaus. Vuoden 2018 turnauksessa oli joukkueet Imatralta, Nuijamaalta, Vaalimaalta, Vainikkalasta sekä Esikunnasta. Joukkueet koostuivat pääasiassa rajanylityspaikkojen työntekijöistä, mutta täydennyksiä löytyi myös vartioasemien puolelta. Esikunnan

joukkuetta oli täydennetty puolestaan rajavartijan peruskurssin oppilailla kun taas Kolmikannan väkeä on näkynyt jo useana vuonna Imatran joukkueessa. Vuoden 2018 mestaruuden nappasi Imatran rajatarkastusasema.

Lähes joka vuosi on osallistuttu myös koko Rajavartiolaitoksen turnaukseen yhdistelmäjoukkueella. Tämän vuoden turnauksen voittoon kiipesi juurikin K-SR:n joukkue.

Nuijamaan ja Vainikkalan välillä on myös ollut jo useamman vuoden ajan oma talviklassikko, joka on pelattu aina ulkojäillä. Noista koitoksista ei kuulemani mukaan tunnetta puutu.

Vaikka kesäaikana on hyvä pitää jääkiekosta taukoa ovat innokkaimmat kiekkoilijat käyneet päästämässä höyryjä myös Street Hockeyn muodossa. Pääosin rajavartiosta koostuva joukkue on osallistunut kahtena vuotena peräkkäin St Hockey Tourille, joka kiertää ympäri Suomen. Molempina vuosina joukkue on päässyt jatkopeleihin, mutta tippunut jo ensimmäisellä kierroksella.

SALIBANDY

K-SR:n toiminta salibandy saralla on tällä hetkellä hieman laskusuhdanteessa. Liiton alaisissa sarjoissa ei tulevalle kaudella pelaa yksikään rajamiespohjainen joukkue, kun viime kaudella 3. divaria Kaakkois-Suomen alueella pelannut PoNo-Vo-United lopetti toimintansa. Takavuosien SBS Cowboysien paluustakaan ei ole enää kuulunut mitään vuosikausiin. Pääosin Imatran rajatarkastusaseman henkilöstöstä koostunut Cowboys pelasi reilun viiden kauden ajan Kaakkois-Suomen lohossa vitosdivaria.

RVL:n turnaukseen ollaan lähivuosina osallistuttu yhdistelmäjoukkueella joka vuosi ja voittopokaali on matkannut jo ties monennettako kertaa putkeen Kaakon suunnille. Katsotaan saadaanko lähivuosina uutta mestaria.

Jukolassa.

MUUT LAJIT

Muista lajeista mainittakoon lentopallo ja suunnistus. Lentopalloa pelataan ainakin Imatralla. Viime talvi oli vähän hiljaisempi, mutta sitä edeltävät olivat vilkkaita osallistujien suhteen. Pelikentällä nähtiin vierailevan arviolta ainakin 30 eri naamaa, jotkut useammin ja jotkut harvemmin. Myös tullin henkilöstöä nähtiin näillä vuoroilla.

Jukolan viestiin on varmasti osallistunut rajamiesten joukkueita jo vuosikymmenien ajan. Ketolaisen Jyri Imatran rajanylityspaikalta on osallistunut Jukolaan jo kolmena perättäisenä vuonna

ja kehuu tapahtumaa vuolaasti:

”Lappee-Jukola vuonna 2016 oli omalla kohalla elämän eka suunnistuskilpailu. Mukaan lähin kollegani painostuksesta ja koska tapahtuma oli kotiseudulla. Suunnistustaustaa miulla ei ole, eikä valtaosalla

muistakaan joukkueen jäsenistä. Pääsääntöisesti mukana on ollut muutama enemmän suunnistus- ja/tai kestävyysurheilutaustaa omaavaa. Kyseessä hieno tapahtuma, jossa

osana mukavaa porukkaa pääsee haastamaan itseään. Ensimmäisestä Jukolasta alkaen kokemukset ovat olleet mieleenpainuvia ja ne on saaneet lähtemään uudelleen. Lappee-Jukolan majoittuminen kuraisessa PJ-teltassa märällä pellolla ja viimeisimmän Lahti-Hollolan pölyisessä maastossa tehty suoritus jää varmasti mieleen pitkäksi aikaa.”

PÄÄLLIKÖN SOITTO

SE OLI PERJANTAI, MELKEIN TAVALLINEN TYÖPÄIVÄ. FIRMA TARJOSI JOULUPUURON, JOKA KÄYTIIN HYVILLÄ MIELIN SYÖMÄSSÄ. SAMALLA KUULTIIN FIRMAN TUOREIMMAT KUULUMISET. MASSU TÄYNNÄ JA MIELI VIRKEÄNÄ PALATTIIN TYÖPISTEISIIN JA RYHDYTTIIN PÄIVÄN ASKAREISIIN SEKÄ VALMISTAUTUMAAN ILTAPÄIVÄN ELÄKEKAHVEILLE. YKSI TYÖKAVERI OLI JÄLLEEN SIIRTYMÄSSÄ OLONEUVOKSEKSI JA PUUROMAHA TÄYNNÄ ODOTETTIIN JO ILTAPÄIVÄN KAKKUKAHVEJA.

TEKSTI PÄIVI DAHL

Olin ollut pari päivää pois työmaalta potemassa nuhakuumetta. Työpöydälleni oli tullut sillä aikaa firman seuraavan vuoden kalenteri. Selasin sitä ja huomasin siellä olevan myös minun ottamani valokuva. Ei mikään sangen erikoinen, mutta olin saanut siihen vangittua hetken työparin toimintaa onnistuneesti. Koira ja mies samassa kuvassa.

Yllätyin kun puhelin pirahi, koska viime aikoina se on soinut harvoin. Katsoin numeroa ja totesin puhelun tulevan firman sisältä. Liu’utin somea älypuhelimien lasilla ja vastasin soittoon. Olin vähällä tipahtaa tuoilta, kun asiallinen naisääni sanoi: - Olen firman johdon sihteeri ja päällikkö haluaisi keskustella kassasi viestinnällisestä asiasta. Nielaisin parikertaa ja totesin, että tässä ollaan. Sihteeri jatkoi: - Yhdistän puhelun kenraalille, hetkinen.

Pohdin kuumeisesti mitähän asia mahtaa koskea ja mitähän asiaa herra kenraalilla voi minulle olla. Jokohan olen tehnyt jonkin emämunauksen

tai sitten asia voi olla ihan mitä vaan. Sydämeni muljahti pari kertaa. Kuuntelin puhelimesta puhelunyhdistämisen ääniä, ja sihteerin ääni kävi vielä toistamassa ”hetkinen vielä”.

Sitten kuulin, kun puhelu yhdistyi ja matala miesääni esittelee itsensä ja sanoo: - Säikähditkö?

Minä siihen vastaamaan, että no en pahemmin, mutta sinulla on varmaankin jotakin asiaakin minulle kun soitat. Päällikkö jatkoi suloisella pehmeällä bassolla: - Älä häitäille, en minä ole sinua erottamassa enkä siirtämässä mihinkään.

Minä vastasin siihen, että no sepä hyvä juttu ja molemmat ratkesimme yhtä aikaa hohottamaan puhelulinjalla. Se vapautti puhelun tunnelman nopeasti.

Päällikkö jatkoi pian: - Olet varmaan nähnyt uuden kalenterin? Siinä on sinun ottama kuva? Se jossa koiranohjaaja keskustele koiransa kanssa?

Myöntelin luuriin, että kyllä olen nähnyt ja on siinä se minun kuvakin. Ehdin salamannopeasti palauttamaan vilkaisemani kuvan mieleeni ja ajattelin, että mitähän ihmettä hän siitä haluaa.

- Missä se kuva on otettu?, kenraali kysyi suoraan. Kerroin täsmällisesti, että kuva on otettu

täällä meidän työpaikan pihalla, kun järjestettiin toimittajille mediatilaisuus koiratoiminnasta. - Kiitos tästä, tämä tieto minulle riittääkin, vastasi kenraali minulle. - Oikein hyvää Joulua ja hyvää Uutta Vuotta, ystävällisesti toivotti päällikkö minulle. Häkeltyneesti toivotin myös hänelle hyvää joulun aikaa.

Luurista kuului kuinka puhelu katkesi. Päässäni surisi. Ei voi olla totta – firman ylin päällikkö soitti minulle. Uskomatonta. Mitähän ihmettä hän sillä tiedolla teki? Kävelin kertomaan tästä kohdalleni sattuneesta erikoisesta puhelusta firman paikalliselle osastopäällikölle ja kysymään häneltä, oliko tämä päällikön normaalia käytöstä soitella ja kysellä tällaisia tietoja. Osastopäällikkö nauroi ja sanoi sen olevan tyypillistä, koska hän on tarkka mies ja haluaa olla perillä asioista.

No asia on sitten sillä selvä ajattelin ja samalla tunsin ylpeyttä siitä, että sain keskustella suoraan päällikön kanssa näin tärkeän asian tiimoilta. Ei sitä kovin monelle rivityöntekijälle päälliköt soittelekkaan! Päivä sai aivan uuden käänteen ja pihalla alkanut lumisade ei hyvää mieltä haitannut.

KILIPAILUA KILIPAILUN PERRÄÄN

TEKSTI JA KUVA HEIDI RANTAKARE

Juhannus vietettiin kaveriporukalla aika erilaisissa tunnelmissa verrattuna siihen, miten juhannus normaalisti suomessa vietetään. Muut kun pakkas grillievväitä ja juhannusjuomia, myö pakattiin reput budapestissä pidettäviä vanhojen akkojen painonnostokisoja varten: tanssikengät (sekä kisoihin että iltamiin), painonnostovyö, palkkarit (kisojen jälkeen saatiin eri pallautusjuomat, koska kisakassiin järkkärit olivat laittaneet valkkaria), jumppapuku, teipit ja rannehärpäkkeet.

Kisat käytiin juhannuspäivänä, kun suurin osa suomalaisista pallautui perjantai-illan juhannuskokon polttelusta. Kisat meni hienosti omassa painoluokassa, sillä voitin kisat. Tempauksessa tulos oli 70 kiloa ja työnnössä 96 kiloa. Yritin 98 tavotella, mutta tuomarit hylkäsivät. Kaukasena haaveena ollut satasten työntö, mutta näissä

kisoissa en ajatellut ees sitä. Sitten joskus...

Juhannuksen mähinöihin jälkeen pikku lepo ja sitten taas reeni päälle, sillä elokuussa loman aikaan oli suuntana Espanja (ja tapakset ja punaviini :)).

Elokuun 25. päivä kisattiin Barcelonassa mestersien MM-kisat. Siellä olin rankingissa 4. sijalla, edellä neljä amerikkalaista emäntää. Puntarionos-kahtelin ameriikan naisia ja ihmettelin, miten paksut kaulat niillä on! Herrajukara, yhtä paksut kuin minun reis! Miten hitossa heille vois ees pärjätä?

Ajattelin, että uuet enkat pitäis saaha sekä tempauksesta että työnnöstä, että palkinnoilla olisin. Ajatuksena oli, että mulla ei oo mitään hävittävää nyt, pelekästään voitettavaa. Tempaus meni tosi köykäsesti, sillä aloitin 65kilolla, mikä normisti on varma ja sen otinkin. Seuraavat kaksi yritystä 70 kilosta meni ihan harakoille. Tanko ei jäänyt mitenkään sinne ylös vaan läpsähti aina etteen alas. Tulos siis se alotuspaino 65kiloo. Työnnön aloitin 95llä, varmat siis pois. Sitten tavoitteena se uus oma ennätys eli 98 kiloa. Se tuli näitisti. Tässä vaiheessa kahtelin, ettei ne jenkit oookkaan yhtä kovia työntämään kuin tempasemmaan (jenkit tempas 75-86kilojen välillä eli reilusti enemmän kuin savolaisemäntä). Lopus tankoon 100kiloo ja sen sain näitisti rinnalle ja vielä nätimmin pään päälle! Jippii, uus enkka ja markka saavutettu! :)) Ei yhtään hullummin isoista kisoista! Tempauksen kurjaa oloa paransi työnnön tulos, sillä olin toinen sata-

sen tuloksella. Yks jenkkimamma kiskas 106kiloa, mihin itellä pitkä matka, mut joskus otan sennii :) Ei se pärjääminen nuille sikaniskoille oo kaukana ennää :) Sijotuksena oli 4.sija, kisaajia oli 11 naista. Jos ois 70 kilon tempaus onnistunut, oisin saanu palkintokaappiin yhen mitskun lissää. Neljä kiloa jäi pronssista.

Nyt vaan tempaus kuntoon ja varmaksi, niin saa tulokseen kiloja reilusti lissää! Syyskuun lopussa onkin painonnostoleiri tiijossa, sitä ootellessa.

Kuinka paljon vierailulupahakemusten käsittely teettää Teille työtä?

Kvaliteam Oy
Asiakaspalvelu 09 2244 040

info@servus.fi
www.servus.fi

suojalaite oy
Työturvallisuuden ja henkilösuojaimiin
erikoistunut asiantuntija

Henkilösuojaimet
Putoamissuojaimet
Asennukset
Koulutus
Määräaikaistarkastukset
Huollot

www.suojalaite.fi

Niittyläntie 3, 00620 Helsinki
Puh: 09 7771 8600, suojalaite@suojalaite.fi

**SUOJAA SIJAINNISTA
RIIPPUMATTA**

NOPEA SUOJAUS ILMAN KONEITA TAI
TELINEITÄ VAIHTUVISSA OLOSUHTEISSA

www.kt-shelter.com

KT-SHELTER 24H: +358 40 480 6951 info@kt-shelter.com	MYynti JA LISENSsit: +358 40 480 6952 tommikasanen@kt-shelter.com	HUOLTO JA KOULUTUS: +358 40 480 6982 products@kt-shelter.com
--	---	--

**Yhdessä parempi ja
turvallinen tulevaisuus!**

Millog Oy on kunnossapitoon sekä elinjakson hallinta- ja materiaalipalveluihin erikoistunut yritys. Puolustusvoimien strategisena kumppanina vastaamme Maavoimien ja Merivoimien materiaalin kunnossapidosta sekä erikseen sovitusta Ilmavoimien materiaaleista. Lisäksi tuotamme elinjakson hallinnan palveluita ja osallistumme asiantuntijana materiaalihankkeisiin. Toimintamme perustuu pitkäaikaisiin kumppanuussopimuksiin.

Millog
www.millog.fi

RAJAN FUTIS- MESTARUUS RATKAISTIIN KAJAANISSA

PERJANTAI AAMUPÄIVÄ ALKOI PAAHTEISEN KUUMANA JA TOIVOTTI JO VALMIIKSI HIKISET PELAAJAT TERVETULLEIKSI KAJAANIN LIIKUNTAPUISTOON RATKAISEMAAN RAJAN FUTIKSEN MESTARUUS. PAIKALLE OLI SAATU RIITTÄVÄSTI VISSYVETTÄ SEKÄ KUUSI JOUKKUEELLISTA PELAAJIA YMPÄRI SUOMEN.

TEKSTI JA KUVAT **VILLE WILLMAN**

Sekä visy että pelaajat tulivat tarpeeseen. Paikalle olivat saapuneet seuraavat joukkueet: Suomenlahti, Kaakkois-Suomi, Suomussalmi, Kainuun raja, Länsi-Suomi ja Lappi. Oli jälleen mahtavaa huomata, että vuosi toisensa jälkeen väki saapuu paikalle. Taukojen aikana pelaajat viihtyivät varjossa, kurssikavereita ja työ-kavereita kannustettiin perinteiseen rajamiestyyliin irvaillemalla oikein kunnolla.

Turnaus hoidettiin hienosti ja hyvässä rajamiestengessä. Vakavia loukkaantumisia ei tullut, ambulanssia ei tarvittu paikalle, mutta sen sijaan paikallinen poliisi kävi toteamassa tilanteen jopa kentän portilla asti. Kainuulaiseen tyyliin: Ei passaa tulla liian lähelle katsomaan, joku luulee vielä että asia saattaisi kiinnostaa. Luonnollisesti, laatuja-kapallo kiinnostaa kaikkia vaikka moni painoikin kaasua stadionin kohdalla.

Turnaus pelattiin yksikertaisena sarjana ja ykkösen sekä kakkonen menivät finaaliin. Pelaajien toiveesta finaalin peliaikaa lyhennettiin hieman, koska olosuhteet olivat erittäin tukalat lämpötilan vuoksi. Viime vuoden Vantaan turnauksen tavoin finaaliin tiensä selvittivät Suomenlahti ja Kaakkois-Suomi. Jännittävä ja hikinen finaali ratkesi vasta rangaistuspotkukilpailun jälkeen Suomenlahden eduksi. Yleisö sai siis koko rahan edestä, paitsi että yleisö puuttui ja rahaakaan ei näkynyt.

Turnauksen maalipörssin vei nimiinsä Suomenlahden Erik Huurros (7 osumaa) ja turnauksen parhaaksi maalivahdiksi valittiin Suomenlahden Petter Stauffer. Stauffer torjui ratkaisevan pilkun finaaliissa. Varmojen tornihuhujen mukaan ensi vuonna pelataan Rovaniemellä Lapin rajan ollessa isäntänä.

Kirjoittajan ja kaikkien muidenkin puolesta kiitos Kainuun rajalle hyvästä turnauksesta ja erinomaisista järjestelyistä, vuoden päästä nähdään!

«Haluan tietää heti, mistä aineesta on kyse!»

Mira DS on Metrohmin uusi, kannettava laite erilaisten aineiden tunnistamiseen. Tunnistaa vaaralliset aineet ja räjähteet sekunneissa.

- **Tehokas** – vastaa uhkiin nopeammin ja turvallisemmin
- **Nopea** – antaa tulokset sekunneissa
- **Muokattava** – varustaa erilaisiin ja äkillisiin tilanteisiin
- **Kestävä** – MIL-STD-810G ja IP67 sertifioitu

Katso video metrohm.com/mira-ds
Pyydä laite-esittely mail@metrohm.fi

 Metrohm

75 YEARS
PEOPLE YOU CAN TRUST

LÄHIALUEMATKAILUA KUOLAN NIEMI- MAALLA **NÄLKÄMAALAISTEN** TYYLIIN

BR-BIKERS RY ON 2013 PERUSTETTU YHDISTYS EDISTÄMÄÄN MATKAENDURON JALOA LAJIA SUOMESSA JA ULKOMAILLA. MOTTONA MITÄ HUONOMPI TIE, SEN PAREMPI MIELI. PERUSTAJAJÄSENET OVAT KAINUULAISTAUSTAISIA VIRKAMIEHIÄ. MYÖHEMMIN ON TULLUT MUKAAN VIRANOMAISPIIRIEN ULKOPUOLELTA JÄSENIÄ. NYT LYÖTTÄYDYMME KIMPPAAN KAJAANILAISMOTORISTIEN KANSSA JA LÄHDIMME VOITTAMAAN ITSEÄMME VENÄJÄN TEILLÄ.

TEKSTI **KALLE TOIVANEN JA KARI KORHONEN**
KUVAT **KARI KORHONEN**

Kävimme kokeilemassa Kuolan matkailua vuosina 2009–2010. Jälkimmäisellä reissulla kävimme yrittämässä Umbajärven kiertoa, joka sijaitsee Kirovskin kaupungin itäpuolella. Silloin ei rohkeus riittänyt lähteä yrittämään. Hyvä niin kun mietin sen aikaista kalustoa ja ajotaitoa. Tie jäi kalvamaan kun jäi ajamatta. Tänä vuonna oli aika toteuttaa se!

Tähän yritykseen lähti Kajaanista viisi matka-enduromootoripyöräilijää. Vaatimukset pyörälle tällaisella reissulla on hyvä jousitus, toimintasäde vähintään 300 km ja luotettavuus. Jokaiseen pyörään oli paranneltu jousitusta, jotta se kantaisi miehen sekä kuorman hyvin.

PÄIVÄ 1. VARTIUS – KOSTAMUS – KALEVALA – KUESTINKI – KANTALAHTI 30.7.2018

Päivä alkoi jo aamulla hikisenä kun ylitimme rajan Vartiuksen rajanylityspaikalla maanantaisena aamuna. Kostamus ohitettiin pikaisesti. Ensimmäisellä pysähdyksellä Vuokkiniemessä huomaisimme pienen ongelman. Erästä pyörästä oli tipahtanut rekisterikilpi. Kun ei ollut hajua minne se oli pudonnut, niin päätimme jatkaa riskillä eteenpäin. Seuraavat pysähdykset olivat Kis-Kis kukkulat ja sieltä lounastauolle Kalevalaan. Stolovaja työmaa-ruokala oli kesälomalla, joten nautimme pikaiset palan painikkeet kaupan edessä ja matka jatkui kohti pohjoista ja Sohnaajoen kylää. Siellä nautimme pienen jäätelöt ja suoritimme kuvaukset Suomen valtion pystyttämällä muistomerkillä sotiemme sankarivainajille.

Sitten jatkoimme Kiestinkiin ja kohti isoä M18 tietä Louheen. Taas tuli todettua, että mieluummin ajaa huonoa soratietä kuin huonoa venäläistä

Matkalla Teniberkaan

asfalttietä. Meille ei sattunut rengasrikkoja, mutta monia matkajia oli vaihtamassa renkaita revenneen asfaltin kohdalla.

Loppumatka Louhesta Kantalahteen meni Pietari-Murmansk tiellä seuraten älyttömiä ohituksia ja tietöitä. Majoituiimme Kantalahdessa laskettelurinteiden juureen mahtaville maisemille. Tästä alkoi Kola -18 seikkailu.

PÄIVÄ 2. KANTALAHTI – UMBA – KUZOMEN – VARZUKA

Toisen päivän aamuna keli helli meitä edelleen. Jo aamusta +24 celsiusta ennen kahdeksaa. Kantalahti jäi taakse ja suuntasimme kohti suljettua kaupunkia Umbaa. Ulkomaalaiset voivat vierailla kaupungissa etukäteen anotulla luvalla. Me emme aikoneet vierailla Umbassa vaan tankata ja

syödä kaupungin porteilla. Onneksi se onnistui ja pääsimme jatkamaan pitkin Vienan meren rantaa kohti kaakkoiskulmaa ja Kuzomenin hiekkadyyniä. Viimeiset 15 kilometriä pääsimme ajamaan laskuveden paljastamaa meren hiekkapohjaa. Suomessa tämä ei onnistuisi laillisesti ja siksi tuntui erittäin hauskalta. Päivän jännittävin tapahtuma koettiin erään pyöräilijän tiputettuaan meren pohjalla ajaessa passinsa ja kameransa. Passi löytyi heti perässä ajavan toimesta, mutta kameraa etsittiin nousuveden kanssa kilpaa. Onneksi löytyi. Hiekkaranta loppui jokeen, jossa niemen kärjessä sijaitsi joen molemmin puolin Kuzomenin kylä. En ole ennen kylän pääkatua pitkin ajanut kuohuvassa hiekassa, kävellenkin olisi päässyt nopeammin. Hiekka pätkä ei ollut kuin 2 km pitkä, mutta tuntihan siihen vierähti 28 asteen helteessä. Niemen kärjestä on puut hakattu ja eroosio on päässyt

syömään hiekkaa esiin kokoajan enemmän ja enemmän.

Kuzomenista oli enää alle 20 km siirtyminen Varzukan kylään. Paikka oli yllättävän vilkas. Turisteja ja työmiehiä oli lähes täyden hotellin verran. Kylä oli levinnyt myös joen molemmille puolille. Palvelut ja nähtävyydet olivat tien puolella. Kalastaja viihtyivät vastarannalla. Kylästä kuljetaan halukkaita kalamiehiä yläjuoksulle veneellä ja lähellä oleville joille maastoajoneuvoilla.

PÄIVÄ 3. VARZUKA – UMBA – KIROVSK

Matka alkoi samaa reittiä palaten Umbaan saakka, jossa tankattiin ja syötiin sekä valmistautttiin päivän koitokseen. Suunniteltua matkaa oli ainoastaan 140 km jäljellä ja päivä vasta puolessa. Siinä jo naureskeltiin, ettei ole enää paljoa matkaa Kirovskiin. Alkumatka sujuikin hyvin ensimmäisen 40 km matkalla. Tie oli leveää ja kovapintaista ensimmäiselle joen ylitykselle saakka. Siitä se sitten alkoi, kivinen ja savinen ”pesuvatitie”, jonka montut lopulta ukkoskuuro täytti vedellä ja liukasti mutaiseksi. Isoimpia kummelluksia olivat joken

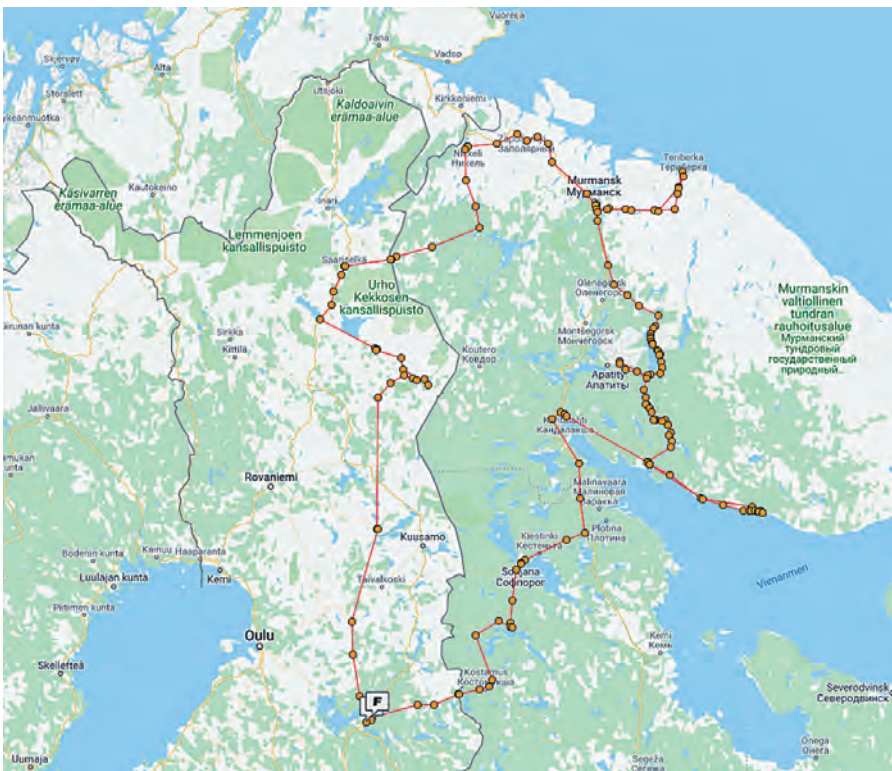
kaadettu moottoripyörä sekä ryhmän etu- ja takaosan väliin ukkospuuskan kaatama sylintäyteinen mänty. Uimassa ei tarvinnut käydä, sadekuuro piti huolen virkistymisestä. Illalla hylätylle sotilaslentokentälle päästyämme totesimme, että matka ei ollut pitkä, mutta päivähän siinä meni. Kirovsk, shasklik ja hotelli. Sitten uni kutsui.

PÄIVÄ 4. KIROVSK – REVDA – MURMANSK

Päivä alkoi iloisin odotuksin, mitä se tuo tullessaan. Eikä se pettänyt. Aamun ensimmäiset kilometrit sujuivat jouhevasti asfaltin muuttuessa soratieksi. Revdaan on kulkenut rautatie etelän kautta kaivoksen takia. Reittimme tulisi kulkemaan hylätyllä rautatiellä ja sen vieressä kulkevalla huoltotiellä. Ensimmäiset kymmenet kilometrit sujuivat hitaasti, mutta varmasti. Päästyämme kolmessa tunnissa Umbajärven kaakkoiskulmassa sijaitsemaan erämaamökkikylään pidimme tauon. Totesimme, että hyvinhän tämä kulkee. Tutustuimme pikaisesti alueeseen ja omistajan mukaan mökit ovat auki ympäri vuoden tilauksesta.

Mökkikylän jälkeen tuli ensimmäinen joki vastaan. Joella törmäsimme kahteen Ruotsalaiseen kurapyöräilijään. Olivat helpottuneita oloisia kun kerroimme, että meidän tulosuunnassa ei ole enää joenylityksiä. Kysyin puolestani menosuuntaamme, että onko ollut monia. Vastaus oli, että satoja. Toisen matkansuunnittelijan kanssa katsoimme epäuskoisesti toisiamme ja epäilimme hurrien liioittelevan. Ruotsalaiset eivät olleet väärässä, sen tulimme huomaamaan. Tunturiporossa uinnin jälkeen lähdimme kohti pohjoista ja Revdaa, jonne navigaattori näytti 70 km matkan. Ensimmäisen kilometrin aikana ylitimme kolme

>>>>>

puroa. Pikkuhiljaa aloin ymmärtää ruotsalaisen helputuksen, sillä niitä jokia tosiaan riitti. Vastaa tulijoita ei korpitaipaleella ollut hirveästi muita, vain muutama pyöräilijä ja vaeltaja. Pahimmillaan joen ylitykset olivat isojen kivien rökkiöitä, joita tulva ja jäät olivat kasanneet tielle. Muutamia kilometrejä liikuimme radalla, mutta ratapölkyt ja moottoripyörä on hammaspaikat irrottava yhdistelmä.

Hylätyllä kaivoksella tulimme asfaltille ja huomasi, että 70 km:n matkaan oli mennyt viisi tuntia. Edellinen päivä oli enduroa, mutta tänään matkan teko oli selviämistä. Hullun hommaa, mutta onpahan talvella muistelemista. Loppumatka sujui asfaltin merkeissä Murmanskia kohti. Sopivasti alkoi kelikin viilentyä. Ei tarvinnut kylpeä hiessä enää.

PÄIVÄ 5. MURMANSK – TERIBERKA – MURMANSK

Perjantai oli niin sanottu välipäivä. Kohteenamme oli jäämeren rannalla sijaitseva Teriberkan kylä. Kylä oli poistettu rajavyöhykkeestä 2009, joten ulkomaalaisetkin pääsivät ihailemaan jäämerta. Kylästä löytyi palvelut pitempiäaikaiseen rantalomailuunkin hotelleineen päivineen. Meri näytti kylmältä uimiselle, niinpä päätimme suunnata hotellin kylpylään hyvissä ajoin. Tuntui, että sen oli ansainnut. Paikka jätti pysyvän muiston, karun kaunista.

Tie 40 km ennen Teriberkaa muuttuu soratieksi, mutta on ajettavissa henkilöautolla.

PÄIVÄ 6. MURMANSK – NIKKELI – RAJA-JOOSSEPI – SAARISELKÄ

Kaikki ilo loppuu aikanaan ja paluumatka on joskus sekin aloitettava. Edessä oli paluu Suomeen Nikkelin kautta, josta välitietä pitkin kohti

Raja-Jooseppia. Tie oli tylsää asfalttia pääasiassa, mutta maisemat olivat hienot. Välitie oli hyvässä kunnossa ja ajettavissa henkilöautolla. Ennen Lottaa näkyi edellisen viikon metsäpalon jäljet. Ei ihme, että ylityspaikka on ollut suljettuna. Palo oli roihunnut molemmiin puoliin tietä pitkältä matkalta.

Vesisade hyödytti matkaaajat Saariselälle mökkiin, jossa pidettiin reissun päättäjäiset karaoken merkeissä lähikuppilassa. Seuraavana päivänä ryhmä jakautui kahteen osaan.

PÄIVÄ 7. SAARISELKÄ – NARUSKA

Pari pyörää lähti kohti Naruskaa ja loput mutkaisia teitä Kajaaniin saakka. Kaksikko hyppäsi soralle Lokan tekoaltaan jälkeen. Matkalle sattui pieni vesistön ylitys, jossa allekirjoittanut pääsi ensimmäisen kerran käymään kyljellään. Onneksi oli kaveri matkassa ja pyörä saatiin ylös ja käyntiin ilmanpuhdistimen kotelon tarkistuksen jälkeen. Tämän hikijumpan jälkeen oli mukava päästä perille Naruskalle. Matkalla mukaan sattui myös työtoveri ja brbikersin jäsen Vartiuksesta, joka tuli Norjan reissultaan mukaan juhlistamaan yllärajavartija (evp) Kimmo Neuvosen 60-vuotisia syntymäpäiväjuhlia. Ilma oli kaunis ja lämmin saunomiseen Kimmon mökillä.

Huomiseksi jäi enää paluu kotiin, jonka saimme aloittaa läpi korven Savukoskelle yhdessä päivän-sankarin kanssa.

Reissu oli rankin tähän mennessä tehdyistä. Silti en vaihtaisi päivääkään pois. Tätä on mukava muistella talvella. Mikäli herää matkailu tai muita kysymyksiä niin meihin saa yhteyden info@brbikers.com

MATKASSA MUKANA

Kalle Yamaha XTZ 660 Tenere
Kari BMW G 650 GS Sertao
Pekka KTM 990 Adventure
Mikko KTM 990 Adventure
Antti BMW 1200 HP2

Kaikkia pyöriä on paranneltu jousitukseltaan kestäämään ja suoriutumaan tämän kaltaisista reissuista.

IMATRAN
Seudun Sähkö

90
vuotta
1928–2018

Alansataitajat

MITRA

MYÖ HOIDETTAANI

ASUNTOJA VIELÄ JÄLJELLÄ!

Korkeatasoista keskusta-asumista Imatrankosken uudiskohteessa

Einonkatu 6

TARJOLLA OLEVIA OSAOMISTUSHUONEISTOJA

2h+kk 49,0 m² alk. 34.758 € (vh 173.789 €)

2h+k+s 66,5 m² alk. 45.739 € (vh 228.697 €)

Osaomistushinta on 20 % velattomasta hinnasta.

LISÄTIETOJA: **Mitra Imatran Rakennuttaja Oy**
Eila Ylönen puh. 05 235 2830
eila.ylonen@mitra.fi

Koiratoimintaa

Rotuun tai sukupuoleen katsomatta

Koodilla "raja10" saat verkkokaupastamme - 10 % alennuksen normaalihinnoista tuotteista! Etu on voimassa vuoden 2018 loppuun.

VÄLIHEIKKI
Rakkaudesta kotimurheiluun

*Terveellisempi
elämä parhaalle
ystävälle*

**SOHVIN
VALINTA**
koiratuotteiden
erikoisliike

Yrittäjätie 15
80230 Joensuu
0400-232500

info@sohvinvalinta.fi

www.sohvinvalinta.fi

NEW BOLIDEN

Kevitsa

www.boliden.com

PYÖRÄLLÄ PARIISIIN

MATKAMME ALKOI PYÖRÄILLEN PERJANTAINA 29.6. HELSINGIN RAUTATIENTORILTA. ALUKSI TAPASIMME KAIKKIEN SUOMESTA LÄHTENEIDEN JOUKKUEIDEN KANSSA KISAHALLILLA, JOSTA PYÖRÄILIMME HYVÄSSÄ JÄRJESTYKSESSÄ TÖÖLÖNLAHTEA PITKIN RAUTATIENTORILLE. RAUTATIENTORILLA MEILLE JÄRJESTETTIIN LÄHTÖJUHLA, JOSSA PUHUI MM. HELSINGIN PORMESTARI

JAN VAPAAVUORI.

TEKSTI JA KUVAT **ELINA SILLANPÄÄ**

Matkamme jatkui iltapäivällä pyöräillen poliisisaattueessa Vuosaaren satamaan. Sata-masta seilasimme rahtilaivalla Travemundeniin, Saksaan, jonne saavuimme kymmenen aikoihin lauantai-iltana. Rahdin purkamisen jälkeen pyöräilimme pimeässä pyörälampujen valon kajeessa noin kahdenkymmenen kilometrin päässä olevaan hotelliimme yöksi, joka sijaitsi Lyypekissä.

Ensimmäinen etappi Saksassa. Ann-Louise ja muutama joukkueesta on pyöräillyt jo Pietarsaaresta Helsinkiin mm. joukkueen kapteeni Jari Lemberg ja varakapteeni Hanna Linnea. Suurin osa joukkueesta on lähtenyt pyöräillen Vaasasta.

Päivä 1. Lybeck, Saksa- Walsrode, Saksa 170 km

kiitos Göte Granholm & co. Huolto toimii hienosti Mia Fant & co johdolla, unohtamatta vetotiimien merkitystä sisun ja voiman vedossa

näkymään maissipellot sekä viljavainiot. Tänään meillä oli myös yksi lossiylitys. Helle helle meitä tänäänkin yli +30 asteella.

Huoltomme toimii mainio-
sti, herää vuoksemme jo viiden jälkeen aamulla. Syömistä saamme noin kahden tunnin välein. Lounaaksi saimme tänään paellapannulla herkullista kanapastaa. Myös gluteenittomat ja kasvisruokailijat huomioidaan.

Tänään saavuimme hotellille n. klo 17.30, eli n. 180 km ajon jälkeen, jossa syömistä ja "perälauta palaveri" päivän kulusta. Sitten jokainen huoltaa oman pyöränsä seuraavan päivän ajoa varten ja pyykkää ajovaatteet nyrkkipyykkinä. Klo 19.30 alkaa illallinen ja tämän jälkeen on oma huolto aika.

Tänään pyöräiltiin sisun ja voiman kanssa 170 km kauniissa saksalaisissa maisemissa. Kuva Anne Häggblom

Päivä 2. Walsdore, Saksa- Emsdetten, Saksa 190 km

Toisena päivänä pyöräilimme +30 asteen helteessä saksalaisissa maaseutumaisemissa 190km. Matkan etenemistä helpotti myötätuuli, jonka vuoksi ajoaikamme oli tunnin lyhyempi. Kuvassa tämän päivän taistelijaparini Lotten Södergård voima-teamissa. Meillä on loistava joukkue, jota johtaa Jari Lemberg. Naviteam tekee hyvää työtä,

koostuu turvallisuuden vuoksi kahdesta ajoryhmästä; sisusta ja voimasta. Jokaisen ajopaikkaa vaihdetaan tilanteen vaatiessa.

Vetoryhmä tekee hyvää työtä, aurinkokannella ei tarvi kuin tulla "kuminauhan" jatkeena, tosin mäet ovat kaikille samat. Mm. huudot "perä jää ja perä kii" sekä luonnollisesti käsimerkit kuuluvat päivien teemaan. Maalaismaiset jatkuivat myös tänään,

Päivä 3. Emsdetten, Saksa- Wegberg, Saksa 180 km

Päivä alkoi tänään kuten kaksi edellistä päivää eli klo 06.30 aamupalalla, jonka jälkeen klo 07.30 "klossi kiinni"- koennolla, jolloin olemme valmiita ajamaan. Joukkue

Päivä 4. Wegberg, Saksa- Gosselies, Belgia 197 km

Kova päivä takana. Päivässä oli paljon mäkinousuja. Ilma oli painostavan kuuma ja kostea. Myöhemmin saimmekin sadekuuron niskaamme. Lämpötila jatkuu samalla +30 asteen linjalla.

Tiestö Belgiassa on aivan toisenlaisessa kun-
nossa kuin Saksassa tai Hollannissa. Kuoppainen
ja huonokuntoinen tie asettaa omat haasteensa
ajonautinnolle. Betonilaatoilla ajamista ei voi
pitää kovin miellyttävänä pinnan kovuuden vuoksi.
Täällä liikenne on myös vilkasta, autot ajavat
kovaa ohitsemme.

Tänään ohjelmassa oli Mur de Huyn valloitus.
Joukkueemme nousu Mur de Huyille oli noin 100
km ajon jälkeen iltpäivällä. Kuva ei kerro totuutta,
kuinka jyrkkä loppunousu Huyille on.

Muutama joukkueestamme pääsi pyöräil-
len Mur de Huyille, mm. kuvassa oleva Anki.
Kilometrejä päivälle kertyi 197 ja ajoaikaa 9 h 22
minuuttia. Nousumetrejä 1500.

**Päivä 5. Gosselies, Belgia- Soissons,
Ranska 180 km**

Tänään mäkitreenit jatkuivat Belgiasta Rans-

kaan. Noin 180 km takana
ja odotamme hotellissamme
jälkiruokaa kellon ollessa 22
paikallista aikaa.

Kuvasta puuttuvat kuusi
naispyöräilijää. Alakuvan huol-
lost puuttuvat Häggblomin
pariskunta.

**Päivä 6. Soissons,
Ranska- Villers Saint
Paul, Ranska 70 km**

Tänään ajoimme ainoastaan
70 km. Huomiselle jää 70 km,
jolloin saavumme Pariisiin ja
reissu on paketissa. Kuuma
on ollut, joka päivä lämpöti-
lan ollessa yli +30 asteista.

reissun aikana noussut. Kaikki hyvin.

**Päivä 7. Tänään
saavuimme 70 km
ajon jälkeen Pariisiin.**

Minulla takana 1110 km
yhtäjaksoista ajamista pyörän
päällä viikon aikana. Ei tää
urheilijan elämä hassumpaa
olisi. Vuorotyötä tekevä voi hy-
vin viettää vapaansa käymällä
esimerkiksi pyörällä Parisissa!

Yllä vasemmalla olevassa
alakuvassa olevat pyöräilijät
liittyivät joukkueeseen Helsin-
gistä, muut pyöräilivät aluksi
Vaasasta Helsinkiin.

Pariisi kiittää ja kiittää.
Huomenna paluu lentoteitse
Helsinkiin. Maanantaina muu-
tamaksi päiväksi töihin ennen
alkavaa kesälomaa.

Ilmastoimattomat hotellit ovat
tuoneet myös lisämaustetta
treeniviikkoomme.

*Kirjoittaja työskentelee johtokeskusoperaattorina
Suomenlahden merivartiostossa Helsingissä ja
opiskelee Vaasan yliopiston johtamisen yksikössä
maisteriopintoja, pääaineena julkisoikeus.*

Olen iloinen siitä, että kroppa
on kestänyt hyvin ja mieli
on ollut vahva. Toivottavasti kuntokin on tämän

METSÄKANALINTUKANNAT NOUSUSSA

Vuosikausia kestänyt metsäkanalintujen alamäki näyttää viimeinkin kääntyneen nousuun. Kantojen kasvusta huolimatta asiaan liittyy varjopuoliakin, joista esimerkkinä mainittakoon riekon metsästettävän kannan rajoittuminen käytännössä yksinomaan Lapin maakuntaan.

Kesän kolmiolaskentojen mukaan teerikanta on vahvistunut koko maan tasolla 43 prosenttia, eniten Etelä-Hämeessä (132 %) ja vähiten Etelä-Savossa (-32 %). Tässä kiinnittää huomiota se, että vierettäisten maakuntien ero voi olla näinkin suuri.

Metsäkannat kasvoivat koko maan osalta 37 prosenttia, eniten Etelä-Hämeessä (93 %) ja vähiten Pohjois-Hämeessä (-30 %) – ja taas samoin kuin edellä - vierekkäisissä maakunnissa huomattava ero!

Pyyn vastaavat lukemat kasvoivat koko maan osalta 43 prosenttia, eniten Kainuussa (120 %) ja vähiten Uudellamaalla (-19 %).

Riekon osalta kasvu oli suurinta Kainuussa (130 %) ja heikointa Keski-Suomessa (-53 %).

Pitkän aikavälin tarkastelu viittaa metsäkanalintujen lisääntymisen johtuvan luontaisesta kannanvaihtelusta, jota vielä suotuisat pesimisolosuhteet tehostivat. Tästä huolimatta ollaan vielä kaukana huippuvuosien lintumääristä, joita tuskin enää koskaan saavutetaankaan.

Kesän sisävesien vesilintulaskentojen mukaan maamme neljän tärkeimmän riistasorsalajin (sinisorsa, tavi, telkkä ja haapana) pesintätuloksissa on suuria eroja. Sinisorsien pesintä onnistui hyvin, mutta pitkään jatkunut laskusuunta tavi- ja haapanakannoissa ei näytä pysähtymisen merkkejä.

Sen sijaan metsäkauriin, valkohäntäpeuran ja suurpetojen määrät ovat kasvaneet selkeästi

riistakolmiolaskentojen alkuun verrattuna. Häviäjiä ovat puolestaan kärppä, lumikko ja metsäjänis.

Metsäjänikset ovat vähentyneet etenkin maan etelä- ja länsiosissa. Ensijaisena syynä pidetään lumettomia talvia. Lumettomassa maastossa valkoinen metsäjänis erottuu kuin nalli kalliolla, ja joutuu tavanomaista helpommin petoeläinten saaliiksi. Sen paikan on ottanut turkin väriä vaihtamaton rusakko, jonka kannat taas ovat runsastuneet voimakkaasti.

Toisaalta hirvieläimet ovat hyötäneet elinympäristön muutoksista. Ne hyötävät avohakkuiden myötä lisääntyneistä taimikoista, jotka tarjoavat niille suojaa ja ravintoa.

NAAKAN RAUHOITUS PÄÄTTYI

Vuonna 1993 rauhoitettu naakka palasi elokuun alussa metsästyslain alaiseksi lajiksi. Samalla sen rauhoitus päättyi ja sen metsästyksessä noudatetaan vastedes samoja sääntöjä kuin muidenkin ns. "vahinkolintujen" suhteen.

Syynä rauhoituksen päättymiseen on tällä vuosituhannella voimakkaasti kasvanut naakkakanta. Lajin parimääräksi arvioitiin 2010 -luvun alussa noin 110 000 pesivää paria. Tämä on luonnollisesti lisännyt vahinkojen määrää, jotka muiden varislintujen tavoin kohdistuvat niin maatalouteen kuin rakennettuunkin ympäristöön. Perinteisenä kulttuurilajina pidetty naakka on siirtynyt yhä enenevässä määrin verottamaan viljapeltoja ja -varastoja, minkä lisäksi ne aiheuttavat ulosteillaan merkittävän tauti- ja hygieniariskin.

ERÄSTÄJÄN SYYSKAUSI

Syksy on erähenkilön parasta sadonkorjuu-aikaa, jolta odotetaan saaliin ohella myös elämyksiä. Varsinaisessa metsästyksessä tarvitaan kuitenkin malttia, sillä etenkin metsäkana- ja sorsalintujen

kannat eivät kestä hienoisesta kasvusta huolimatta pyynnin tehostamista. Toisaalta pimeys, liukkaus ja kylmyys voivat muodostaa vaaratilanteita, jotka on pyrittävä mahdollisuuksien mukaan minimoimaan. Tämä koskee erityisesti aseiden ja ampumatarvikkeiden käsittelyä, mutta myös liukkailla ranta-alueilla ja vesillä liikkumista. Lisäksi on muistettava, että:

* karhun metsästysaika päättyy 31.10.1),

* tarkista punasotkan, allin, tukkakoskelon ja haahkan metsästysaika osoitteesta www.riista.fi

* sepelkyyhkyn metsästysaika päättyy 31.10.,

* merihanhen metsästys päättyy rannikolla2) marraskuun loppuun ja muualla maassa ks. www.riista.fi

* metsähanhea saa metsästää lokakuun alusta marraskuun loppuun kartassa määritetyllä alueella ks. www.riista.fi

* jänistä, rusakkoa ja fasaania saa metsästää koko maassa syyskuun alusta helmikuun loppuun

* meri- ja sorsalintujen sekä kanadanhanhen, nokikanan ja lehtokurpan metsästysaika päättyy koko maassa joulukuun loppuun,

* katso metsäkanalintujen metsästysajat www.riista.fi

* peltopyytä saa metsästää Pohjanmaan sekä Etelä-, Keski- ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnissa sekä muualla maassa Suomen riistakeskuksen myöntämällä ML 10 §:n mukaisella pyyntiluvalla syyskuun 1. päivän alusta joulukuun loppuun,

* muflonia saa metsästää koko maassa syyskuun alusta tammikuun loppuun,

* hirveä saa metsästää Suomen riistakeskuksen ML 26 §:n mukaisella hirvieläinten pyyntiluvalla Kuusamon ja Taivalkosken kunnissa sekä Lapin maakunnassa 1.-20.9 välisen ajan ja vahtimalla pelloilta 1.12.9. välisen ajan. Hirveä saa metsästää koko maassa 13.10.-31.12 välisen ajan sekä ilman koiraa 1.-15. välisen ajan.

* metsäkaurista4) saa metsästää koko maassa syyskuun 1. päivän alusta tammikuun loppuun,

* valkohäntäpeuraa saa metsästää vahtimalla 1.-28.9. välisen ajan, muutoin 29.9.-31.1. ja ilman koiraa 1.-15.2. välisen aikana

* metsäpeuraa saa metsästää Suomen riistakeskuksen ML 26 §:n mukaisella hirvieläinten pyyntiluvalla 29. päivän alusta tammikuun loppuun ja ilman koiraa 1.

* kuusipeuraa saa metsästää Suomen riistakeskuksen ML 26 §:n mukaisella hirvieläinten pyyntiluvalla 1.-28.9 vahtimalla ja 29.9-31.1. muutoin,

* metsäkaurista saa metsästää koko maassa syyskuun alusta tammikuun loppuun sekä ilman koiraa 1.15.2. välisen ajan.

Tällä vuosituhannella nopeasti runsastunut naakka ei kuulu enää rauhoitettujen lintujen joukkoon.

* oravaa saa metsästää koko maassa joulukuun alusta helmikuun loppuun,
 * villisikaa saa metsästää koko maassa elokuun alusta heinäkuun loppuun, ei kuitenkaan porsaalista naarasta 1.3.-31.7. välisenä aikana,
 * villikania saa metsästää koko maassa syyskuun alusta maaliskuun loppuun,
 * ilvestä saa metsästää Suomen riistakeskuksen myöntämällä ML 41 §:ssä tarkoitetulla poikkeusluvalla koko metsästysvuoden (vahinkoilekset) tai ML 41 a §:n 3 momentissa tarkoitetulla poikkeusluvalla poronhoitoalueella 1.10.-28.2. välisenä aikana ja muualla maassa 1.12.-28.2. välisenä aikana, poisluettuna naaras, jota vuotta nuorempi pentu seuraa,
 * sutta saa metsästää koko maassa Suomen riistakeskuksen myöntämällä ML 41 a §:n 1 momentissa tarkoitetulla poikkeusluvalla luvassa määrättyä aikana,
 * kanadanmajavaa saa metsästää koko maassa ja euroopanmajavaa Suomen riistakeskuksen myöntämällä ML 10 §:n mukaisella pyyntiluvalla elokuun 20. päivän alusta huhtikuun loppuun,
 * piisamia saa metsästää koko maassa lokakuun alusta toukokuun 19. päivän loppuun,
 * kettua saa metsästää Lapin maakunnassa 1.8.-30.4. ja muualla maassa 1.8.-14.4. välisenä aikana,
 Suomen riistakeskuksen myöntämällä ML 10 §:n mukaisella pyyntiluvalla saa metsästää Itämeren norppaa ja hallia 16.4.-31.12. välisenä aikana
 * koko jakson ajan saa metsästää tarhattua naalia, supikoiraa, minkkiä ja hilleriä, ei kuitenkaan pennullista naarasta 1.5.-31.7. välisenä aikana,
 mäyrää, näätää ja kärppää saa metsästää koko maassa elokuun alusta maaliskuun loppuun,
 * kalastus on kielletty lohipoistojen vesistöjen koski- ja virtapaikoissa 11.9.-15.11. välisenä aikana.

Rajoituksia metsästysaikoihin:

1) Metsästyksessä ei saa käyttää haaskaa eikä muuta keinotekoista houkutinta. Pennullista naarasta tai alle vuoden ikäistä pentua ei saa tappaa. Karhua saa metsästää poronhoitoalueella VN:n asetuksen (169/2011) 7 §:ssä myönnetyn kiintiön nojalla ja muualla maassa Suomen riistakeskuksen myöntämällä ML 41 a §:ssä tarkoitetulla poikkeusluvalla 1.1. – 1.10. välisenä aikana.

2) Katso kartta www.riista.fi.

Luettelossa ovat muuttuneet lähes kaikkien riistaeläinten metsästysajat, joten niiden suhteen on oltava tarkkana. Riistanhoitoyhdistykset ja metsästysseurat voivat lyhentää mainittuja metsästysaikoja, asettaa saalisrajoituksia tai kieltää kokonaan jonkin riistalajin metsästyksen, joista on oltava selvillä ennen metsästyksen aloittamista.

Mainitut metsästysajat eivät koske Ahvenanmaata, jossa on voimassa omat säädöksensä.

Jousimies

Maaseudulla yhä harvinaisemmiksi käyvän ladon voi koristella näinkin. Tässä kyllä kelpaisi olla peura- tai hirvipassissa.

KURVARIT

MERITURVA

PYSY PINNALLA!

Meriturvan yksiköt tarjoavat korkealaatuista turvallisuuskoulutusta ammattitaitoisten kouluttajien johdolla. Ota yhteyttä, niin suunnitellaan yhdessä ryhmällesi sopiva koulutuskokonaisuus!

Merenkulun turvallisuuskoulutuskeskus
puh. 019 - 2876 600 • www.meriturva.fi

ICOM

Kun turvallisuutesi ratkaisee
www.icom.fi

epomare Satama- ja laivanrakennus-
komponentit

www.epomare.fi

SÄILYTYPALVELUT • HUOLTOPALVELUT • NOSTOT JA LASKUT • LAITURIPAIKAT

SATAVAN VENEPALVELU OY

Samppaantie 385 Turku
puh. 020 735 1414
svp@svpalvelu.fi
www.satavanvenepalvelu.fi

ZF HALLINTALAITTEET

Maahantuojat:
atoy
POWER

Ruukintie 7-9, 02330 Espoo, www.atoy.fi
Puh. (09) 6827 1, Faksi (09) 6827 305

**TURKU
REPAIR YARD**
BLRT GRUPP

TURKU REPAIR YARD LTD, Navirentie 21100 Naantali, Finland
tel.: +358 2 445 11, tel. 24h: +358 40 553 3491, www.turkurepairyard.com

SILVA Shipping

Kalasatamantie 30 (Syväsatama), FI-64260 Kaskinen
Tel +358 (0) 207 801 800, fax +358 (0) 207 801 890
agency@silvashipping.com www.silvashipping.com

MERIVARTIJAN MIETTEITÄ ATLANTILTA

SYYSKUUSSA 2017

MUUTAMALLE MERIVARTIJALLE TARJOITUI MAHDOLLISUUS VALTAMERIPURJEHDUKSEEN. TARKOITUKSENA OLI SIIRTÄÄ 42 JALKAINEN KUTTERIRIKATTU TERÄSRUNKOINEN PURJEVENE KARIBIAN MARTINIQUelta PORTUGALIN EDUSTALLE HORTAN SATAMAAN. ALLEKIRJOITTANUTTA PYYDETTIIN TUOSSA KOHTAA VIELÄ FÖRSTIKSI, MUTTA ERINÄISTEN VAIHEIDEN JÄLKEEN YLENIN ENNEN REISSUA KIPPARIKSI. KIPPARIN VASTUU JA 225MPK MATKA YHTENÄ LEGINÄ VIERAALLA VENEELLÄ TUNTUI HURJALTA AJATUKSELTA. LUPASIN HARKITA ASIAA.

Kuivamuonaa, lääkkeitä ja erilaisia varusteita kerättiin. Kaikki piti suunnitella siten, että maissa ei suunnitellusti käydä ja onnettomuuden kohdassa evakuoitajat ovat pitkiä. Pohjois- Atlantilla keskimäärin 4 vuorokautta. Jo kahden purjeh-

Lounashetki Atlantilla

ditun vuorokauden jälkeen edes se meripelastushelikopteri, joka on itselleni avomeriolosuhteissa luonut turvallisuuden tunteen, ei yllä hätiin. Kaikki mitä olin matkapurjehduksesta oppinut, sai mittasuhteissaan

aivan toisenlaisen merkityksen, jota suunnittelu- vaiheessa ei vielä kyennyt täysin sisäistämään. Laskennallisesti voitiin kuitenkin päätellä, että matka veisi aikaa n. 20-23 vuorokautta. Miehistöön valikoitui lisäksi yksi merivartija ja pitkänliiton purjehtija Bertil Nygård, pintapelasta/sairaanhoitaja Juha Eteläinen, rajasissi konepuolen/rakennuspuolen erikois-osaaja Jani, sekä yksi nuori lentäjäopiskelija/finanssialan taitaja Lauri. Yhteensä kuuden suomalaisen erikoismiehen hurja joukko lukitsi starttipäivämäärän 1.5.2018.

Miehistö kasaantui kokonaisuudessa ja näki toisensa ensimmäistä kertaa Le Marinin satamassa, Martiniquen saarella. Muonaa ja juomaa, sekä polttoainetta bunkrattiin 2 päivää. Samalla tutustuttiin veneeseen ja jatkettiin sekä loppuun-

>>>>>

Miehistö ja kolmenviikon paalatut muoviroskat Azoreilla Hortan satamassa.

Eero, (vas.), Jani, Bertil, Juha, Mikko ja Lauri. Äitienpäivätervehdys Atlantilta.

TEKSTI JA KUVAT EERO AHONEN

Joulukuun loppuun mennessä olin perehtynyt valtameripurjehduksesta kertovaan kirjallisuuteen, haastatellut Atlantin ylittäneitä sekä purjehdukseen perehtyneitä kollegoita. Lopullisen vahvistuksen asialle antoi merivartija Mikko Hongellin suostumus förstiksi. Kerrottakoon että Mikon suostumukseen riitti kun kysyi LSMV:n ja VLLV:n yhteisellä sähkövuorolla. Mikko niin ikään oli jo pitkään purjehtinut ja kerran jo kyseisen meren ylittänyt.

Alkoi miehistön kasaaminen, aikataulun ja reitin suunnittelu, valmistautuminen kaikkeen mahdolliseen ja mahdollittomaan pitkällä merimatalla.

saatettiin varustajan aloittamia kansitöitä. Päivää ennen starttia tehtiin vielä viimeinen testipurjehdus ja kaikki todettiin toimivaksi. Matka oli valmis alkamaan. Vaikka kukaan ei ollut aikaisemmin vastaava kokenut, ei ketään enää siinä vaiheessa tarvinnut mukaan kosiskella. Kaikki odottivat jotain, ei vain tarkkaan tiedetty mitä.

Ensimmäinen päivä Atlantilla näytti heti kyntensä ja valtameri kyseli, että mitäs miehiä sieltä tulee? Oma poissaolo merellisistä työtehtävistä viimeisten vuosien aikana oli kuivattanut kidukset niin pahoin, että merijalkojen löytymiseen kului 5 vuorokautta. Kaksi ensimmäistä päivää päättyi 2-1 valtamerelle. Yksi pussiruoka pysyi sisällä kaksi ei. Ajatusta vielä jäljellä olevasta 20:stä meripäivästä ei edes halunnut päästää mieleen. Vahdit pyöri kolmessa vuorossa siten, että pimeä-aika 18-06 oli jaettu kolmeen 4h mittaiseen ja valoisa aika kahteen 6h mittaiseen vuoroon. Vahitia ajettiin kahden miehen voimin turvallisuus-syistä, vaikka tekniikka olisi mahdollistanut yhden miehen vahtivuorotkin. 6. matkapurjehduspäivän jälkeen alkoi merivirran ja idänpuolisen vallitsevan tuulen muodostama risti-aallokko tasaantumaan. Miehistö alkoi elpymään ja tunnelma kohosi. Aluksen pentteriä pystytettiin jopa käyttämään ruoan laittoon.

Reittisuunnitelman mukainen aktiivinen pyrkiminen pohjoiseen aina 40° leveyspiirille asti alkoi muodostumaan järkeväksi. Ja sieltä jatkaen edelleen korkeapaineiden pohjoispuolelle myötäisten pasaati-tuulien mukaan kohti Azoreita.

Kun saavuimme Bermudan tasalle, alkoivat tekniset murheet. Pitkä alkumatkan kryssiminen oli kuormittanut venettä ja laitteita. Ennen reissua oli toki varmaa, että ilman ongelmia ei tätä matkaa tulla toteuttamaan. Ensimmäiseksi hajosi vesikone. Laite, joka puristaa käänteisosmoosia hyödyntäen merivedestä juomakelpoista makeaa vettä. Laite toimi ja pysyi käynnissä, mutta vettä ei tankkeihin tullut. Vaikka pullovettä oli varattu 1,5 litraa per henkilö 30:ksi vuorokaudeksi, ei jäljellä oleva n. 14 vuorokauden mittainen matka Azoreille tuntunut tuossa kohtaa todelliselta. Mielessä pyöri paluu Karibialle tai välipysähdys Bermudalla, jonne olisi matkaa n. 450mpk. Kaikki talousvesi ja käyttövesi, juomavettä lukuun ottamatta oli laskettu puhtaasti

koneen varaan.

Siinä missä rakentaminen on omien virheiden korjaamista, on valtameripurjehdus vikojen korjaamista valtameriolosuhteissa. Laitteet ei mene rikki, ne vain vikaantuvat. Ja viat voi aina korjata. Maa-laisjärjellä ja manuaaleilla pääsee pitkälle. Lisäksi tarvittiin Bertil, työkaluja ja yksi meriveteen keitetty karmean makuinen pasta-ateria, ja johan löytyi peräboxista merenkäynnin ja rahdin irrottamat kaksi liitintä, jotka avaavat laitteesta makeavesihan- nan venttiiliin. Kerrottakoon että korjauksen aikana

Eero ja Mikko. Oikealla ylhäällä reissun viimeinen ananas (Moisa)

ajelehdimme myötätuuleen ja 170 astetta väärään suuntaan 6 tunnin ajan. Matka kuitenkin jatkui ja mieli sekä nestetasapaino kohosi samaa tahtia. Matkan aikana vikaantui vielä yksi hupiakui- sta, diesel generaattorin starttiakku, tuuligeneraattori, tuuliperäsin, pääkoneen startti, autopilotti sekä

Pääkokkimme Juha työssään.

vesikone toistamiseen.
Teoria epäjärjestyksen lisääntymisestä

suljetussa tilassa, tässä kohtaa veneessämme, piti paikkansa. Sinänsä ei mitään uutta. Kaikki murheet olivat siis teknisiä ja enemmän tai vähemmän yhdistettävissä sähköön. Paitsi tuuliperäsin, mutta siitä putosikin kokonainen nivel, jota ei ollut varalla. Mikä tärkeintä, miehistöön, purjeisiin, mas- toon tai veneen runkoon kohdistuneita vaurioita ei tämän jutun kirjoitusajankohtaan mennessä ollut ilmennyt.

Ilmennyt oli sen sijaan mittasuhteet; matkan etenemistä ei huomaa kuin plotterin näytöstä

tai viilenevästä ilmasta. Maisema ei muutu. Vettä silmän kantamattomiin, ja kölin alla jatkuvasti se 4 000 – 5 000 metriä, eli pohjaan asti. Muita ihmisiä näkee vain satunnaisten rahtilaivojen ohittaessa etäältä tai kun näkee lentokoneen piirtävän taivaalle. Lisäksi on nähty delfiinejä, pyö- riäisiä, kilpikonnan ja luke- mattomia portugallaisia sotalaivoja. Sellaisia ka- lanomaisia nilviäisiä, jotka

kelluvat pinnalla ja "purjehtivat" selkävä pinnassa ja troolaavat lonkeroiltaan ravintoa.

Ovat kuulemma myrkyllisiä. Reissun tähän asti jännittävin hetki koettiin, kun veneemme oikealle kyljelle muodostui rungon pituinen tyyni pinta. Epätavallinen näky tähän asti vähintään 1,5 metrin aallonkorkeutta ylläpitäneellä valtamerellä. Hetki myöhemmin keulakulmasta vasempaan noin 120°

ja noin 20 metrin etäisyydellä pu- halsi urkupilli ja 3 metrin vesisuihku nousi aamuauringon vasten. Kaikille oli selvää, että kyseessä oli valas. En ole asiantuntija eikä merivarti- jan peruskurssilla opetettu valaan tunnistusta, mutta kokoluokasta päätellen vahvistin muiden näke- myksen. Ryhmä valaita johdatti siis meitä kohti Azoreita, kun aamulla täyttyi 15. purjehduspäivä ja jäljellä oli noin 650 mpk.

Seuraavan linkin kautta pääsee lukemaan matkablogiamme ja sieltä selviää miten reissu aikanaan päät- tyi, sekä muiden miehistönjäsenten tuntemuksia: <https://hortanm.blogi.net/blog/>

Mahtava nähdä että työyhteisös- tämme löytyy osajia joka lähtöön. Kiitoksia miehistölle. Reissu osoitti joka osa-alueella sen miksi loppumiehistöön valikoitui miehistö mikä valikoitui!

**TESCON
MARINE**

info@tescon.fi
www.tescon.fi

Tescon Marine Oy Ab

Mikado, Nakashima potkurit vakio- ja erikoistilaus mallit, jäävahvistetut ja luokituslaitosten sertifiointit pyyd.

R&D Marine voimansiirron osat, joustolaipat, vetolevyt

Bowman lämmönvaihtimet, öljynjäähdyttäjät ja tuubit. Meri ja teollisuus mallit.
www.bowman.fi

Laaja valikoima vesille ja maille täyden palvelun venetalosta

**1976
VENE
HIETSU**

www.vene-hietsu.fi

Veneveistäjänkuja 6, Imlatra
Myynti puh. 020 743 3050

myynti@vene-hietsu.fi
huolto@vene-hietsu.fi

Satamapalvelu

**PORT OF
KALAJOKI**

www.portofkalajoki.fi

Polttoainejärjestelmät maalla - merellä - ilmassa

JETTEKNO

Nuutisarankatu 12, Tampere, puh. +358 3 233 8800

www.jet-tekno.fi

- Saariston kuljetukset ja nostotyöt työlautalla.
- Saariston maanrakennustyöt.
- Merikaapeli- ja putkityöt.
- Maissa kaikki maanrakennustyöt ja kunnallistekniikka.

Toimimme pääkaupunkiseudulla.

**Saariston
Työvenepalvelu Oy**
Puh.050 666 99

transtverin.fi

RP Group

Laivakone Oy
Ship Service and maintenance

tel +358 (0)207 6315 70, fax +358 (0)207 6315 71

www.laivakone.fi

**ÖLJYNTORJUNTAJÄRJESTELMIÄ
JA PARTIOVENEITÄ
- VAHINKOJA ESTÄMÄÄN
TAI RAJAAMAAN.**

FinnSWEEP

MOBIMAR

MOBILE MARINE APPLICATIONS

UUTTA NÄKÖKULMAA SOTAKIRJOSSA

ANNA LARSDOTTER: NAISET

SODASSA, 349 S, 34 €.

MIKKO PORVALI: TIEDUSTELUN

NÄKYMÄTÖN HISTORIA – ANTIIKISTA

MAAILMANSOTIIN, 222 S, 34 €,

ATENA KUSTANNUS.

TEKSTI ARI KOMULAINEN

Sotakirjallisuus on viimeisten vuosikymmenten aikaan keskittynyt pääosin ruotimaan toisen maailmansodan tapahtumia – ainakin Suomessa.

Nyt on tästä valtavirrasta poikkeavasti ilmestynyt kaksi kirjaa, Anna Larsdotterin: ”Naiset sodassa” ja Mikko Porvalin: ”Tiedustelun näkymätön historia.” Molemmat kirjat kattavat lähes koko ihmiskunnan kirjoitetun historian pituisen ajanjakson. Otetaan esittelyyn ensimmäiseksi Larsdotterin kirja teemalla naiset ensin.

Ensimmäisenä tuli mieleeni, kun luin Larsdotterin kirjaa, Väinö Linnan Tuntemattomasta sotilaasta kohta, jossa Vanhala pohtii Lahtisen toteamusta koulutetuista venäläisistä naissotilaista: ”Tulis kauheita lähitaisteluja, sais Rahikainenkin Mannerheim-ristin!”

Suomessa naisten vapaaehtoinen asepalvelus alkoi Suomessa vasta 1995, mutta naisia on sotatantereilla ollut varmaankin niin pitkään kuin sotia on käyty, hamasta ihmiskunnan alusta alkaen. Larsdotterin kirja lähtee liikkeelle 1600-luvun alusta, jolloin käytiin Keski-Euroopassa nykytassannossa suhteellisen pitkä aseellinen selkka-

us: 30-vuotien sota (1618–1648). Kirjassa tarkasteltu ajanjakso päättyy Vietnamin sotaan (1946–1974). Larsdotter esittelee naisia yksilöitten kautta erilaisissa sotilaallisissa ja myös ei sotilaallisissa tehtävissä tällä aikavälillä käytyjen sotien kautta. 1600–1800-luvuilla ei naisia suvaittu itse taistelutehtävissä, mutta sielläkin heitä oli mukana – miehiksi pukeutuneina, jopa vuosikausia karua sotilaselämää viettäen ja miehen nimeä käyttäen. Tuntuu uskomattomalta, että – Larsdotterin kirjan mukaan – he pystyivät tähän paljastamatta sukupuoltaan. Saattaa tosin olla, että alaportaisa asia on tiedetty, mutta pidetty ylemmiltä salassa.

Naisen eläminen menneinä vuosisatoina sotilasosastossa, sotilaaksi pukeutuneena tai muuten sen mukana kulkeneena, oli nykyisin katsottuna todella epävarmaa ja väkivaltaista. Elämässä riitti riitoja, tappeluja, juopottelua, raiskauksia, sairauksia, rakkautta, synnytyksiä, häitä, hautajaisia, veristen taistelukenttien yhteenottojen lisäksi. Elanto, niin naisille kuin miehille, saatiin sotasaaliista, jota sotilaskoukko ryöstivät minkä ennättivät. Sotasaaliiseen kuuluivat myös vastapuolen naiset. Näinhan sitä kyllä toimitaan nykypäivänakin sotatantereilla, vaikka muonitus olisi jo järjestetty oman sotatoimiyhtymän kautta.

Näin sotilasnaisten tarina etenee vuosisadoittain toisen maailmansodan kautta lopuksi Vietnamiin. Monet sotatoimet – kuten Landsdotter todistaa – eivät olisi olleet mahdollisia ilman naisten panosta – Suomenkin käymissä sodissa.

Vanhalan toive koulutetuista naissotilaista Rahikaista vastaan piti Neuvostoliiton osalta paikkaansa: yli miljoona neuvostonaista oli mukana jo vuoden 1943 sotatoimissa, joista noin puolet työskenteli rintamalla, myös sisseinä (oikeammin partisaaneina), taistelulentäjinä kuin tarkka-ampujina perinteisten lääkintä- ja viestitehtävien lisäksi. Kuuluisin naistarkka-ampuja oli Ljudmyla Pavlišenko, joka kaatoi 309 saksalaista.

TIEDUSTELUA KAUTTA AIKAIN

Mikko Porvali lähtee tiedustelun näkymättömästä historiasta liikkeelle vieläkin kauempaa, aina muinaisen Egyptin ajoista alkaen. Varhaisimmat tiedusteluraportit ovat vuosilta 1844–1841 eaa, faarao Amenemhet III:n ajoilta. Myös Homeroksen eeppeissä tarinoita Iijaan ja Odysseia, noin vuodelta 800 eaa, tarkastellaan tiedustelun valossa.

Myös monet Raamatun tekstit kertovat tiedustelusta. Tutuimpana kertomus, jossa Mooses lähettää kaksitoista vakoojaa Kaanainmaahan hankkimaan tietoja. Mooseksen käskynanto

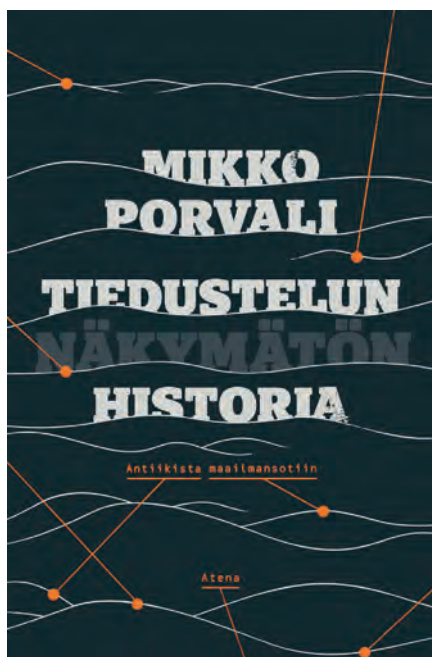
tiedustelijoille on kuvattu Vanhassa testamentissa tarkasti. Tämä teksti on merkitty muistiin noin 550–400 eaa. Porvali vyöryttää kirjan tekstissä tiedustelun historiaa eteenpäin: Aleksanteri Suuresta Rooman valtakuntaan, josta Viikinkien aikaan ja Katolisen kirkon maailmanmahdin kautta Napoleonin sotiin ja siitä nykyajan tiedustelijoihin.

Vasta hävittyjen Napoleonin sotien jälkeen 1850-luvulla Saksassa marsalkka Helmuth von Moltke vanhempi siirsi tiedusteluasiat pääesikuntaan perustamalla maantieteellisen tilastollisen osaston. Tästä alkoi tiedustelun merkityksen kasvu entistä tärkeämpään rooliin sotatoimissa. Mukaan tuli tekniikan kehittyminen. Esimerkki toisesta maailmansodasta, kun liittoutuneet onnistuivat purkamaan saksalaisten luotettavana pitämät Enigma-salauskoneen viestit – ja kehittivät samalla maailman ensimmäisiä tietokoneita. Tämä lyhensi sotaa Euroopan mantereella huomattavasti.

Onnistunut tiedustelu ja salausten purku ei pelkästään riitä, kuten Porvali kirjan lopussa toteaa: sotia ei voiteta, jos tiedustelukykä kehitetään vaikutuskyvyn kustannuksella. Toisaalta, jos tiedustelua ei kehitetä vastaamaan ajan vaatimuksia, tulevat sodat todennäköisesti hävitään.

Tämä on ajankohtainen asia juuri nyt meillä Suomessa, kun valtiovalta on uudistamassa vanhentuneet tiedustelulait, jotka eivät vastaa tämän päivän todellisuutta.

Mielenkiintoisia ja lukemisen arvoisia kirjoja molemmat teokset, ne avaavat uutta näkökulmaa sotahistoriaan.

SAAB

VISI.fi
We Do It **Better**

 IDESCO

SNT-GROUP OY

ALANSA TAITAJAT • maalla • merellä • ilmassa

SAHER-AIDAT^{oy}

puh. 010 525 8200 | www.saher.fi

<CODEMEN>

**VOIMAA
OHJELMISTOKEHITYKSEEN**

codemen.fi

RAJAMIEHEN KIRJOITTAMA TOIMINTAJÄNNÄRI

SEPPO MUSTALUOTO ON KIRJAILIJANIMI, MUTTA SEN TAAKSE KÄTKEYTY 29 VUOTTA KESTÄNEEN URAN RAJAVARTIOLAITOKSESSA TEHNYT TODELLINEN HENKILÖ. SEPPO ON ALOITTANUT URANSA PERINTEISEEN TAPAAN MAASTORAJAN RAJAVARTIOASEMALLA PARTIO- JA VARTIOMIEHENÄ. MYÖHEMMISSÄ VAIHEISSA RVL:N TARJOAMAN JA OMATOIMISEN JATKOKOULUTTAUTUMISEN JÄLKEEN SEPPO ON TOIMINUT VOIMANKÄYTÖN, VALMIUSJOUKKUETOIMINNAN JA MUUN ASIAAN LIITTYVÄN ERITYISTOIMINNAN KOULUTTAJANA JA KEHITTÄJÄNÄ.

KYSYMYKSET OLLI RANUA

Kirjan takakansiteksti kertoo kirjasta seuraavaa:
"Seppo Mustaluodon *Slaavilainen peli* on ensimmäinen kotimainen ammattisotilaan kirjoittama romaani, jossa käsitellään erikoisjoukkotoimintaa.

Erikoisjoukkojen operaattori Janne Normman tapaa ukrainalais-venäläisen oligarkin tyttären Irinan, irtisanoutuu palveluksesta ja siirtyy asetehtailijana Ukrainassa toimivan appiukkokokelaan leipiin. Pian Irina kidnapataan ja Janne lähtee pelastamaan naistaan. Operaatio vie miehen Balkanille, Ukrainaan ja Venäjälle – myös alueille, joissa kirjailija on itse ollut operoimassa.

Mustaluoto kirjoittaa ammattisotilaan asiantuntemuksella ja tarinaniskijän taidolla toimintajännitystä, joka koukuttaa lukijan kertaheittolla."

Myös Rajaviestin toimitus osti kirjan, mutta ei valitettavasti ehtinyt lukea sitä ennen tämän lehden painoon menoa. Mikäli kirja-arvostelut kiinnostavat, voi niitä halutessaan googletella netistä.

Seuraavassa esikoiskirjailijalle kysymyksiä kirjasta ja kirjailijaksi tulemisesta.

1. Miksi esiinnyt kirjailijana sukunimen osalta salanimellä?

Se oli tiukan harkinnan jälkeen tehty päätös. Kirjailijan persoonasta tehdään helposti johtopäätöksiä hänen kirjoittamiensa kirjojen ja julkisuuskuvan pohjalta. Halusin pitää kirjailijan roolin erillään todellisesta minästäni. Lisäksi arvostan omaa rauhaa ja näin pystyn kontrolloimaan asioitani paremmin. Itse asiassa olen huomannut nyt kun olen tutustunut enemmän alan ihmisiin, niin varsin moni kirjailija toimii tällä tavalla eli kirjoittaa kirjailijanimellä.

2. Onko Slaavilainen peli esikoiskirjasi?

Slaavilainen peli on ensimmäinen julkaistu kirjani. Muutama käsikirjoitus on tullut tehtyä aikaisemmin, mutta ne eivät herättäneet riittävässä määrin kustantamojen kiinnostusta.

3. Mikä sai sinut kirjoittamaan kirjan?

Kuten mainitsin, olen harrastanut tätä asiaa jo pidemmän aikaa. Ensimmäiset haparoivat yritykset tapahtuivat varmaan joskus 90-luvulla.

Sitten, joskus vuosituhaten vaihteen jälkeen aloin kirjoittaa määrätietoisemmin. Ehkä se oli osin terapiaa, koska silloin olin hieman väsynyt työkuvi-oihini ja kirjoittaminen tarjosi hyvän tavan keskittyä

muihin asioihin - ensimmäinen käsikirjoitukseni ei millään tavalla käsitellyt töihin liittyviä asioita. Mutta halu kirjoittaa paremmin ja saada oma teos julkaistua kasvoi koko ajan. Lopulta sitten

ymmärsin kirjoittaa kirjan asioista, joista tiedän jonkin verran ja se sitten herätti kustantamon kiinnostuksen. Ehkä oma tyyli löytyi myös noiden harjoitustöiden myötä.

Toinen seikka, miksi kirjoitin juuri tällaisen kirjan on se, että kotimainen jännityskirjallisuus on suurelta osin ei-ammattilaisten kirjoittamaa. Kyseiset kirjat ovat loistavasti kirjoitettuja, mutta jossain vaiheessa kuitenkin huomaa, että eivät asiat oikeasti noin mene. Esimerkiksi anglosaksisessa maailmassa Slaavilaisen pelin tyyppiset kirjat ovat hyvin suosittuja.

4. Kuinka paljon sivuat kirjassa omaa uraasi (Rajavartioloitoksessa)? Kirjoitat kuitenkin erikoisjoukkotoiminnasta, josta sinulla on omakohtaista kokemusta myös Suomen rajojen ulkopuolelta.

Kirjassa on paikkoja, joissa olen ollut toimimassa ulkomaan operaatioissa ja ehkä joitakin yksityisiä tapahtumia on todellisesta elämästä. Jotkut tapahtumat ovat tapahtuneet jollekin muulle kuin minulle itselleni. Omaa uraa ei muuten oikeastaan sivuta. Ehkä päähenkilön ajatusmaailma on jossain määrin samantapainen kuin minulla.

5. Onko mitään mitä et kirjailijana voi kertoa ajastasi virkamiehenä ja sotilaana?

Tietenkin sellaisia asioita on paljonkin. Virkasuhteen päätyttyä salassapitovelvollisuus jatkuu ja on tietenkin myös muita, salassapitovelvollisuuden ulkopuolelle jääviä asioita, joista ei voi

kirjoittaa. Ennen käsikirjoituksen muuttamista kirjaksi olin yhteydessä kahteen viranomaiseen ylätasolla. Siellä käsikirjoitus luettiin ja ehdotettiin paria pientä muutosta, jotka tein ongelmitta.

6. Onko kirjassa esiintyvillä henkilöillä esikuvia oikeassa elämässä?

Ei suoraa esikuvaa, ehkä Janne Norrman on kooste useammasta henkilöstä. Kuten kaikki tiedämme, meiltä löytyy kyllä oikeasti niin huikeita tyyppejä, jotka voisi suoraan asettaa kirjan päähenkilöksi.

7. Oliko vaikea ja pitkä prosessi saada isoa kustantamoa (Gummerus) julkaisemaan kirjaa?

Käsikirjoitus yleensä lähetetään useammalle kustantamolle, jos kysymys on esikoisesta. Nyt Gummerus ilmaisi kiinnostuksensa ensimmäisenä ja keskustelujen jälkeen vakuutuin Gummeruksen tavasta työskennellä ja tein mielelläni kustannussopimuksen. Myöhemmässä vaiheessa pari muutakin kustantamoa ilmaisi kiinnostuksensa. Mutta on muistettava, että tein töitä käsikirjoituksen kanssa noin kymmenen vuotta, ennen kuin täppäsi. Ehkä yksi käsikirjoitus tuhannesta päättyy kirjaksi asti.

8. Kuinka pitkä prosessi itse kirjan kirjoittamisen oli?

Slaavilaisen pelin käsikirjoituksen tekemiseen meni ehkä vuosi. Kun kustantamon kanssa on tehty kustannussopimus, alkaa kirjan työskentäminen

kustannustoimittajan kanssa. Sain onnekseni työparikseni aivan erinomaisen ammattitaitoisen kustannustoimittajan Salla Pullin, jonka kanssa käsikirjoitus viimeisteltiin kirjaksi. Kustannustoimittajan kanssa kerrontaa tiivistetään ja sujuvoitetaan sekä virheet korjataan. Kirjan tarinaan ei puututa eli kirjaa ei missään tapauksessa kirjoiteta uusiksi tässä vaiheessa.

9. Miten kirja on toistaiseksi otettu vastaan (myynti ja kirja-arvostelut)?

Ihmiset ovat olleet ystävällisiä, eli olen saanut positiivista palautetta. Arvosteluja on ilmestynyt nyt neljä viikkoa ilmestymisen jälkeen yksi merkittävämpi, ja se oli myös ihan ok. Myyntiluvuista minulla ei ole tällä hetkellä tietoa, sillä kirja on sen verran tuore tapaus. Syksyllä ilmestyvien kirjojen myynnin tähtäin on tietenkin isänpäivässä ja joulussa.

10. Onko kirjailijan uralle luvassa jatkoa?

Jatkoa on tulossa ehkäpä jo vuoden päästä. Sen verran voin raottaa salaisuuden verhoa, että samat henkilöahmot saattavat olla entistä rajummissa tapahtumissa mukana. Ja yllättävässä päin maailmaa.

11. Kenelle itse suositelisit kirjaa?

Voin suositella kirjaa kenelle tahansa. Olen saanut sekä mies- että naislukijoilta hyvää palautetta. Kirja koukuttaa melko pahasti, joten sen lukemista ei kannata aloittaa myöhään illalla.

YHTEISTYÖTÄ PARHAIDEN TOIMIJOIDEN KANSSA

HAMMASLÄÄKÄRIPÄIVYSTYS VUODEN JOKAISENA PÄIVÄNÄ

Hämeentien Hammaskeskus Vilhonvuorenkatu 3 Helsinki

Ajanvaraus ma-pe klo: 8-18 p. 09 760 076

Ajanvaraus päivystykseen p. 0600 065 000 (2,09 eur/min. +ppm)

Työterveyslaitos

HYVINVOINTIA TYÖSTÄ

SORSAA^(*) | FASAANIA^(*) | SEPELKYYHKYÄ^(*)

RIISTALINTUJA

31.8.-29.9.

*SAATAVUUDEN MUKAAN

Graniittilinna

HUOLELLA HEHKUTETTU

SÄÄSTÖPANKINRANTA 6, HELSINKI

PUH. 020 7424 250 | WWW.GRANIITILINNA.COM

TOYOTA

ALWAYS A
BETTER WAY

LAND CRUISER

LEGENDA VAHVEMPANA KUIN KOSKAAN

Land Cruiserin maine maailman parhaana maastoautona on uudistusten myötä vieläkin vahvempi. Uusi, ylväs ulkoasu ja ylelliset sisätilat, maastoajoa entisestään helpottavat ominaisuudet sekä päivitettyt turvallisuusvarusteet on suunniteltu palvelemaan rankimmillakin taipaleilla. Legendaarinen Land Cruiser on ainut vaihtoehto, kun haluat ajaa äärimmäisen vaikeasti saavutettaviin paikkoihin turvallisesti.

STYLE-VARUSTETASOSSA VAKIONA MM.

19" kevytmetallivanteet • LED-ajo- ja kaukovalot • Tuuletetut etuistuimet • Toyota Safety Sense -turvallisuusvarustelu (sis. Pre-Collision Plus -järjestelmä jalankulkijatunnistuksella, kaistavahti, liikennemerkkien tunnistus, kaukovaloautomaatiikka ja mukautuva vakionopeussäädin).

Malli	Autoverollinen kokonaishinta	Toimitus-kulut	Kokonaishinta toim.kuluineen	WLTP CO ₂ -päästöt*	WLTP EU-yhd. kulutus*	Vapaa autoetu/ Käyttöetu
Land Cruiser 2.8 D-4D Active Automaatti 2-paikkainen	70 753,85 €	600 €	71 353,85 €	257 g/km	9,8 l/100 km	1195/1045 €/kk
Land Cruiser 2.8 D-4D Active Automaatti	101 592,50 €	600 €	102 192,50 €	257 g/km	9,8 l/100 km	1625/1475 €/kk
Land Cruiser 2.8 D-4D Style Automaatti	117 168,60 €	600 €	117 768,60 €	254 g/km	9,7 l/100 km	1845/1695 €/kk
Land Cruiser 2.8 D-4D Premium Automaatti	134 241,18 €	600 €	134 841,18 €	258 g/km	9,8 l/100 km	2085/1935 €/kk

Takuu 3 vuotta/100.000 km, korin puhkuruostumattomuustakuu 12 vuotta. *Land Cruiser-malliston CO₂-päästöt 238-258 g/km ja EU-yhdistetty kulutus 9,1-9,8 l/100 km. Arvot perustuvat uuteen WLTP-mittaustapaan. Kuvan auto erikoisvarustein.

VIELÄ KERRAN RUOKAILUSTA JA RUUASTA

NELJÄN VUOSIKYMMENEN AIKANA RUOKA ON MUUTTUNUT JA SYÖJÄT SEN MUKANA. JOKAISELLA ON NÄKEMYS SIITÄ MILLAINEN RUOKA MAISTUU HYVÄLLE JA MITEN SEKÄ MISSÄ ITSE HALUAA SYÖDÄ. MONILLA MEISTÄ ON TARVE TEHDÄ JULKISIA JULISTUKSIA OMIEN RUOKAILUKOKEMUSTENSA PERUSTEELLA JA SIITÄ TULEEKIN SITTEN SE YKSI JA AINOA TOTUUS. IÄN KARTTUESSA KOKEMUKSET LISÄÄNTYVÄT MAKU KIRJO LAAJENEE JA HALU VAIHTELEVVUUTEEN LISÄÄNTYY.

TEKSTI JA KUVAT **LEILA HUOVINEN**

Ruokakuntien palvelut ja aterian hinta vaihtelevat eri vartioasemilla. Vuonna 1986, eli siis 32 vuotta sitten, lounas tai päivällinen vartioasemalla maksoi 13 markkaa. Euroissa hinta olisi reilun kaksi euroa. Tuolloin tarjolla oli jauhelihakastiketta, perunoita, porkkanalaatikkoa ja kaaliraastetta. Lauantaina samalla viikolla oli karjalanpaistia, perunoita, lisäkkeitä ja köyhiä ritareita. Mitäs sanotte? Hinta ei ollut suuren suuri, mutta raaka-aineet ruokaan olivat kuitenkin ihan hyviä. Mikä on muuttunut? Tänä päivänä ruoka vartioasemalla

maksaa 5- 6 euroa. Salaatteja ja kasviksia on tarjolla enemmän ja lihan osuus henkeä kohti on suurempi kuin 1980-luvulla.

Ruuan terveellisyysellä on merkitystä. Asiakkaat ovat tietoisia mistä saa hiilihydraatteja ja miten paljon kasviksia tulee syödä päivän aikana. Myös ruuanlaittajan tulee olla tietoinen mitä mikäkin ruokalaji pitää sisällään, ja miten se eri ikäryhmiin ja erilaista työtä tekeviin työntekijöihin vaikuttaa. Tämän ajan "hitti", Coca - Colassa haudutettu sianniska on kyllä hyvän makuista BBQ-kastikkeen kanssa, mutta mikä on ravintoaineitten ja kalorien osuus annoksessa?

Kasvien ja vihannesten käyttö on neljänsäkymmenen vuoden aikana lisääntynyt huomasti.

Kotimaisia, sekä ulkomaisia kasviksia, juureksia ja vihanneksia on runsaasti saatavana, joten raaka-aineista tai vaihtelevuudesta ei ole puutetta. Kuitenkin kotimaisten villivihannesten ja yrttien käyttöä voitaisiin lisätä huomattavasti. Sirkat ja muut "ötökät" ovat myös ihan hyviä. Ruuan laitto vaatii myös luovuutta, itsekritiikkiä ja halua muutokseen.

Ruokailutilanteen sosiaalinen merkitys on myös otettava huomioon. Vartioasemalla ruokailtaessa voidaan puhua työasioista, kun taas ravintoloissa ja muissa julkisissa ruokapaikoissa ei kaikkea voi sanoa ääneen. "Kuppikunnat", jollaisia joka työpaikalla on, voivat halutessaan ruokailla omalla porukalla. Vaihtelua voi myös hakea menemällä >>>>>

vaikka Tullin henkilökunnan kanssa samaan pöytään. Työhyvinvoinnin kannalta ei siis ole yhden tekevää missä syödään ja mitä syödään. Myöskään asiakkaan tunteiden merkitystä ruokailukokemuksen osana ei tulisi väheksyä. Tunnekokemukset voivat olla negatiivisia, positiivisia tai neutraaleja. Asiakas saattaa olla kiihtyneessä mielen tilassa tullessaan syömään, mutta yleensä sieltä lähdettäessä mieli on jo parempi. Erään valmisruoka valmistajan mainoksessa on perää, ”hyvä ruoka parempi mieli”.

1970-luvulla koulutettiin keittäjiä, laitosemäntiä ja kotitalousopettajia ruuanlaittoalan erilaisiin tehtäviin. Tänä päivänä koulutetaan kokkeja, suurtalousesimiehiä, restonomeja ja keittiömestareita. Rajavartiolaikoksesta, vartioasemien ruokaloissa käytössä oleva emäntä nimike, kuului ennen yleisesti kuntien ja muiden julkisten laitosten työhöhdollisiä tehtäviä keittiössä tekeväälle esimiehelle. Pienillä asemilla nimikkeen käytön ymmärsi kahdeksankymmentä luvun alussa, koska työtehtäviin kuului niin siivous kuin puutarhanhoitokin.

Emäntä-nimike on ollut ennen käytössä myös metsäkämpillä. Työn merkittävyys, työn vaatimat taidot, itsenäisyys, työkokonaisuus ja palaute työstä olivat työn ominaisuuksia, jotka korostuivat kämppäemäntien työtä kuvaavassa kirjallisuudessa ja lehtijutuissa. Laajasti ymmärrettynä kämppä oli koti metsätyömiehille, emännille ja myös joidenkin emäntien lapsille. Olipa se koti myös emännän koko perheelle, jos mies työskenteli metsäsavotalla. Kämppä oli sosiaalinen yhteisö, johon mahtui monenlaista tapahtumaa ja yhteistä

toimintaa. Kämppäemännät olivat huumorintajuisia, ystävällisiä ja rauhallisia. Tarvittaessa he myös olivat sanavalmiita ja pitivät yllä kuria ja järjestystä. Kuulostaakoa tutulta? Voidaanko vartioasemien emäntiä kuvata samoin sanoin? Vartioaseman emännän mies työskenteli myös asemalla ja asuttiinhan ennen joko asemalla tai sitten ainakin sen läheisyydessä rivitalossa. Saattoipa siinä lapsetkin olla mukana ainakin osan päivästä.

Tänä päivänä ei enää asuta vartioasemalla, eikä se mieskään välttämättä enää siellä työskentele. Ammattinimikkeinä voisivat siis olla ravitsemustyöntekijä, kokki ja vuoromestari. Olisiko jo aika luopua tuosta emäntä nimikkeestä?

1980-luvulla ruoanpidon hygieniasta sanottiin muonitusmääräyksessä seuraavaa: ”Elintarvikkeiden käsittelyssä on puhtaus erittäin tärkeää. Siksi varastojen, työtilojen, ruoanvalmistusastioiden, -koneiden ja välineiden sekä ruokailuastioiden puhtaus on aina suoritettava oikein ja huolellisesti. erityisen huolellisesti on puhdistettava työpöydät sekä keittiön koneet ja laitteet, koska niiden koloihin, kulmiin ja uurteisiin helposti jää nopeasti pahenevia ruokahiukkasia, jotka sitten voivat saastuttaa laitteella seuraavaksi käsiteltävän ruoka-aineen”.

Tänä päivänä kokin koulutus painottuu ruuan valmistukseen, ja sekin lähinnä puolivalmisteita ja esikäsiteltyjä raaka-aineita käyttäen. Ei ole enää trendikästä siivota tai muuten pitää paikkoja kunnossa. Usein vedotaan siihen, ettei ole aikaa. Valmiiksi pilkotut raaka-aineet ja pakasteesta paistettavat leivonnaiset, sekä pihvit ja pyörökät ovat siis lisänneet työn määrää? Onko näin, vai mistä on kysymys? Eihän ruokailijoitakaan ole joka päivä

yhä paljon. Hiljaisimpina päivinä voi hyvinkin siivota tai tehdä jotakin muuta kuin perustyötä eli ruuan valmistusta.

Luonnonvarakeskuksen mukaan joukkoruokailussa 75-85 miljoonaa kiloa eli 20% ruuasta joutuu roskeisiin. Ravitsemispalvelut ovat olennainen osa suomalaista ruokakulttuuria ja väestöstä jopa kolmasosa käyttää julkisia ravitsemispalveluita päivittäin. Ruoan päätyminen jätteeksi on ekologisesti ja taloudellisesti kestäväntöntä. Julkisissa ruokaloissa on mahdollisuus antaa tähteeksi jäänyttä ruokaa, joko ilmaiseksi tai pientä korvauksa vastaan, asiakkaille kotiin vietäväksi. Riittävä osaaminen ja vuosien mukanaan tuoma kokemus, auttavat näkemään jo valmistus vaiheessa paljonko millekin ruokailija määrälle ruokaa tarvitsee varata.

Ruokailupaikkaa etsivälle asiakkaalle on nykyisin tarjolla paljon vaihtoehtoisia palveluita, sen vuoksi ruoan tarjoajan on erotuttava edukseen muista.

Rajavartiolaikoksesta on hyvä työnantaja. Opiskeluun ja itsensä kehittämiseen annetaan mahdollisuus jos vain sitä haluaa. Tosin oma-aloitteisuutta tarvitaan. Liikunnalla on myös suuri merkitys työhyvinvointiin ja työssä jaksamiseen. Hyvä fyysinen kunto auttaa myös henkisesti jaksamaan paremmin. Työmatkalla tapahtuva liikunta ”tyhjentää” aivot työstä ja siirtää ajatukset kohti kotia. Asuinpaikan on kuitenkin oltava sopivan matkan päässä työpaikasta.

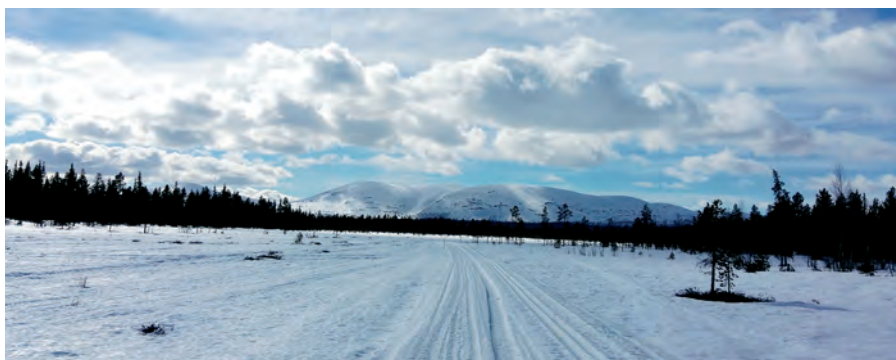
Isossa työyhteisössä riittää jokaiselle hyviä kavereita, sekä kavereita. Rajavartiolaikoksesta ovat tasoittaneet ”tietä” monessakin suhteessa myös ruokailutilanteita ja ruokailuun suhtautumista ajatellen.

”Olipa kerran nainen, joka vuosien uurrastuksen jälkeen uskalsi vihdoinkin sanoa: Hemmettiin tämä kaikki suorittaminen ja murehtiminen! Ja niin hän eli elämänsä onnellisena loppuun asti”.

Reilusta kolmestakymmenestä vuodesta kiittäen!

Lellu

Kirjoittaja on Vaalimaan rajavartiolaikoksesta eläkkeellä oleva ”emäntä”, Keittäjä - Kylmäkkö, Laitosemäntä, Suurtaloukokki, Hotelli, ravintola ja suurtalouksesimies/keittiömestari ja Luonnontuotealan ammattilainen.

YHTEISTYÖTÄ PARHAIDEN TOIMIJOIDEN KANSSA

Alansataitajat

Laatua ja hyvää palvelua
Rovaniemellä

KLKOPIO
KLDIGIPAINO

Kansankatu 8, Rovaniemi, puh. 0207 809 500 WWW.KLKOPIO.FI WWW.KLDIGIPAINO.FI

maalauk- ja tasoitetyöt

Pekkonen

0400 175977

jouni.pehkonen@pkarjala.net

www.mt-pehkonen.fi

STUDIO JAAKKO REPO KY
ROIHANKATU 1 56800 SIMPELE
TI 9 - 15

MUULLOIN TILAUksesta

SOITA !

040 5540625

jaakko.repo@jarefoto.fi

PASSIKUVAT
HETI !

ERISTYSLIKE
LAIHANEN OY

● Viistokatu 5 LAPPEENRANTA ●

● puh. 0400 658 379 ●

www.eristysliikelaihanen.net

LÄÄKÄRIASEMA
ASLAK
www.aslak.fi

- Yleislääkäripalvelut
- Pienkirurgiset toimenpiteet
- Lääkärintodistukset
- Laboratorio
- Gynekologia
- Ultraääni- ja magneettitutkimukset
- Terapeutti
- Fysioterapeutti
- Työterveys

AJANVARAUKSET
arkisin ma-pe 8-16

Uusi ajanvarausnumeromme 016 636 112

Lentoasemantie 55, Sodankylä (Sodankylän lentoasema)

POLAR
AUTOMAATIO

Torniontie 4, 94450 Keminmaa
www.polar-automaatio.fi

Säiliöt | Altaat | Sekoittajat | Erikoistuotteet | Tilaustuotteet

www.plastnor.fi

RAJATOLPPIEN
VALMISTUSTA JO
YLI 40 VUOTTA

Valmistamme tilauksesta kestopuoveista hitsaamalla ja lasikuidusta käsin laminoimalla kestäviä ja korroosiovapaita tuotteita yksittäiskappaleina tai sarjoina.

myynti@plastnor.fi ■ puh. 0400 756 145
Kylmäkiventie 3 A ■ 55910 Imatra

TAITO, TAHTO & VALTRA

VALTRA

→ VALTRA & FMC-MYYJÄSI, AGCO SUOMI OY

Lähimmän myyjän yhteystiedot saat

numerosta 020 45 501 tai www.agcosuomi.fi

Valtra is a worldwide brand of AGCO.

EDULLINEN ETÄOHJATTAVA MÖKKILÄMMITIN SÄHKÖTTÖMILLE MÖKEILLE

PLANAR 1-4 KW ON MÖKKILÄMMITIN, JOKA KIINNITETÄÄN KOKONAISUUDESSAAN RAKENNUKSEN ULKOPUOLELLE, VAIN LÄMMITETTY RAITISILMA JOHDETAAN SISÄLLE SEINÄLÄPIVIENNIN AVULLA. POLTTOAINEENA TOIMII POLTTOÖLJY. ÄLYPUHELINETÄOHJAIMELLA KÄYNNISTÄT LÄMMITTIMEN VAIKKA KOTOA KÄSIN. NÄIN MÖKKI ON JO VALMIIKSI LÄMMIN, KUN SAAVUT PAIKALLE!

TESTI OLLI RANUA

1 -4 kW lämmitin asennetaan metalliseen asennuslaatikkoon. Käyttökohteina esim. sähköistämättömät (aurinkosähkö) mökit, taukotilat, autotallit yms.

Harjattomalla moottorilla toimiva, hiljainen puhallin levittää lämmön tehokkaasti. Lämmitin on erityisen kätevä myös kosteuden poistoon. Lämpötila säätyy automaattisesti ohjauspaneelissa olevan termostaattianturin perusteella. Lämmitin ei vie tilaa sisältä ja melu sekä pakokaasut jäävät ulos.

Mökkilämmittimen voi tietysti asentaa myös sähköistettyyn rakennukseen. Näin säästät arvokasta sähköä.

Planar asennetaan siis rakennuksen ulkopuolelle. Muut vastaavat markkinoilla olevat lämmittimet asennetaan rakennuksen sisälle. Lisäksi niiden hinta on lähes tuplat Planariin verrattuna, varsinkin kaukokäyttöisinä.

TESTI

Asennus hoitui kohtuudella puolessa päivässä, vaikka asennettavia osia tuntui olevan melkoisen paljon. Reikä seinään, lämmittimen ja polttoainepumpun asentaminen laatikkoon, piuhat sisälle ja akkuun. Lopuksi vielä polttoaineletku gallonasta tehtyyn tankkiin ja laitteen koekäynnistys. Muutaman käynnistämisen jälkeen polttoainepumppu sai pumpattua polttoainetta laitteeseen asti, jolloin se käynnistyi.

Mökkilämmitin asennetaan ulos tulevaan laatikkoon. Sisälle tulevat johdot ovat akkujohto (tarvittaessa), lämpöanturi ja sisäkäyttöpaneeli. Polttoaineletku lähtee oikealta alhaalta tankkiin.

Kokeilin laitteen lämmitystehoa viime keväänä nollan ja -10 asteen välillä. Testimökki on kooltaan lähes 70 m², joten sen lämmittäminen pakkasesta lämpimäksi kesti tovin. Kovalla pakkasella lämmitys tapahtui em. mökkiin noin aste per tunti ja lämpötilan ollessa lähempänä nollaa noin kaksi astetta per tunti. Kun mökki oli lämmennyt -10 asteesta noin +10 asteeseen, mökissä pystyi jo olemaan ilman pipoa ja hanskoja. Ja mikä mukavinta, mökki ei ollut kylmän kostea, vaan ilma

kännykkäverkkoon. Laitteeseen on sitemmin tullut parempi antenni, joten yhteysongelma lienee selätetty.

Itse käytin laitetta vain etukäteislämmittämiseen. Kun saavuin mökille ja se oli jo Mökkilämmittimellä "esilämmitetty", mökillä ollessani lämmitin sitten aina tarvittaessa takkaa. Mikäli lämmitintä käyttää silloin kun mökillä on itsekkin, laite ääntää hieman vaikka onkin asennettu seinän taakse. Ei kuitenkaan häiritsevästi. Mitään tuoksua ulkopuolelle asennettava laite ei sisälle tuonut. Mökin sisälle näkyy vain ilmaventtiili mistä lämmitetty ilma tulee sisälle. Lisäksi pieni käyttöpaneeli pitää asentaa sisälle.

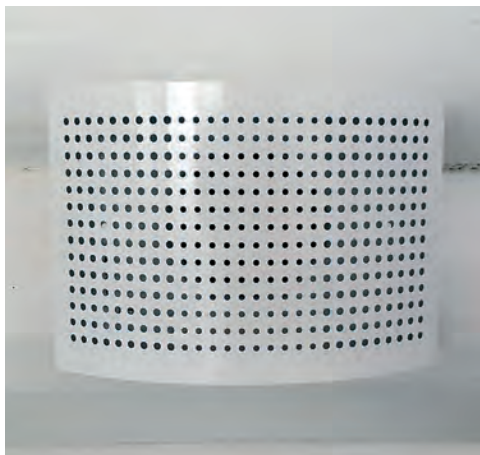
Mökkilämmitin tarvitsee virtaa akusta, joten jotta akkua ei tarvitsisi kuljettaa muualla latauksessa, on hyvä olla pieni aurinkopaneeli sen lataamiseen. Akun voi asentaa asennuslaatikkoon tai mikäli laite halutaan kytkeä aurinkopaneelijärjestelmään, sen voi yhdistää asennuspaketin mukana tulevalla johdolla.

Polttoainetta Mökkilämmitin tarvitsee täydellä teholla noin 0,5 litraa tunnissa. Kun polttoöljy maksaa hieman yli euron per litra, on lämmittäminen siis edullista jos vertaa sähkölämmitykseen. Ja onhan se mukava tulla mökille kun se on jo valmiiksi lämmin!

HINTA JA LISÄTIEDOT

Mökkilämmitin 1 170 € (sis. sisäkäyttöpaneelin) ja GSM-etäohjaus 120 €. Lisäksi tarvitsee akun ja polttoainetankin.

Lisätietoja laitteesta ja asennuspalveluista osoitteesta www.teplostar.fi ja Facebook: Mökkilämmitin

Tämä on ainoa mitä Mökkilämmittimestä näkyy sisälle. Seinäläpiviennin kautta lämmitetty ilma ohjataan sisälle.

sisällä oli täysin kuiva. Mökkilämmitin siis myös kuivattaa tehokkaasti mökkiä.

Kaukokäyttö kännykällä onnistui viidestä kerrasta neljä kertaa. Mökki siis on helppo lämmittää jo etukäteen lämpimäksi kännykän nappia painamalla. Yhden kerran laite ei ollut saanut yhteyttä

Jäsenetuna henkivakuutus

MAKSAA VAIN UIMAREISSUN KUUSSA

Tee pieni päätös, jolla voi olla valtava merkitys. Henkivakuutus auttaa säilyttämään perheesi nykyisen elintason, jos toinen jää yksin pitämään huolta kaikesta. Järjestöjäsenenä saat Ifistä vakuutuksen jo muutamalla eurolla kuussa. Aloita katsomalla oma hintasi nyt heti.

henkivakuutuskuntoon.fi

*Suomen edullisimman henkivakuutuksen (Vakuutus- ja rahoitusneuvonta FINEn hintavertailu 09/2016) järjestöjäsenille myöntää Suomen vanhin henkivakuutusyhtiö, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Kaleva.

Tutkitusti
**SUOMEN
EDULLISIN***

IDIOOTTI, FEODOR DOSTOJEVSKI

KARISTO, 9. PAINOS, S. 886. TARTUIN TÄHÄN KLASSIKKOTEOKSEEN KESÄLOMANI ALUKSI. KIRJA ON SEISONUT PÖLYTTYMÄSSÄ KIRJAHYLLYSSÄ JO VUOSIKAUSIA ODOTTAEN SITÄ HETKEÄ, ETTÄ SIIHEN TARTUTAAN. PÄÄTIN OTTAA HAASTEEN VASTAAN.

KIRJAN LUKI JA ARVOSTELI **SEPPO SANA**

Fedor Dostojevski eli Venäjällä eri tsaarien aikaan 1821-81 ja tuli tunnetuksi erityisesti venäläisten sielunmaiseman kuvaajana. Hänen aikalaisiaan kuuluisia venäläisiä kirjailijoita olivat mm. Gogol ja Tolstoi.

Kirjan juoni on tiivistettynä ruhtinas Myskinin paluu Venäjälle ja päätyminen Pietarin seurapiireihin. Hän tutustuu ylimystöperheisiin ja saa aikaan rakkausdraaman erään kenraalin naimattomien aikuisten tyttärien ja erään neljännen leidin kesken. Kirjassa vilisee monenlaisia henkilöitä, mutta lopuksi kaikilla on oma tehtävänsä, joiden kautta teos piirtää mainion kuvan 1800-luvun elämästä Venäjällä.

Kirjan tiiliskivimäinen ulkomuoto tuntuu luettavassa tekstissä. Dostojevskin kieli on rikasta ja runsasta. Kirjailija pureutuu äärimmäisen tarkasti ihmisten ajatuksiin ja niiden syvyyksiin. Teos on välillä tuskastuttavan raskaslukuinen, koska kieli on vanhahtavaa ja aikakaudelleen tyypillistä kiertäilyä. Välillä kirjailija viittaa aikalaisensa

kirjailija Gogolin teokseen, välillä hän kirjoittaa me-muodossa ja sitten taas liikutaan kirjan hahmojen välisissä keskusteluissa.

Idiootti on klassikkoteos, joka kertoo hyvästä ja pahasta, venäläisen yhteiskunnan eriarvoisuudesta sekä pienen ihmisen kohtalosta. Teos laittaa miettimään nyky-päivän maailman menoa ja yksilön asemaa sen pyörteissä. Kirjaa lukiessani pääsin vaeltamaan Pietarin keskustan kaduille sekä ihailemaan kaunista Pavlovskin seutua kauniine kartanoineen.

Kirjan luettuani ja tutustuessani tarkemmin kirjailijan elämään, teoksessa Idiootti voidaan nähdä jopa hieman Dostojevskin omaelämäkertaa. Kirjailija, kuten teoksen päähenkilö Myskin, sai epileptisiä kohtauksia ja kirjailijan omassa elämässä oli myös epäonnea ja dramatiikkaa.

Lukukokemuksena raskas, mutta klassikkoteos, joka kannattaa kahlata läpi jokaisen, joka on kiinnostunut venäläisestä mentaliteetista. Onko idiootti päähenkilö vai kirjan muut pikkusieluiset henkilöt? Se

täytyy jokaisen lukijan päätellä itse.

TESTISSÄ FRUIT OF THE LOOM-TEKNINEN URHEILUPAITA

MINKÄLAINEN **PAITA** PARTIOHAALARIN ALLE?

JOKAINEN TYÖSSÄÄN LUOTILIVEJÄ KÄYTTÄVÄ TIETÄÄ ONGELMAN: HIKOILUN JA SITÄ KAUTTA KASTUVAN PAIDAN, JOKA ALKAA JO PUOLEN PÄIVÄN KÄYTÖN JÄLKEEN TUNTUA EPÄMIELLYTTÄVÄN NIHKEÄLLE JA HAISTA KAUHEALLE. MYÖS KESÄHELTEELLÄ PARTIOSSA KÄVELY SAA PAIDAN KASTUMAAN JA ONGELMA ON SAMA KUIN EDELLISESSÄ ESIMERKISSÄ. ONKO ASIALLE RATKAISUA?

TEKSTI JA KUVA **ASKO RISTOLAINEN**

Jo pitemmän aikaa Tohmajärven rajavartioaseman ja Niiralan rajatarkastusaseman väki on hankkinut Varustetukusta partiohaalarin alle Fruit of the Loomin urheilupaitoja, jotka ovat osoittautuneet hyviksi.

Paita on 100% polyesteriä kuten urheilupaidat yleensäkin. Mitoitus on melko suuri ja normaali-vartaloiselle 180cm miehelle L-koko on jo melko väljä. Paidan hankintahinta on virkamiesystävällinen ja mikä parasta, nämä paidat eivät ala haista puolen päivän käytön jälkeen. Erilaisia urheilupaitoja käyttäneenä en uskonut tätä, kunnes sain

paidan Varustetukusta kokeiltavaksi.

Olen käyttänyt kahta paitaa vuorotellen sekä lenkillä, että töissä liivien alla. Teknisen paidan erinomaisuus on sen kosteudensiirtokyky ulompiin vaatekerroksiin. Päivän aikana paita kastuu hiestä mutta tuntuu silti siedettävältä päällä. Suurin yllätys oli kuitenkin se, että kuivaushuoneeseen vuoron päätteeksi jätetty paita oli mahdollista pukea seuraavana päivänä päälle vielä toiseen työvuoroon ilman suurempia hajuhaittoja. Monien kollegoiden kehu paidan erinomaisuudesta osoittautuivat oikeiksi.

Paitaa myy Varustetukku tuotenimellä 1390 miesten Performance T-paita hintaan 7,95€.

metos
kitchen intelligence®

METOS maalla ja merellä

Kaikki keittiöt ja pesulat, suuret ja pienet

Meiltä myös suunnittelu, piirustukset ja huolto

Metos Oy Ab

Ahjonkaarre, 04220 Kerava

Puh. 0204 39 13

www.metos.com

ELOMATIC
CONSULTING & ENGINEERING

Merivoimien ja Rajavartiolaitoksen pitkäaikainen yhteistyökumppani
laivojen uudis- ja muutossuunnittelussa

Pohjanmaa

Katanpää

Tornio

Turva

Uusimaa

Hylje

Louhi

Tursas

Uisko

Yli 4000 marine-projektia – yli 1000 laivaa

DEFENCE AND SPACE

Kokonaisturvallisuutta tukemassa

Nopeasti muuttuvassa toimintaympäristössä muuntautumiskyky ratkaisee. Kehitämme älykkäitä tuotteita ja palveluja asiakkaittemme vaativiin tarpeisiin.

Ratkaisumme tukevat Suomen viranomaisia maalla, merellä, ilmassa, verkossa sekä avaruudessa.

Kun ratkaisut yhdistetään suomalaiseen osaamiseen, turvataan kriisitilanteen huoltovarmuus.

We make it fly.